MUSARUM

Anglicanarum

ANALECTA:

SIVE,

Poemata quædam melioris notæ, ſeu hactenus Inedita, ſeu ſparſim Edita, In duo Volumina congeſta.

VOL. II.

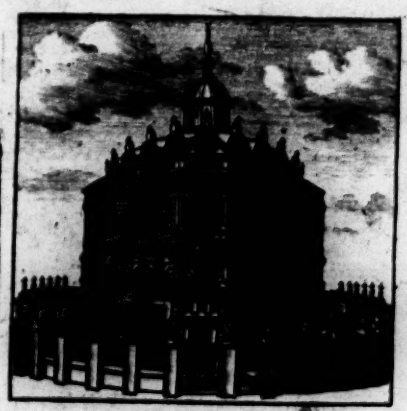

OXON.

E Theatro Sheldoniano, Impenſis *Joh. Croſley*, Ann. Dom. M.DC.XCIX.

ML 56.99 ★

HONORATISSIMO VIRO

CAROLO MONTAGUE

ARMIGERO,

SCACCHARII CANCELLARIO, ÆRARII PRÆFECTO, REGI A SECRETIORIBUS CONSILIIS &c.

CUM tanta auribus Tuis obſtrepat vatum nequiſſimorum turba, nihil eſt cur queraris aliquid inuſitatum Tibi contigiſſe, ubi præclarum hoc argumentum Meis etiam numeris violatum conſpexeris. Quantum virtute Bellica præſtent Britanni, recens ex rebus geſtis teſtatur gloria; quàm vero in humanioribus Pacis ſtudiis non emi-

 neamus,

neamus, indicio ſunt quos nuper in lucem emiſimus verſiculi. Quod ſi Congrevius *ille Tuus divino, quo ſolet furore correptus materiam hanc non exornaſſet, vix tanti eſſet Ipſa Pax, ut illa lætaremur tot perditiſſimis Poetis tam miſere decantata. At dum alios inſector, Mei ipſius oblitus ſuiſſe videor, qui haud minores forſan ex Latinis Tibi moleſtias allaturus ſum, quam quas illi ex vernaculis ſuis carminibus attulerunt; niſi quod inter ipſos cruciatus lenimentum aliquod dolori tribuat tormenti Varietas. Nec quidem unquam adduci poſſem, ut poema patrio ſermone conſcriptum oculis Tuis ſubjicerem, qui ab iſtis conatibus cæteros omnes ſcribendo non minus deterres, quam favendo excitaveris.*

HUMANITATIS TUÆ

CULTOR DEVOTISSIMUS

JOSEPHUS ADDISON.

PRÆFATIO.

ALterum habes, Erudite Lector, Muſarum Anglicanàrum *Volumen: ſed illud & genuinum & Autorum permiſſu impreſſum.* Londinenſi Editori *hanc laudem concedimus, ut Poetarum famæ diſpendio ſibi quæſtum faciat; illis parum invidentes, qui opera adeo mutila & furtiva Typis mandârunt, ut deformes partus aut non agnoverint ipſi Parentes, aut agnitis erubuerint. Iſta vero expolita jam & abſoluta Tibi non diſplicere confidimus, quæ inchoata tantùm & inculta humanitèr acceperis.*

Fatendum eſt tamen opus hoc minùs eſſe perfectum, quòd nullis Cantabrigienſium *exornetur Carminibus. Illud verò infortunium nimiæ potiùs ipſorum modeſtiæ tribuendum eſt, quàm noſtris votis, qui præſtantiſſima illorum Poemata non ſemel fruſtra expectavimus. Eorum ſanè haud pauca ſummâ cum voluptate legimus, quibus denuò recudendis Prælum* Sheldonianum *(ſi ita viſum fuiſſet Autoribus) non ſine honore inſerviſſet. Noluimus tamen alicujus ſcripta ſeſe inſcio in lucem emittere, ne invitis videremur donare famam, & noſtro exemplo approbare, quod in* Poetico Wellingtoni Examine *redarguimus.*

Nobis interim ignoſcat Academia Oxonienſis, *ſi quorundam Carmina rejecerimus, ut tertio Volumini ſua etiam ſupereſſent ornamenta.*

PRÆFATIO.

De Autoribus noſtris multa præfari ſupervacaneum ducimus. Defunctorum gloria ſupra invidiam poſita eſt; quam à viventibus amoliri verſus nequeunt vel accuratiſſimi. Tecum modò cogites, quàm caſtigata Whitfeldi *Poemata ipſo ſuperſtite in publicum prodiiſſent, quæ poſthuma licet, & ab adoleſcente conſcripta, tam eximiè eluceſcunt.*

Nullarum denique partium ſtudio addicti delectum hunc confecimus: de Carminis elegantiâ, potiùs quàm argumento ſoliciti. Facilè autem advertes, Illum *plura excitáſſe Poetarum ingenia, qui ampliorem præbuit Poetis materiem. Nec iſtud Tibi ingratum fore ſperamus* Gulielmum noſtrum *tot laudis ſuæ præcones habuiſſe; niſi forſan ægrè tuleris Vatem tantæ virtuti celebrandæ non inveniri parem.*

INDEX.

INDEX.

PAX, Gulielmi Auſpiciis, Europæ reddita, 1697. *J. Addiſon, A. M Coll. Magd. Soc.* Pag. 3.

In Exoptatum Gulielmi Regis ex Hibernâ Reditum, 1690. *Edv. Hannes, A. M ex Æde Chr. & Prof. Chym.* p. 12.

Muſæum Aſhmoleanum, *Jo. Dolben, Archiep. Ebor. Fil. Ædis Chr. Alumnus.* p. 16.

Paſſer, *T. S. Ædis Chr. Alumnus.* p. 22.

Arauſio Recepta, *Ric. Mariett ex Æde Chr. Superioris Ordinis Commenſalis.* p. 24.

Adminiſtratio Mariæ, *D. Ric. Vernon Baronett. ex Æde Chr.* p. 28.

Inauguratio Regis Gulielmi III. *Henricus Aldrich, S. T. P. Eccleſ. Chr. Decanus.* p. 32.

Academiæ Oxonienſis Comitia, Anglicè an Oxford Act, *D. Car. Boyle Comitis de Orrery Fil. natu minor, Gul. Hayes, Gualt. Gough Equitum Fill. ex Æde Chr.* p. 35.

Barometri Deſcriptio, *Jo. Addiſon, A. B. è Coll. Magd.* p. 44.

Dux Gloceſtrenſis 1697. *Tho. Jones, e Coll. Magd. Superioris Ordinis Commenſalis.* p. 47.

Inauguratio Regis Gulielmi & Reginæ Mariæ, *Th. Newey Ædis Ch. Alumnus.* p. 52.

ΠΥΓΜΑΙΟ--ΓΕΡΑΝΟΜΑΧΙΑ, ſive Prælium inter Pygmæos & Grues commiſſum, *Jo. Addiſon è Coll. Magd.* p. 56.

Aula Vindeſoriæ D. Georgio Inſtaurata, *T. Spark Ædis Chr. Alumnus.* p. 64.

In Obitum Auguſtiſſimi & deſideratiſſimi Regis Caroli II. *Jacobus Harrington Ædis Chr. Alumnus.* p. 73.

In Funus Viri Clariſſimi Jacobi Harrington, Egregii Poetæ, & Juriſconſulti Peritiſſimi, *G. Adams Ædis Chr. Alumnus.* p. 77.

Taurus

INDEX.

Taurus in Circo, *Fr. Knapp, è Coll. Magd.* p. 80.

Pugna Gallorum Gallinaceorum, *Jo. Freind, Ædis Chr. Alumnus.* p. 85.

Civetta Ardens, *Honorat. Car. Bertie, Honorat. Rich. Stewart, Steph. Lennard, ex Æde Chr.* p. 91.

In Natalem Principis Walliæ, *Excerpt. ex Strenis Natalitiis Acad. Oxon. è Theatro* 1688. *Vincentius Corbet Baronett. ex Æde Chr.* p. 99.

In Natalem Principis Walliæ, *Excerpt. ex Strenis Natalitiis Acad. Oxon. è Theatro* 1688. *Geo. Dixon, Ædis Chr. Superioris Ordinis Commenſ.* p. 102.

Jus Pilei Oxonienſis, *G. Adams Ædis Chr. Alumnus.* p. 105.

In Thomam Cluſium, ſive Campanam magnam Ædis Chriſti, *Tho. Spark, Ædis Chr. Alumnus.* p. 115.

Deſiderium Gulielmi. Horatius, Virgilius, Fannius. *Geo. Duncomb, Tho. Ingram, Tho. Bennet, Armm. Fill. ex Æde Chr.* p. 121.

In Paludes ab Ormondo Duce ſiccatas, & Indigenas inde depulſos, *Fr. Hickman, Ædis Chr. Alumnus.* p. 129.

Prælium Navale, *Hugo Parker, Arm. Fil. è Coll. Magd.* p. 136.

Britannia, *Sam. Lennard, Equ. Aur. Fil. ex Æde Chr.* p. 140.

Curſus Glacialis, Anglicè, *Scating, Phil. Frowde, Coll. Magd. Superioris Ordinis Commenſ.* p. 145.

Pugna Boyniaca, Anno 1690. *W. Percivale, Ædis Chr. Alumnus.* p. 148.

Deſcriptio Spectaculi, quod exhibet Templum Harlemianum, *Steph. Clay, Coll. Magd. Dem.* p. 154.

Reſurrectio Delineata ad Altare Coll. Magd. Oxon. *Jo. Addiſon, è Coll. Magd.* p. 157.

Microſcopium, *Tho. Biſſe, C. C. C.* p. 163.

Decretum Oxonienſe, Anno 1683. —*ex Æde Chr.* p. 169.

Hircocervus. *Ant. Alſop, Ædis Chr. Alumnus.* p. 174.

In Hiſtoriam Nativitatis Delineatam in Feneſtrâ Orientali Eccleſ. Cathedr. Chriſti Oxon. Ex Munificentiâ Rev. D. Petri Birch. S. T. D. Eccleſ. Weſtmonaſt. Præbend. *P. Foulkes, Ædis Chr. Alumnus.* p. 180.

Sphæ-

INDEX.

Sphæriſterium, *Jo. Addiſon, è Coll. Magd.* p. 187.

Gloriæ Vis; ſive Certamen Navale inter — Harmannum Anglum & Præfectum quendam Belgicum, Honoris ergô commiſſum, *Phil. Fell, Omn Anim. Soc.* p. 190.

Ad D D. Haines Inſigniſſimum Medicum & Poetam, *Jo. Addiſon, è Coll. Magd.* p. 199.

Jacobus II — *Recitavit in Theatro Apr.* 23. 1685. — *ex Æde Chr.* p. 202.

Carmen Cornu Venatico Inſcriptum, — *ex Æde Chr.* p. 211.

Carmen Poemat. Oxon. in Obitum Auguſtiſſimæ & Deſideratiſſimæ Reginæ Mariæ Secundæ inſcriptum. — *ex Æde Chr.* p. 212.

Mutæ Regem & Reginam Coronantes. — *Recitarunt in Theatro Apr.* 23. 1685. *D Udal Corbet Baronett. Joh. Sprot Arm. Guil Barber Arm ex Æde Chr.* p. 213.

Exequiæ Dolbenianæ: ſive Ecloga in Obitum Reverendiſſimi in Chriſto Patris Johannis Dolben, Archiepiſc. Eboracenſis. *Sam. Jones, Tho. Cheſter, Alumn. è Coll. Mert.* p. 224.

Scholæ Weſtmonaſterienſis Deſcriptio: ad Reverend. in Chr. Patrem & Dominum Thomam, Epiſc. Roſſenſem, & Eccleſ. Colleg. Weſtmonaſt. Decanum. — *Scholæ Weſtmonaſt. Alumnus.* p. 231.

Carmen in Obitum Auguſtiſſimæ & Deſideratiſſimæ Reginæ Mariæ, Anno 1695. *Henr. Sacheverel A. M. è Coll. Magd.* p. 237.

Machinæ Geſticulantes, *Anglicè*, A Puppet-ſhow. *Jo. Addiſon è Coll. Magd.* p. 243.

Neptuni Vindicta: ſive Inedia Undecim Dierum. *Phil. Fell, Omn Anim. Soc.* p. 247.

Fratis Nummi Anglicani: Anno 1696. *Jo. Trapp, è Coll. Wadh.* p. 255.

In Obitum Reginæ Mariæ. *G. Adams, Ædis Chr. Alumnus.* p. 260.

Memoriæ Beatiſſimi Patris Joh. Fell, Olim Epiſc. Oxon. & Ædis Chr. Decani. — Cum Ipſi Monumentum poneretur — *ex Æde Chr.* p. 264.

Experimenta Machinæ Pneumaticæ ab Honoratiſſimo D. D.

INDEX.

D. Boylæo Inventæ. *Henr. Stephens, A. B. è Coll. Mert. Soc.* p. 270.
In Obitum Reginæ Mariæ: Anno 1695. *Ant. Alsop, A. B. Ædis Chr. Alumnus.* p. 275.
In Novum Hospitium, Chelseiani prorsus æmulum, ad Occidentalem Dublinii Plagam fœliciter exstructum, *Jo. Whitfeld e Coll. Mert.* p. 279.
Ad Insignissimum Virum D. Tho. Burnettum, Sacræ Theoriæ Telluris Autorem, *Jo Addison, A. B. è Coll. Magd.* p. 284.
Maria Regina ex Gente Estensi. *Jo. Whitfeld, A. B. Coll. Mert. Soc. recitavit in Theatro Apr.* 23 1685. p. 287.
Carolus Princeps Walliæ ex Hispaniâ Redux Anno 1623. *Jo. Earle, Coll. Mert. Soc.* p. 298.
In Juvenem Nobilem Sidneium, Caroli Montacuti Fratrem, Occisum à Batavis in Navali Prælio Anno 1672. Ode. p. 301.
In Obitum Rev. Viri Edv. Pocockii, S. T. P. Ædis Chr. Canon. & Ling. Oriental. Prof. Reg. *E. Smith, Ædis Chr. Alumnus.* p. 303.

ERRATA.

Pag. 32. *lin.* 1 & 2. *dele* & Reginæ Mariæ. *P.* 43. *l.* 5. *leg.* accurrunt. *P.* 123. *l.* 22. *leg.* Atque Sophocleum, *P.* 171. *l.* 2. *leg.* ignæ.

HONO-

HONORATISSIMO VIRO

CAROLO MOUNTAGUE

ARMIGERO,

SCACCHARII CANCELLARIO, ÆRARII PRÆFECTO, REGI A SECRETIORIBUS CONSILIIS &c.

CUM tanta auribus Tuis obstrepat vatum nequissimorum turba, nihil est cur queraris aliquid Inusitatum Tibi contigisse, ubi præclarum hoc argumentum Meis etiam numeris violatum conspexeris. Quantum virtute Bellica præstent Britanni, recens ex rebus gestis testatur gloria; quàm vero in humanioribus Pacis studiis non emi-

neamus, indicio sunt quos nuper in lucem emisimus versiculi. Quod si Congrevius *ille Tuus divino, quo solet, furore correptus materiam hanc non exornasset, vix tanti esset Ipsa Pax, ut illa lætaremur tot perditissimis Poetis tam misere decantata. At dum alios insector, Mei ipsius oblitus fuisse videor, qui haud minores forsan ex Latinis Tibi molestias allaturus sum, quam quas illi ex vernaculis suis carminibus attulerunt; nisi quod inter ipsos cruciatus lenimentum aliquod dolori tribuat tormenti Varietas. Nec quidem unquam adduci possem, ut poema patrio sermone conscriptum oculis Tuis subjicerem, qui ab istis conatibus cæteros omnes scribendo non minus deterres, quam favendo excitaveris.*

HUMANITATIS TUÆ

CULTOR DEVOTISSIMUS

JOSEPHUS ADDISON.

MUSÆ ANGLICANÆ.

Pax GULIELMI *Auſpiciis Europæ reddita* 1697.

POſtquam ingens clamorque virûm, ſtrepituſque tubarum,
Atque omnis Belli cecidit fragor; Aſpice *Cæſar*
Quæ Tibi ſolliciti, turba Importuna, Poetæ
Munera deducunt: generoſæ à pectore flammæ,
Diræque armorum effigies, ſimulachraque belli
Triſtia diffugiant: O tandem abſiſte triumphis
Expletus, penituſque animo totum excute Martem.
Non ultrà ante oculos numeroſo milite campi
Miſcentur, ſolito nec fervent arva tumultu;
Stat circùm alta Quies, curvoque innixus aratro
Deſertas foſſas, & caſtra minantia caſtris
Ruſticus invertit, tacita formidine luſtrans

Horroremque loci, & funeſtos ſtragibus agros.
Jamque ſuper vallum & munimina longa vireſcit
Expectata ſeges, jam propugnacula rident
Vere novo; inſuetos mirabitur Incola culmos,
Luxuriemque ſoli, & turgentem à Sanguine Meſſem.

Aſpicis ut toto excitus venit Advena mundo
Bellorum inviſens ſedem, & confuſa ruinis
Oppida, & everſos flammarum turbine muros!
Ut trepidos rerum Annales, triſtemque laborum
Inquirit ſerlem, attonitis ut ſpectat ocellis
Semirutas turres, & adhuc polluta cruore
Flumina, famoſoſque *Ormondi* Volnere campos!

Hîc ubi ſaxa jacent diſperſo infecta cerebro,
Atque interruptis hiſcunt divortia muris,
Vexillum intrepidus [1] fixit, cui tempora dudum
Budenſes palmæ, Peregrinaque laurus obumbrat.
Ille ruens aciem in mediam, quà ferrea grando
Sparſa furit circùm, & plumbi denſiſſimus imber,
Sulphuream noctem, tetraſque bitumine nubes
Ingreditur, crebroque rubentem fulgure fumum.
Ut vario anfractu, & disjectis undique ſaxis
Mænia diſcedunt, ſcopuliſque immane minantur
Deſuper horrificis, & formidabile pendent!

1 *Honoratiſſimus D. Dominus* Cutts *Baro de* Gowran. *&c.*

H

Hîc peſtem occultam, & fœcundas ſulphure moles
Cernere erat, magno quas inter mota tumultu
Prælia fervebant; ſubito cùm clauſtra fragore
Horrendum diſrupta tonant, ſemiuſtaque membra,
Fumanteſque artus, laniataque corpora lethum
Corripit informe, & rotat ater in æthere turbo.
Sic poſtquam Enceladi dejecit fulmine fratres
Cœlicolûm pater, & vetuit contemnere Divos:
Divulſam terræ faciem, ingenteſque ruinas
Mortales ſtupuere; Altum hinc mirantur abeſſe
Pelion, invertique imis radicibus Oſſam;
Hîc fluvium moles inter confuſaque ſaxa
Reptare, atque aliis diſcentem currere ripis.
Stant dubii, & notos montes umbraſque requirunt,
Errore ambiguo eluſi, & novitate locorum.
Nempe hîc *Auriaci* nuper vexilla ſecutæ
Confluxere acies, hîc, aſpera corda, *Britanni*,
Germanuſque ferox, & juncto fœdere *Belga*,
Quique truci Boreæ, & cœlo damnatus iniquo
Vitam agit in tenebris, & Qui dudum ore peruſto
Decolor admoti prodit veſtigia Phœbi,
Undique conveniunt, totum conſcripta per orbem
Agmina, Naſſovique latus ſocialibus armis
Circumfuſa tegunt, fremituſque & murmura miſcent,

Tam vario disjuncta ſitu, tot diſſona linguis.
Te tamen è mediis, [2] Ductor Fortiſſime, turmis
Exere, Tu vitam (ſi quid mea Carmina poſſunt)
Accipies, populique encomia ſera futuri,
Quem varias edoctum artes, ſtudiiſque Minervæ
Omnibus ornatum Marti *Rhedicina* furenti
Credidit invita, & tanto ſe jactat Alumno.
Hunc nempe ardorem, atque immenſos pectoris æſtus
Non jubar Arctoum, aut noſtri penuria cœli,
Sed plaga torridior, quà Sol intentius omnes
Effundit rădios, totique obnoxia Phœbo
India progenuit, teneriſque incoxit ab annis
Virtutem Immodicam, & generoſæ Incendia mentis.
Jam quoque torpentem qui infelix ſuſpicit Arcton,
Brumamque æternam friguſque perambulat, urſæ
Horridus exuviis, *Gulielmi* ingentia facta
Deſcribit ſociis, pugnataque in ordine Bella
Attentus numerat, neque brumam aut frigora curat.
En! vaſtos nivium tractus & pallida regna
Deſerit, imperio extremum [3] Qui ſubjicit orbem,
Indigenaſque hyemes, Britonumque Heroa pererrat
Luminibus tacitis; ſubeunt nunc fuſa *Namurcæ*
Mœnia, nunc tardo quæ ſanguine plurima fluxit

2 *Intellig. Inſig. Dom.* Chriſtoph. Codrington, *Unus ex Regii Sacelliis Præfectis.* 3 *Muſcoviæ* Imperator.

Boinia

Boinia, nunc dubii palma Indiſcreta *Seneffi*.
Quæ facies & Quanta Viri! Quo vertice in auras
Aſſurgit! Quali firmat veſtigia greſſu,
Majeſtate rudi, & torvo Ipectabilis ore!
Sic olim Alcides, immania membra Leonis
Inſtratus ſpoliis, vaſtâ ſe mole ferebat,
Evandri amplexus dextramque adjungere dextræ
Cum peteret, tectiſque ingens ſuccederet Hoſpes.
Dum pugnas, *Gulielme*, Tuas, campoſque cruentos
Accipit, in venis ebullit vividus humor,
Corda micant crebrò, & mentem ferit æmulus ardor.
Non jam Riphæos hoſtis populabitur agros
Impunè, aut agitabit inultas Sarmata prædas.
Quis tamen ille procul fremitus, Quæ murmura vulgi
Naſſovum ingeminant? video cava littora circùm
Fervere remigibus, ſubitiſque albeſcere velis.
Anglia ſolve metus, & inanes mitte querelas,
Naſſovi ſecura tui, deſiſte tumentes
Proſpicere in fluctus animo ſuſpenſa, truceſque
Objurgare notos, tardamque requirere puppim:
Optatus tibi *Cæſar* adeſt, nec ut ante videbis
Sollicitum belli ſtudiis fatalia Gallo
Conſilia, & tacitas verſantem in pectore pugnas.
Olli grata Quies & Pax tranquilla verendum

Com-

Compoſuit vultum, lætoſque afflavit honores.
Ut denſo circùm ſe plurimus agmine miles
Agglomerat lateri, ut patriam vetereſque penates
Reſpicit exultans! juvat oſtentâre recentes
Ore cicatrices, & vulnera cruda, notaſque
Mucronum inſignes, afflataque ſulphure membra.
Chara ſtupet conjux, reduciſque incerta mariti
Veſtigat faciem; trepidâ formidine proles
Stat procul, & patrios horreſcit neſcia vultus.
Ille graves caſus, duri & diſcrimina belli
Enumerat, tumidiſque inſtaurat prælia verbis.

Sic poſtquam in patriam fœcunda Heroibus Argo
Phryxeam attulerat Pellem, lanamque rigentem
Expoſuit Graiis, & tortile velleris aurum,
Navita terrificis infamia littora monſtris
Deſcribit, mixto ſpirantem incendia fumo
Serpentem, vigileſque feras, plauſtroque gementes
Inſolito tauros, & anhelos igne juvencos.

Te tamen, O quantis *Gulielme* erepte periclis,
Accipimus reducem, Tibi Diva Britannia fundit
Plebemque & Proceres, medias quacunque per urbes
Ingrederis, crebræ conſurgunt undique pompæ,
Gaudiaque & plauſus; mixto ordine vulgus euntem
Circumſtat fremitu denſo; Tibi Jupiter annum

Serius

Seriùs invertit, luces mirata ſerenas
Ridet Hyems, feſtoque vacat cœlum omne triumpho.
Jamque [4] Nepos Tibi parvus adeſt, lætoque juventæ
Inceſſu, & blando teſtatur gaudia riſu.
Ut Patrius vigor atque elati gratia vultûs
Cæſareum ſpirant, majeſtatemque verendam
Infundunt puero! ut Mater formoſa ſerenat
Auguſtam frontem, & ſublimia temperat ora!
Agnoſco faciem ambiguam, mixtoſque parentes.
Ille Tuas, *Gulielme*, acies, & triſtia bella,
Pugnaſque Innocuâ dudum ſub imagine luſit.
Nunc indignanti ſimilis fugitiva puſillæ
Terga premit turmæ, & falſis terroribus implet,
Sternitque Exiguum ficto cognomine Gallum.
Nunc ſimulat turres, & propugnacula parva
Nominibus ſignat variis; ſubitoque tumultu
Sedulus infirmas Arces, humilemque *Namurcam*
Diruit; interea generoſæ in pectore flammæ
Aſſurgunt ſenſim Juveni, notat ignis honeſtas
Purpureo fervore genas, & amabilis horror.
Quis tamen *Auguſtæ* immenſas in carmine pompas
Inſtruet, in luteos ubi vulgò effuſa canales
Vina rubent, variatque infectas purpura ſordes?

4 *Celſiſſimus Princeps Dux* Gloceſtrenſis.

Quis

Quis lapſus referet ſtellarum, & fictile cœlum,
Quà laceram oſtendunt redolentia compita chartam,
Sulphuris exuvias, tubuloſque bitumine caſſos?

En procul attonitam video clareſcere noctem
Fulgore inſolito! ruit undique lucidus Imber,
Flagranteſque hyemes; crepitantia ſidera paſſim
Scintillant, totoque pluunt Incendia cœlo.
Nec minùs in terris Vulcanus mille figuras
Induit, Ignivomaſque feras, & fulgida monſtra,
Terribiles viſu formas! hîc membra Leonis
Hiſpida mentitur, tortiſque comantia flammis
Colla quatit, rutilaſque jubas; hîc lubricus Anguem
Ludit, ſubſiliens, & multo ſibilat igne.

Lætitiam ingentem atque effuſa hæc gaudia civis
Jam tandem ſecurus agit, poſitoque timore
Exercet ventos, claſſemque per ultima mundi
Impunè educit, pelagoque licentiùs errat.
Seu conſtricta gelu, mediiſque horrentia Cancri
Menſibus arva videt; ſeu turgida malit Olenti
Tendere vela noto, quà Thurea flamina miſcet
Æolus, & placidis perfundit odoribus auras.

Vos Animæ illuſtres Heroum, Umbræque recentes,
Quarum trunca jacent & adhuc ſtillantia crudis
Corpora vulneribus, quibus hæc optabilis Orbi

Parta

Parta Quies, nondum *Naſſovo* abducite veſtro
Fida ſatellitia, at ſolitis ſtipate catervis
Ductorem, & tenues circùm diffundite turmas.
Tuque, *Maria*, tuos non unquam oblita Britannos,
O Diva, O patiens magnum expectare Maritum,
Nè terris Dominum invideas, quanquam amplius Illum
Detineant, Longamque agitent ſub Vindice Pacem.

J. Addiſon, A. M. Coll. Mag. Soc.

In Exoptatum GULIELMI *Regis ex Hiberniâ Reditum*, 1690.

ODE.

O Fida Navis, quæ Dominum Anglicæ
Reponis oræ, læta tibi fluat
Fortuna ſemper, nec ſecundus
Deſtituat tua vela ventus,
Quocunque tendis; ſeu petis *Indiam*
Secura lucri, ſeu generoſior
Bellum in triremes *Gallicanas*
Non vacua meditaris ira.
Scimus, beatam Quantus ad Inſulam
Accedat Hoſpes; ſcimus, ut impiam
Gentem fugarit, multa mœſto
Pollicitam melius Jacobo.
Quid ripa ſurgens, aut medius liquor
Contra Britannum robur, & agmina
Sequuta *Naſſavum*, & juventam
Montiaci memorem Triumphi
Juvare poſſet? Primus in obvios
Mire efficacem exercet acinacem

Prin-

Princeps, & insignes & imos
Exitio premit æquus uno.
Qualem Poetæ, quos Epicus labor
Ævo Latino eduxit in æthera,
Ponunt vel Æneam, vel acrem
Hostibus in mediis Achillem;
Ad quos colores non ego surgere
Ausim canendo, cum neque Spiritus
Ascendat æquus, nec modorum
Norma sinat, tenuisque versus:
Talis *Gatheli* degenerem gregem
Nassavus urget. Non reducem pater,
Non speret uxor, si quis ensi
Fisus in oppositum propinquat.
Ac forte quisquam laudis amantior
Illum exequentem sæva negotia
Tiro lacesset, quem decorum
Multa domi generosa virgo
Ardet vicissim, quatenus æmulos
Omnes choreis & pede mobili
Excedit, aut apte vocata
Ad citharam patriam camæna.
Eheu, nec illi fæmineus favor
Prosit, nec artes, quin miser occubet,

Humi-

Humique ſingultans amores
Dimidios aliis relinquat!
Sub Rege tali quid putet arduum
Britanna pubes? En, alacris tuba
Invitat! En, ſuſpenſa patrum
Arma tholo repetamus unco!
Juvabit arces ſcandere *Gallicas*,
Plaudente Mundo, & proruere oppida,
Suumque Vulcanum in ſceleſtas
Ferre domos. Erit, ut colonus
Inducat *Anglus* curva *Lutetiæ*
Aratra rideus; tectaque regia
Invertat; & feſſus ſub umbra
Egregiæ ſedeat ruinæ.
At tu remittas tempore poſtero,
Cæſar, doloſam pectus in aleam
Offerre pugnando; Hoc Senatus,
Hoc humili rogat ore Vulgus:
An non propinquas atra Neceſſitas
Concuſſit alas, & memori nota,
Ne Tu venires inter arma,
Admonuit, Jove ſic jubente?
Averſus illi conſilio Senex,
Ubique partis clarus adoreis,

Shom-

Shombergus in turmam haud merentem,
Et medios properavit ignes;
Quem nunc ademptum exercitus anxio
Luctu requirit, non sine carmine
Heroa laudante, & severis
Invidiam faciente fatis:
Frustra; Nec horæ, quas fuga temporis
Avexit, optant ferre pedem retro;
Nec Mens ab exangui figura
Lapsa semel remeare curat:
Non si medentes, unde potest, aquas
Docta ministret *Ratlivius* manu;
Non si *Drydenus* invidendo
Pulset ebur geniale plectro.

Edv. Hannes, A. M. ex Æde Ch.
& Prof. Chym.

Musæum

Muſæum Aſhmoleanum.

SEcretos ignota diu Natura receſſus
Captavit, non ante oculis, non obvia luci,
Et ſeſe, obſcurâ Caligine tecta, remotis
Abdideratve plagis, aut imo merſa profundo
Conatus riſit varios, hominumque labores
Eluſit, nulla deprênſa indagine, nullum
Admiſſura diem, niſi *Tradeſcantius* auſu
Fœlici Maris & Terræ ſpatia ampla perenni
Emenſus Curſu, captivam pone tuliſſet
Naturam, miſſumque nova in Compendia Mundum.
Ergo age, Muſa, tuum duc in penetralia Vatem,
Et totos evolve ſinus, juvat ire per æquor
Immenſum, & diverſa ſequi miracula rerum;
Jamque mihi extremis videor conterminus Indis
Eoaſque Domus, & Phœbi Regna tueri:
O quam læta illic Nemorum ſpatiarer in Umbra,
Ver ubi perpetuum, ſemperque injuſſa vireſcunt
Gramina, & irriguæ ſuccis melioribus herbæ!
Quis mihi plantarum, longus quas explicat ordo,
Commemorat vires, noſtro ſub ſydere naſci

Qua

Quas olim vetuit pigri inclementia Cœli ?
Anguſto cum ſe non paſſus limite claudi
Et brevibus ſpatiis, ſibi *Tradeſcantius* Orbem
Poſcit utrumque dari; Sed enim ſi ſole negatum eſt
Hîc propiore frui, fœcundaque ſemina rerum
Pulſa retro gravis aura necat, petit impiger Ortus
Æthereos, primæque adit incunabula lucis.
Certe aliquid noſtris erat avexiſſe Carinis
Congeſtas Orientis Opes, ſpoliata relinqui
Regna vel antiquis ſuperûm celebrata triumphis,
Quos Famæ poſuiſſe ferunt Monumenta futuræ.
Fallor? an ignoti video denſa agmina Cœli
Diſſimili ſpecie, & variis depicta figuris?
(Seu vel mille modis radios percuſſa remittant
Phœbeos, ſeu Nativo fulgore coruſcent)
Apparet tali Thaumantias Iris amictu,
Ipſa ſuos induta adverſo ſole Colores.
Non alium Regi dat decolor India cultum,
Cui texunt molles auguſta inſignia plumæ.
Ede, augur Romane, (tibi namque omnia conſtant)
Qui voces avium obſcuras ac Nomina calles,
Ecqua tibi ſimilis vaſti per inania Cœli
Aereas inter volucres, turbamque ſonoram,
Deſcriptum toties ornavit Pompa Theatrum?

Tuque etiam quanquam pariter divinus Aruſpex,
Qui pecorum fibras, præſagaque conſulis exta,
Fare age, quæ Nobis tulit hæc animalia tellus,
Quorum nunc ſimulachra juvat fixaſque videre
Poſtibus exuvias; ut adhuc immania pandunt
Ora, ſitim prædæ patulo ſimulantia rictu,
Atque nova innocuus ſequitur ſpectacula terror!

Sic cum vela daret longinqua per æquora Bacchus,
(Victorem ſemper teſtabitur Indiâ Bacchum)
Obſtupuere omnes gravibus diſtincta Corymbis
Carbaſa, & ignotas paſſim diſcurrere Lynces.

Nec Maris immenſum fruſtra decurritur æquor,
Aut infœcundos præbent regna humida campos,
Et ſteriles meſſes; cœptis audacibus itur
In thalamos Neptune tuos; gemmæque latentes
Cognatum videre diem, jamque æmula ſolis
Fulgura diffuſum late jaculantur in Orbem.
Indignata ſedet vacuo Thetis alma Cubili,
Et ſtupet incomptis habitata palatia Nymphis,
Quas ornare ſolet gemmarum lucidus Ordo,
Et niveâ ſemper pendentes aure lapilli.
Non adeo illuſtrem parili vel imagine pompam
Edidit ulla Dies, ex quo Cleopatra nefandâ
Ingluvie regni pretium diſſolvit aceto,

Ægy

Ægyptumque uno damnoſa abſorbuit hauſtu:
Nec tales victrix egiſti Roma Triumphos,
Cum ſua littoribus monſtraret vela Britannis
Cæſar, & in noſtris legeret Conchylia ripis.
Quocunque aſpicias nil non mirabile; totos
Expandit Natura ſinus, facileſque videri
Denudat vultus, & cœlo gaudet aperto.
Naturæ ſed quis poterit comes ire? ſequemur
Artis & humanæ tandem molimina mentis.
O quali feret hæc Populus ſpectacula plauſu,
Æſtivi tunc cum malè mordax incola lecti
Ponè trahet longæ ſinuoſum ſyrma Catenæ,
Tercentumque géret perplexum nexibus aurum!
Bellua ceu Lybicâ captam venator arenâ
Quam circum vinclis, & ahenâ compede claudit
Indomitam, & ſævo meditantem prælia dente.
Illic ſublimem ferri Phaetonta videbis,
Illic ſolis equos, ſimilemque per omnia Currum,
Quo prius exciderat, niſi quod ſit Cerea ſummæ
Curvatura rotæ, radiorum cereus ordo.
Nec fruſtra mœſtæ lachrymas fudere ſorores,
Protinus in varias Electra cadentia formas
Artifices luſere manus; hinc flava niteſcunt
Poculaque & gravido prægnantes flamine fuſi,

Quos Pygmæa poteſt conjux geſtare, trahendæ
Partitur ſociis cum penſa domeſtica lanæ.
Hîc & parva uxor poterit, ſerieſque Nepotum
Æquales habitare caſas; nuce clauditur unâ
Tota Domus, tenuique in cortice tota ſupellex.
Seu tibi Bella placent, vivâ depicta Tabellâ
Geſta illic cernes anguſto prælia Campo;
Squamoſuſque Draco lethalis ſpicula Caudæ
Contorquet, parvoque acini committitur orbe,
Cum Duce Cappadocum invicto, quo præſide gaudet,
Et tutelarem ſibi vendicat Anglia Divum.
Seu tibi decurſos animus fert ire per Annos,
Quos omnes pulchro diſtinguunt ordine magni
Heroum tituli, nec vani Nominis, umbræ
Illuſtres referunt antiqua Numiſmata Vultus:
Quo Dictatorem tulerit ſe Julius ore,
Quo Pater Æneas olim, Regeſque Latini
Jura dabant Populis immenſum in nomen ituris.
Sic diverſa ſuis ſignantur ſecla Metallis,
Et revocant memores labentia tempora Faſti.
Ornaſti Matrem tantis, *Aſhmole*, Trophæis,
Ut quo fælicem ſeſe jactavit Alumno,
Æternum gratâ teſtetur voce Patronum.
Accipe ſolennes tibi quas devovimus aras,

Quá-

Quáque licet monumenta tuis æqualia donis.
En ut noſtra tibi laxâ Compage dehiſcant
Mœnia, præcipitemque trahant disjecta ruinam!
Tali Victores excepit Græcia pompâ,
Ingreſſiſque ſacri concuſſo Vertice Muri
Confertas ſtravere vias, aditumque dedere.
Excelſo tollet quondam ſe vertice Moles,
In quâ perpetuis ardens fornacibus ignis
Fœcundo rerum primordia percoquat æſtu;
Et quæcunque diu cæcâ latuere ſub Umbrâ
Naturam cogat vel per tormenta fateri.
Hîc ſuſpenſa tui ſemper quæ vivet imago,
Et poſita adversâ *Sheldoni* fabrica fronte
Præbebunt alterna ſibi ſpectâcla, nec uno
Lumina percellent vultu, vel ſimplice Pompâ.
Nec tamen hic ſiſti poterit ſibi Conſcia Virtus,
Illa dies aderit, gratis celebranda Camenis,
Quando tuis oppreſſa gement ſubſellia libris,
Herôum qui vix imitanda exempla ſecutus,
Sheldono cedis, (quem nulla æquaverit ætas)
Et cum *Bodleio* ſocios partiris Honores.

Jo. Dolben, Archiep. Ebor. Fil.
Ædis Chr. Alumnus.

Passer.

INdefessum Animal, nullâque libidine victum,
Cui clunes Natura agiles, caudamque salacem,
Nec sese æterno passam languescere motu
Indulsit, Quid tu *passer*, mortalibus ægris
Objicis absumptas uno molimine vires,
Demissosque animos, lassos cum evanidus artus
Destituit vigor, & cœptæ fiducia pugnæ?
Quam se tota tuis abdit *Cythereïa* venis,
Lascivoque omnes gremio inspiravit Amores,
Et dedit ipsa suas longe superâsse Columbas!
Nulla tibi Veneris subeunt fastidia, nulla
Vel semel accenso desunt alimenta furori;
Sufficit ipse sibi, sese depascitur ignis,
Sese alit, & solo semper se fomite gaudet.
Ut memini voces læto clangore solutas,
Cum patiens oneris sternit tibi fœmina dorsum,
(Parva quidem, tali sed non indigna marito)
Circuituque vago, placideque strepentibus alis
Sollicitare tuas visa ad connubia flammas,
Suscitat his *Furiis*, facilemque accendit Amantem.

Tum

Tunc Tu, qui fuſus miſcetur corpore toto,
Extimulas genitalem ignem; fœcundaque virtus
Suggerit invictum robur; Si victa fatiſcat
Pauliſper Venus, at renuis tibi longa quietis
Intervalla dari, primoſque recolligis æſtus,
Atque inſtauratis iterum complexibus uſque
Fervet opus, ſtrident pennæ, committitur inguen
Indomitum, & tenui laſcivis cuſpide, *Paſſer*.
Quid quod Te ſubiti rapit inclementia fati,
Nec tibi conceſſa eſt nulli ſperanda Senectus;
Mille tibi præſtat, *Paſſer*, lux ſingula vitas,
Una dies, una hora humano longior ævo eſt.

T. S. Ædis Chriſti Alumnus.

Arauſio

Arauſio recepta.

DUm figit bellator inertia poſtibus arma,
Dum lituus ſilet, & pulſis ad carmina nervis,
Aonio vates deducunt vertice Muſas;
Te quoque dicemus, regio *Arauſina*, receptam,
Fœderis æterni pignus; Tu carmina poſcis,
O patria *Auriacûm* memoranda! O inclyta nutrix
Heroum Divûmque! O mille experta labores,
Inviſiſque diu *Senonum* oblu&tata catenis!
Ergo iterum gremio *Naſſovi* infuſa recumbis?
Ergo arcto amplexu dilectum heroa fatigas
Lætitiæ impatiens, dominoque priore ſuperbis?
Sic vi prædonum longum vexata, marito
Penelope caſtos redeunti aſpirat amores
Singultans; oculoſque natantes paſcit, & ulnis
Advolat expanſis, & inhæret pendula collo.
Jam pulſi exilio cives, pia turba penates
Dilectos repetent, jam rura Arauſica ſimplex
Relligio, pietaſque, fideſque antiqua reviſent.

Mox

Mox huc confugient *Valdenſis*, & accola ripæ
Eridani durus, patriis de Vallibus actos,
Quos ferro hinc *Lodoix*, hinc igne *Sabaudius* arcet.
Interea longè Auriacis *Gulielmus* ab oris
Ignatî ſobolem pellet, fœdoſque cucullos,
Atque pias fraudes tardoſque abdomine Fratres.
Artibus ille ſuam melioribus inſtruet Urbem,
Jura, magiſtratuſque dabit, ſanctumque ſenatum.
Ille novas Ædes, Phœbo Muſiſque, dicabit,
Atque recepta novi cantabunt rura Marones.
Ille domos Atavûm lapſas, & hiulca ruinis
Cœlicolum attollet delubra; arceſque reponet
Mauritii everſas, & inexpugnabile vallum.
En! video ut ſtudio fervet generoſa juventus,
Pars humeris truncos, pars grandia marmora portant
Obnixi; ſurgit moles operoſa, minæque
Murorum ingentes; ſummis undantia pinnis
Auriaci vexilla ardent, ruptoque remugit
Tormentum fumans cœlo, & nigreſcit ad auras.
Tum tibi quas grates, *Gulielme*, *Arauſio* ſolvet,
Quas ſtatuas dabit, & capiti decernet honores?
Tempus erit cum olim Arauſinos advena tractus
Inviſens, illic non jam pendentia ſaxa,
Reliquias faſtûs Romani, aut templa ſtupebit

Disjecta,

Disjecta, egregiaſve ruinas *Amphitheatri*.
Non *Mario* victos poſt *Cimbros* ſtructa trophæa
Spumantem *Rhodani* attonitus ſpectabit ad undam;
Sed, *Gulielme*, tuum ſpiranti in marmore vultum,
Atque triumphales portas, monumentaque famæ
Sacrata Auriacæ, ſurgenteſque ære Columnas,
Defixus mirabitur, ardeſcetque tuendo.

At vos queis virtus bellandi, & nobile robur
Semper creſcentem famam, ſemperque virentes
Conceſſit lauros, immortaleſque triumphos,
Magnanimi heroes *Naſſoviæ* gentis, & umbræ
Mauritii Fredericique, atque ingentis *Adolphi*;
Vos dilectæ animæ; Vos (ſi mortalia curant
Ordinibus divûm inſcripti) nova gaudia tangant;
En! veſter ſanguis *Britonum* diademate crines
Auctus laurigeros, poſt expugnata *Namurci*
Mœnia, poſt fractas vires, animumque ſubactum
Borbonii dextram placidè tendentis, & ultrò
Pacem implorantis, ſedes ſecurus avitas
Occupat, atque domos patrum, *Auriacumque* repoſcit
Regna olim erepta, atque ſuis dominatur in oris.

Jam *Senonas* piget, Auguſtos rapuiſſe penates,
Fœnore cum multo, *Gulielme*, requiris adultus,
Quos puero incaſſum *Lodoix* detraxit honores.

Sic olim *Edvardus*, plenis maturior annis
Fræna *Arari Ligerique* daturus, mitior iras
Diſtulit, & Celtis conceſſit fœdera, ſedeſque
Avulſas *Aquitanum*, & *Neuſtrica* regna recepit.

Ric. Mariett ex Æde Chriſti,
Superioris Ordinis Commenſalis.

Administratio Mariæ.

DUdum relicto pectine *Lesbio*,
Nunc ad priorem sic temerè feror
Insaniam. O Pecten, movere
Qui superos potes, & creare,
Hoc si supremum carmen amicior
Camœna pulchrum ducet in exitum,
Te, Blanda testudo, lyramque
Emeritam tholus hic eburnus
In pace ponet tempore postero:
Haud ulla rursus dextera pervicax
Audebit ad priscum quietas
Officium revocare chordas.
Me si *Lycoris* dura refugerit,
Non Tu quereris flebilibus modis;
Me si beârit, non, ut olim,
Voce Tuâ peragam triumphum.
Maria, magni Comparis æmula,
Te destinamus materiem; Tibi
Theatra clamant, ac jocosa
Admonitus salit *Isis* unda.
O Diva, si quid forte Tibi vacat,
Nec semper urges pectus amabile

Curis

uris, geriſque ſemper Anglo
Sollicitam ſuper orbe frontem,
eſcende paulum huc, & propior Tuas
nviſe Muſas, dum Tibi Regiam
Urbem æſtus infeſtat, Caniſque
Pene novum minitatur ignem.
idebis omnes laudibus in tuis
ervere vates: Pars ad originem
Recurrit, & clarum ſalutat
Per memores genus omne faſtos:
ic enitentem corpore gratiam
arrat; manuſque & cæſariem, & genas
Miratur, incedens per ignes,
Et nimio periturus auſo.
lter ſonabit, *Tu bona, Tu pia,*
u pura vitæ, & juſtitiæ tenax,
Mittetque virtutes in ævum
Egregiis numeris Poeta.
on hæc ab udâ fas fuerit Tibi
perare *Leydâ*: Laurea *Belgicam*,
Quocunque delinita cultu,
Odit humum minus hoſpitalem.
t O! Quis almum tollet honoribus
iem, labanti qui dedit Inſulæ

Spem primus, ultricemque flammam
Borbonias tulit in carinas?
Illas ovantes in vacuo mari
Matrona longè ex mœnibus *Anglicis*
Prospexit, ut charis diurnum
Virginibus dabat æqua pensum;
Ah, flete, dixit, fata *Britannici*
Extrema regni! Quæ nova *Wallia*
Victis favebit, atque fractum
In gremio populum recondet?
Vos in catenis quatenus auguror,
Captas puellas auferet insolens
Cohors, & ignotum bibetis
Aut *Rhodanum* procul, aut *Garumnam*:
Tunc, vel superbum vester erit labor
In *Ludovicum* psallere carmina,
Lauroque, suppliceque gentes
Et trepido data jura mundo;
Vel imperatæ stamina purpuræ
Texetis auro, quam Domina induet
Parisiana, quo sagatum
Luce novâ feriat maritum:
Sic elocuta est. Atqui aliam vicem
In lance pendens fata Diespiter

Parabat: Extemplo volantem
Ad ſcopulos, & amica ſaxa
Gallum videres, fulmine percitum
Anglo: Videres nantia Lilia,
Trabeſque, & Antennas Deoſque,
Præcipiteſque rates, & ipſos
Duces in undis; heu, nitidos comæ
Fruſtra, & ferentes pignora Virginum
Lævo lacerto, dum repellit
Dextra graves operoſa fluctus.
Ex hoc in hoſtem bella refundere
Ardemus ultro: Jam freta milite
Anglo relucent; jam potiti
Oppoſitâ dominamur orâ.
Normanna Tellus, unde genus virûm
Audax *Britannâ* crevit in Inſulâ,
O Pulchra mater! O tot alma
Poſt hyemes repetita, ſalve!
Agnoſce natos, qui tibi vincula
Rumpent dolenti; ſeu *Lodoix* fremat
Præſens in armis, ſive priſca
Ex Erebo redeat *Joanna*.

D^r. *Ric. Vernon* Baronet. ex Æde Ch.

Inaugu-

Inauguratio Regis GULIELMI & *Reginæ* MARIÆ.

AD REGEM.

O Magna *Auriacûm* ſoboles! O ſtemmate lon
Heroum demiſſe Heros! Quo ſoſpite manes
Naſſavii exultant; *Fredericique* umbra ſuperbit,
Magnanimi recolens famamque & fata nepotis:
En! tibi captivam priſci gens aſpera Bruti
Submittit cervicem ultro; tibi bella minanti
Obvia in amplexus ruit; & Mavortis aviti
Oblita, inſuetam manibus prætendit olivam.

Quos non terribilis Cimber, triſteſque videri
Pictones, aut torvi fregit vis dura Canuti;
Quos non Roma potens bello, Celtæve Latinis
Agminibus miſti; gelido neque victor ab Iſtro,
Edomuit pugnando, deditque in vincula *Cæſar*:
Hi non indecores ferro, neque cedere caſtris
Aſſueti quondam, Tua ſponte in fræna reclines
Subjiciunt humeros; victriciaque arma ſecuti,
Optato cedunt nodo, manicisque fruuntur.

Aſpice, ut unanimis Procerum, populique ſenatus
Sceptra Tibi parat, & ſolito movet ordine palmam,
Et merito capiti exortes decernit honores!

Na

Nam neque Te regni ſumma ad faſtigia vexit
Lucinæ favor, & naſcendi inglorius ordo:
Vivida ſed bello virtus, tutataque ferro
Libertas, juſtique amor, & reverentia Divûm,
Intemerata fides, & non revocabile verbum.

Hâc olim Argolicum *Theſeus*, hâc arte *Quirinus*
Romanum imperium fixit: *Cyruſque* ſubacto
Major avo, ambigui Martis durique laboris
Mercedem, Perſas, populoſque recepit Eoos.

Te Duce, Gradivum poſcunt deſueta triumphis
Agmina, & in patrias ſperant aſſurgere lauros:
Te Duce, victrices aquilas trans oſtia Rheni,
Trans Ligerim oſtentant Britones; avibuſque ſecundis
Avulſos Morinos, & Neuſtrica regna reptoſcunt:
Semineces video Celtas, genibuſque minorem
Borbonium ſævire minus, promittere iniqui
Exilii finem, pulſoſque requirere cives:
Nequicquam: Domino *Rhodanus* meliore ſuperbit,
Et fractos Tibi volvit Arar, Tibi Sequana fluctus.

Auſpice Te, canum Mater cultuque decorum
Efferet os tenebris, puroque incedet amictu
Religio; & vanas, in Te inclinata, retundet
Faſque, inſidiaſque, & ovantem ſanguine Romam.

Vos, fidi Manes, nati melioribus annis,

Vos *Baliolæis* buſtum miſerabile flammis
Experti quondam; *Latimeri* ſimplicis umbra,
Ridlæique anima, & *Cranmeri* dia ſenectus;
Nunc O! nunc hilares defenſis funere veſtro
Arridete aris; haſque olim ſanguine fœdas
Luſtrari gaudete arces; hâc ſede cucullos,
Funigerûmque greges, & adorea numina pelli;
Inferiæ hæ vobis, hæc grata piacula ſunto.
Ecce ſuos repetit, pulſo bubone, Penates
Cecropiaſque domos, dilectaque mœnia Pallas.
Qualis ubi mediâ volucris Jovis ales in Æthrâ
Sanguineas agitavit aves, milvumque rapacem;
Impavidæ redeunt in patria rura volucres,
Tuta colit ſylvas Philomela, & littora Cycnus.
Quin Tu, ſancta Ædes, quæ multos ubere partu
Fudiſti Heroas: Quæ nunc (ſic fata revolvit
Naſſaides) Dominum tanto es ſortita minorem,
Quanto alias inter fulges Regina ſorores:
Tu quoque non levibus nuper jactata procellis,
Tu cladis pars magna; alios meliore metallo
Fidas ire dies; alium tibi ſurgere credas
Wolſæum; Auriaci Te ſpera in nomen ituram,
Henricique Tui majorem agnoſce Nepotem.

Henricus Aldrich, S. T. P. Eccleſ. Chr. Decan

Academiæ Oxonienſis Comitia,

Anglicè *An Oxford Act.*

PHœbe redi, quâcunque lates fugitivus in orâ,
Sive aliquam ſequeris deſerta per avia Daphnen,
Seu paſtoralis repetens geſtamina ſceptri
Theſſaliæ jam triſtis agas in finibus exul;
Te (quam longa tuæ paſſi diſpendia lucis)
Te Dominum *Oxonidæ*, quondam tua turba, repoſcunt:
Sunt & adhuc qui Te non in vulgata vocabunt
Carmina, ſunt Juvenes, qui, ſis modo dexter, Apollo,
Non ita degeneres opera interrupta capeſſent:
Quo tibi ſolennes inſtaurant ordine pompas
Cernis, & auguſti pandunt ſpatia ampla *Theatri*.
Scilicet hanc *Cæſar* Phœbeis fecit Alumnis
Lætitiam: Ipſe procul *Moſæ* bellator ad undas,
Tela inter media & diſtrictos cominus enſes
Intrepidum urget iter, nec, quanquam ſæpe *Mariæ*
Menti ſurgat imago, iras animoſque remittit,
Quin toto inſultantem ardens agit æquore *Gallum*.
At Nobis placidæ interea fœlicia pacis

Exercere dedit ſtudia, atque aperire receſſus
Caſtalios juſſit, ſacroſque recludere fontes:
Tuque adeo, Decus Aonidum, quò Præſide manes
Sheldoni exultant, & ſancti dia ſuperbit
Canities *Felli*, doctæ otia longa Juventæ
Excutis, & Muſas ultra non paſſus inertes,
Deſuetos renovas, circo plaudente, triumphos:
Qualis, cum nimiam Latio indulſere quietem
Religio mitiſque Numæ ſapientia, lentæ
Virtutem excivit Patriæ, reſideſque movebat
Tullus in arma Viros. Opera omnibus arbiter æquus
Impendis diverſa; hic dulcia pollice lævi
Fila movet Flacci, aut Divinam Æneida tentat;
Ore ſonans grandi, Demoſthenis acrior alter
Arma quatit, denſis alii Te, *Occhame*, latebris
Expediunt, multoque latentem pulvere *Scotum*:
Fervet opus, læti feriunt laquearia plauſus.
Quare agite, egregii pars & vos parva triumphi,
Queis calamos inflare leves Heliconia Virgo
Indulſit, facilique poemata ludere venâ.
H. Noſti quæ feſta & quos reſtaurare triumphos
Incipit? (*G.*) Aut hoc aut aliquid ſimile huic mil
quondam
Commemorabat Avus. (*H.*) Certe hæc nil tale tulerun
Secul

Secula, vix tenuis famæ nos attigit aura.

G. Hinc eſt, quod varium mirabar in oppida vulgus
Confluere, Aonidumque domos turbare quietas:
Hac Cives (quibus alma ſalem Natura negavit,
Et multum nebulæ per frontem fudit amictum)
Incedunt taciti, & mirâ gravitate verendi.
Ac juxta, taurorum uncique oblitus aratri,
Ruſticus exultat; paſſim convitia ſpargit
In ſocios; hilaris baculo, pede, voce jocatur.
Illic Cecropidas, Nomentanoſque nepotes
Veſtibus inſignes, nec non & torva tuentem
Thraſonem vidi, ille plicatam in terga retorſit
Cæſariem, tunicamque dedit diffundere ventis,
Et ſubtus lato fulgebat balteus auro.

H. Credideram vero haud oculos retinere tuos qui
Spectatum veniunt, ſed qui ſpectentur ut ipſi.
Vidiſti in ſcenâ Pygmæam ludere gentem,
Et ſaltare vagum per pulpita Pumilionem?
Vidiſti, populo qua lætos area ludos
Exhibet, & gemino diſtendit ſtipite funem,
Quam facili corpus niſu ſaltator in auras
Tollat, quam juſto greſſus libramine firmet
Inſiliens, agiliſque trementia fila pererret? [det illum

G. Parcius hæc. (*H.*) Te puparum pudet? haud pu-

Qui ſeptem ſtudiis annos dedit, & cui longe
A cubito manica ad talos demiſſa pependit.
Hic Te, ſi memini, ſeniori cedere juſſit,
Summovitque loco, ſibi prima ſedilia poſcens.
G. Hæc tecum ulterius mox excutienda, vocat jam
Altera materies; & da (*ad B.*) Tu, ſi grave non eſt
Quæ tanta hoſpitibus *Rhedicinam* cauſa videndi?
Et quo procedant, quas narras, ordine Pompæ?
B. Organa, diverſo quæ multa foramine jungit
Fiſtula, & aerios acceptat follibus Euros,
Audiſtis centum diſcrimina ludere vocum.
Inde canunt, habiles quibus in nova carmina vires
Diva dedit, numeris & qui valuere ſolutis.
Talibus auſpiciis Juvenes Encænia templi
Pierii renovant, Magni memores *Sheldoni*.
Ille (ſacras quanto verſans molimine curas!)
Has poſuit ſedes æternaque mœnia Muſis,
Et Te centenis admiſit, Phœbe, feneſtris:
Illi ſolennes primo ſolvamus honores;
Craſtina lux vobis forſan gratiſſima, riſum
Cum moveat, crepitant cui circum compita ſocci,
Et male compactas pelles ſutura relaxat:
Aut qui Sidonio ſplendet venerabilis oſtro,
Dum ſudat ſub mole togæ, taloſque gravatos

Vix trahit, & toto resonat gravis ocrea vico.

H. Sed nullos stimulos, nullum, puto, gestat acumen.
Hunc credas forsan sedes mutare quietas
Cornipidemque diu desuetum poscere, terrasque
Explorare novas. (*G.*) At credant ista recentes,
Non ego, namque illos didici securum agere ævum,
Nec charis *Rhedicinæ* excedere mœnibus unquam,
Dum loca sunt, quæ grata focis communibus ardent,
Spumea qua lætos ducit circum amphora gyros,
Et bene concusso crepat alea jacta fritillo.

B. Mox veniet, magno vulgi qui murmure rostra
Conscendet, cujus mordax agitabit acumen
Confestim juvenem atque senem. Trepidate Puellæ
Deliciæ Cottis, bullatæ & cura juventæ:
Tuque annis gravis & fracto jam corpore, cujus
Friget in effœtis conjux petulantior ulnis.

H. Agnosco quid ait, *Terræ*, puto, *filius* hic est.

G. Et magis agnosces, cum Teque tuamque Corinnam
Attigerit, cæcosque diu patefecerit ignes.

H. Hunc circum longo dum sese examine fundit
Turba favens tremuloque quatit subsellia risu,
Hîc forsan vili subtemine crassus arator
Incumbens baculo, colloque in terga reclini,
Torvum hiat, indoctasque ad pulpita porrigit aures;

Et

Et quoties alii plaudunt, juvat hunc quoque risu
Durum agitare latus, grandesque intendere buccas.
G. At cur simplicitas adeo tibi rustica ludo est?
Quid facient cives? aurem substringet hianti,
Et gravis in turbâ luctabitur *Aldermannus*:
Illi sufflatu pulmo prælargus anhelat,
Colla madent, liquidâque genæ pinguedine rorant,
Materiesque suis fit Lychniopola lucernis:
Demum importuno diducit labra cachinno,
Tum cum forte suâ de conjuge fabula cœpit.
Atque aliquem, credo, fallent persæpe togatum
Romano sermone joci. (*H.*) Verum ille sodalem,
Cui tenues melius finxerunt pectus Athenæ,
Observat, nervisque alienis mobile lignum
Ducitur; hunc usque intentis aspectat ocellis,
Ac siquando videt patulum dimittere rictum,
Laxat & ipse parata sequacibus ora cachinnis.
G. Abderitano quis me pulmone beabit,
Quis mihi ferratos lateri circumdabit orbes,
Crastina si tantum præbent spectacula risum?
O quam te impatiens quæ proxima volveris opto
Læta dies, longumque Mihi memoranda per ævum.
H. Et memoranda quidem, cuicunque accumbere mensæ
Contigerit, cuicunque loco successeris hospes.

Seu

eu qua fumantes ex æquo meta laceſſit
n certamen equos, vel galli cæde rubentem
ingit humum ſanguis, ſeu cum ridente colono
ffutire ſales mavis, ut turba jocantem,
t dominum miretur anus grandæva futurum,
inc ſalis æterni fontes, hinc nota ſupellex
ggerit ingenium, & decies repetita placebit.
B. Multus uterque fuiſtis in hoc; jam fronte ſeverâ
cce movent duo pugnacis certamina linguæ,
emocriti ille ingens vacuum, & tenuiſſima rerum
mina; particulaſque leves, globuloſque *Renati*;
bſcuro hic quicquid *Zabarella* volumine condit,
ateriem formamque & inania nomina jactat.
os cito dimitti ſperabitis. (*H.*) Imo ego lætus
os etiam ſpecto, vultu dum multa minati;
xertis digitis, exporrectiſque labellis
eſcio quid ſpinoſum, atque implicitum Labyrintho
nube & tenebris in lucem educere certant.
G. Dumque ardent oculi, & pulmo acres ventilat æſtus,
rdus uterque ſono alterius diverberat aures,
ec lateri parcunt, nec ficco ex ore ſalivæ.
jam jamque magis fervent, atque omnia miſcent,
rbiter è cathedrâ donec venerabilis altâ
crepet, & lites æquali examine libret,

Atque

Atque regat dictis animos, & temperet Iras.

B. At ne vos teneat cæcis discordia nodis
Perplexa, & vocum obductæ farragine nugæ.
Alter adest vestras qui molli urbanior aures
Mulceat eloquio, & Nympharum enarret amores:
Virgineum ille chorum, pexusque togâque recenti,
Sublimi spectat de sede, latusque venustum
Huc illuc lentè flectit, miserisque puellis
Dat vulnus linguâ, obliquo dat vulnus ocello.

G. Ille refert siquis lascivæ uxorius ulnis
Languescit sponsæ, gremio quæ infusa seniles
Nauseat amplexus, invisaque basia libat.
Vel siqua incauto tacitis præcordia flammis
Accendit juveni, sterilesque inspirat amores:
Mox male respondet curis, animumque morando
Torquet, & admissos astutè ventilat ignes

H. Pectoris O duri silices! O ferrea corda!
Ille verecundos suffundere sanguine vultus
Audebit, teneriscque procax dare vulnera Nymphis?

G. Crudelis Virgo magis an magis improbus ille?

H. Improbus ille. (*G.*) Tamen, crudelis tu q
que Virgo.
Nec tu adeo immitis nimium miserere Corinnæ;
Ipsa dolet merito, quæ tot fuit ante dolori.

H. Sic poſt edomitum Buten Pagaſumque Chromimque
felix jaculo cecidit ſtridente Camilla.
B. Quotquot amœna colunt formoſæ rura puellæ,
el quarum doctæ veneres mirantur Athenæ,
nc ſimul occurrunt. (*H.*) Hinc tu tibi ſelige Nympham,
gæ tecum aut faſtus Galateæ & Daphnidis ignes
lce canat, vel, humum pallâ verrente, choreas
ſtituat numeroſa, (*G.*) Choreas ſemper amavi.
B. Vos tamen, auguſtas qua pandunt atria valvas,
vaſtæ fumant patinæ, & geniale falernum,
te dapes ſumetis. (*H.*) Et has quoque ſemper amâſti.
B. Ut memorare juvat quo pingues ordine menſæ
tentant epulas, quo nondum inſtructa tumultu
à hoſpes civeſque ruunt in fercula; ſed vos
n moror invitos; notum dat buccina ſignum,
bor & in medias altè porrecta plateas
ndudum pictâ pandit ſpectacula chartâ.

Dn *Car. Boyle* Comitis de *Orrery* Fil. }
Gulielm. Hayes } Equitum Fill. } Ex Ædc Chriſti.
Gualterus Gough }

Barometri

Barometri *Deſcriptio.*

QUà penetrat Foſſor terræ cæca antra, metallo
Fœcunda informi, rudibuſque nitentia venis;
Dum ſtupet occultas gazas, nummoſque futuros,
Eruit argenti latices, nitidumque liquorem;
Qui nullo effuſus prodit veſtigia tractu,
Nec terram ſigno revolubilis imprimit Udo,
Sed fractus ſparſim in globulos formam uſque rotundam
Servat, & in teretes lapſans ſe colligit orbes.
Incertum quâ ſit naturâ, an negligat ultrà
Perficier, jubar & maturus inutile temnat;
An potius Solis vis imperfecta relinquat
Argentum malè coctum, Divitiaſque fluentes:
Quicquid erit, magno ſe jactat nobilis uſu;
Nec *Deus* effulſit magis aſpectabilis olim,
Cùm *Danaen* flavo circum pretioſus amictu
Ambiit, & gratam ſuadente libidine formam,
Depluit irriguo liquefactum Numen in Auro.
Quin age, ſume tubum fragilem, cui denſior aer
Excluſus; fundo vitri ſubſidat in imo
Argenti ſtagnum; ut pluviâ impendente metallum

Mob

Mobile deſcendat, vel contra, ubi poſtulat æſtus,
Prodeat hinc liquor emergens, & rurſus *inane*
Occupet Aſcenſu, tubulumque excurrat in omnem.
Jam cœli faciem, tempeſtateſque futuras,
Conſcia lympha monet, brumamque & frigora narrat.
Nam quoties liquor inſurgit, vitreoque Canali
Sublatum nequeunt ripæ cohibere priores;
Tum lætos ſperare dies licet, arva fatentur
Æſtatem, & largè diffuſo lumine rident.
In ſeſe immodicùm attollens Argenteus humor,
Et nimium oppreſſus, contendat ad ardua vitri,
Jam ſitiunt herbæ, jam ſuccos flamma feraces
Excoquit, & languent conſumto prata virore.
Cùm verò tenues nebulas ſpiracula terræ
Fundunt, & madidi fluitant ſuper æquora Fumi,
Nabula venturæ pluviæ; tum fuſile pondus
Inferiora petit; nec certior Ardea Cœlos
Indicat humentes, medias quando ætheris Oras
Tranando, craſſâ fruitur ſublimiùs aurâ,
Diſcutit & madidis rorantia nubila pennis.
Nunc guttæ agglomerant, diſperſas frigora ſtipant
Particulas, raruſque in nimbum cogitur humor:
Prata virent, ſegetem fœcundis imbribus æther
Irrigat, & bibulæ radici alimenta miniſtrat.

Quin

Quin ubi, plus æquo deſcendens unda metalli
Fundum amat, impatiens pluviæ, metuenſque procellæ
Agricolæ caveant; non hoc impunè colonus
Aſpicit; oſtendet mox fœta vaporibus aura
Collectas hyemes, tempeſtatemque ſonoram.
At licet Argentum mole incumbente levatum
Subſidat, penituſque imo ſe condat in alveo,
Cætera quæque tumens; everſis flumina ripis
Expatiata ruunt, ſpumantibus æſtuat undis
Diluvium, rapidique effuſa licentia ponti.

Nulla tacet ſecreta poli mirabile Vitrum,
Quin varios cœli vultus & tempora prodit.
Antè refert, quando tenui velamine tutus
Incedes, quando ſperabis frigidus Ignem.

Augurio hoc fretus, quanquam atri nubila cœli
Dirumpunt obſcura diem, pluviaſque minantur;
Machina ſi neget, & ſudum promittat apertum,
Audax carpat iter nimbo pendente viator;
Nec metuens imbrem, poſcentes Meſſor ariſtas
Proſternat: terræ jam bruma incumbit inermis,
Frigoraque haud nocitura cadunt, feriuntque parato

Jo. Addiſon, A. B. è Coll. M

Dux GLOCESTRENSIS 1697.

RAptas Tiaras vertice perfido
Narrare vellem, ſignaque *Turcica*,
Enſeſque falcatos, & Iſtrum
Sanguine barbarico rubentem.
Arctoa digno prælia ſpiritu
Conarer efferre; ut glacies putri
Induruit tabo, atque vinclis
Purpureis riguêre piſces;
Quà torvus alget Sarmata, & hiſpidos
Contriſtat agros perpetuum gelu:
Sed Muſa caſtigat vagantem,
Et Patrias celebrare laudes
Impellit. O Quo læta *Gloceſtria*
Superbit! O Quem tollit Honoribus!
Te Diva ſumit non pudendo
Carmine, degenerique verſu
Turnare; quamvis nec teneras genas,
Nec enitentem crudior aſperet
Frontem cicatrix, nec venuſta
Vulnus adhuc violârit ora.

At mox adulto robore firmior
Quaſſabis haſtam, vel gladio minax
Fremes, nec ultrà Fœminarum
Indecores patieris Artes:
Seu ritè juſtis inſtituant pedes
Movere gyris, ſeu doceant comam
Torquere perplexam, & futura
Ponere virginibus pericla.
Jam non Alumni grandis amantior
Nutrix recenſet, fatidicè loquax,
Quot *Albion* olim videbit,
Quot pelagus, Domini triumphos.
Nunc tela fervens poſcit, & horridos
Martis tumultus; nunc in Achaïcas
Urbes, pharetratamque Thracen,
Non humiles meditatur iras.
En! ut ferocem Bucephalum domat,
Fruſtra inſolentem verberis! ut jubam
Vexat recurvatam, docetque
Compoſitos glomerare greſſus!
At ille nequicquam emicat arduâ
Cervice in auras, oraque concutit
Spumantia, obluctanſque frænos
Dente terit malè contumaci.

Ver

Verùm quid Arces *Victoriæ* tremunt?
Quid lœta vano fulmine perſtrepunt
Tormenta, feſtivaſque flammas
Projiciunt, & inerme fulgur?
Divinus ora, & pulchrior aſpici
Incedit Heros; Agmina Principem
Aurata cingunt, & profanæ
Ponè ruunt populi catervæ:
Inter Sodales vertice celſior
Hoardus extat, Tuque *premis* latus,
Saville, quem cuncti Patronum
Sollicitant, Tua cura, Vates.
Atque Ille poſthac Te quoque carmine,
Princeps, ſonabit, Grandia nobilis
Æquare Verſu non caduco,
Et Genio numeroſiori:
Seu Te remotis tradere Poſteris
Libet, faventem pacificæ Togæ,
Muſiſque, ſeu Bello furentem
Intrepidè, ac facilem perire.
Agnoſco Pompam: nunc galea aſpera
Comptos capillos impedit, & femur
Ornat ſiniſtrum, qui recondi
Reſpuet, irrequietus Enſis.

En! Qualis auro fulgidus ordinat
Parvam phalangem, & prælia ludicro
Furore commiſcens, trophæa
Sicca refert, ſine clade Victor.
Jam denſat agmen cautus, ut obvias
Arcto cohortes proruat impetu;
Fugamve mentitus, catervas
Opprimit exitii ſequaces.
Ut nunc minaci pondere deſuper
Nutâſſe turres, & malè pendulos
Hæſiſſe muros! ut *Seneffam*
Ambiguâ maduiſſe cæde
Accenſus audit! mixtaque funera
Ardet tueri, & ſulphure luridos
Artus, & indiſcreta membra
Per medias agitata flammas!
Ut ponè Magni geſtit Avunculi
Urgere greſſus, dum furit impiger,
Qualis *Boandæ*, vel ſubacti
Mœnibus intonuit *Namurci*!
Nunc æra luget rauca quieſcere,
Bellique fulmen; ſcilicet æmulus
Sequi Parentem, *Danicamque*
Non dubiè Sobolem fateri:

Sic parvus Angues comprimit Hercules,
ras Novercæ, & vividus exerit
Omnem Tonantis vim, asseritque
Se Superis animosus Infans.

Tho. Jones è Coll. Magd. Oxon.
Superioris Ordinis Commensalis.

Inauguratio Regis GULIELMI & *Reginæ* MARIÆ.

AD REGINAM.

QUid *Britonum* dubiæ detrectant arma cohortes,
Et figunt tellure haſtas, & ſcuta reclinant?
Quid per *Danorum* tumulos, urnaſque *Latinas*,
Saxonidumque pyras, fataliaque hoſtibus arva,
Securus graditur *Belga*, & ſine Marte triumphat?
Uſque adeo Britonum bello langueſcere virtus?
Degenereſque adeo tibi ſunt, Arthure, Nepotes?
Non illos Pallas, non Belgica juſſit Enyo,
Arma procul jactare, & pacem expoſcere dictis,
Et ramum præferre manu fælicis Olivæ:
Tu, Dea, quæ longo numeras in ſtemmate Reges,
Cui *Brutus* primi, cui *Fergus* ſanguinis Author:
Quæ ſacrum decoras genus, abſolviſque Parentem;
Tu ſævos animorum æſtus, & atrocia mulces
Pectora, Brutigenûmque jubes miteſcere corda.
Qualis ubi gelido ſi forte aſpexit in Hæmo
Spirantem bella, & meditantem pectore clades
Mavortem formoſa Venus; Deus horridus haſtam

Pon

Ponit humi; mollitque iras, vultumque minacem
Explicat; & placidis ſe acclinat mitior ulnis;
Nec malit Geticas miſcere in prælia gentes.
Sponte tuos ambit pubes Mavortia faſces;
Nec quis erit, ferro qui te violaverit Aruns,
Nec quis, qui Veneri dederit nova vulnera, miles.
Aſpice ut effuſos oleâ redimita capillos;
Det tibi ſponte ſuas grandæva Britannia palmas!
Illa Anglûm fœcunda parens, dilecta Gradivo
Nympha; nec aſſiduis nequicquam exercita pugnis:
Olim Nympha potens bello; & Quæ fræna Garumnæ,
Fræna Arari poſuit Victrix; modo, cardine verſo,
Marcentes lauros, antiquæ inſignia famæ,
Mœſta gerit; Celtaſque timet, neque terret Hibernos.
At nunc in notas iterum ſe attollere laudes,
Fœmineiſque ardet ſe iterum ſubmittere ſceptris:
O quanta incedit greſſu! ut præſaga triumphos
Prælibat Nympha! & venturæ conſcia famæ
Multam in Te *Boadiccam* & multam agnoſcit *Elizam*.
O dilecta polo Diva; & ſpes una Britannûm,
Magnis orta atavis, atavûm generoſior hæres:
Accipe fortunam generis: Neu ſceptra recuſes
Formosâ geſtanda manu: Tibi regius auro
Velet honos caput, & crines tibi cingat Iaſpis,

Eoiſque nitens ſcintillet purpura gemmis.
Tu decus interea, & ſacræ pars optima pompæ,
Addideris ſplendorem auro, pretiumque Smaragdis.
Sic ubi, vere novo, violas & lilia paſſim
Et niveo myrtos decerpunt pollice nymphæ,
Et Triviæ agreſtem texunt de more coronam:
Ipſa ſibi fuſos decorat Latonia flores;
Ipſa roſis ſuaves, myrtiſque inſpirat odores.
Hos inter plauſus, Virgo, pars una triumphi
Heu nimium pars parva tui, tibi grata virentes
Prætendit *Rhœtycina* hederas, Parnaſſia dona;
Et tibi Pieriis intexit tempora ſertis:
Illam equidem tetigit propiori fulmine ſtrages
Immeritam; & ſæræ intremuerunt Palladis arces:
Tu, Dea, ſi puris tibi lucent ignibus aræ,
Teque pia annumerat Patria inter numina, Virgo,
Nec flammâ majore umbris adoletur *Elizæ*:
Tu ſtabilem firmari arcem, & contemnere ventos
Auſpicio meliore dabis: neu *Tibris* in *Iſim*
Gurgite liventi properet; nec miſceat unquam
Impuras *Lemanus* aquas in virgine lympha.
Hoc tibi, Nympha, datum eſt; alios reſtare labores
Et nova penſa tuis gaudes ſupereſſe Camœnis:
Nam veluti Heſperiæ regina Lavinia terræ,

Dile

Dilecto cum Troe ſuos diviſit honores,
Et thalami Ænean, ſoliique in parte locavit:
Sic nolis tibi, Nympha, uni parere Britannos,
Auriacique comas nullo diademate cingi;
At magno indulges dotalia ſceptra Marito.
Auſpiciis paribus Dis & Proſerpina Manes;
Jupiter æthereas regit, & Saturnia ſtellas;
Æqua ſuo dat jura Thetis, dat jura profundo
Neptunus; madidique tenent conſortia regni;
Ipſa tuum in tua ſceptra vocas, *Maria*, Tonantem,
Immenſumque regis non unâ cuſpide pontum.

Tho. Newey Ædis Chr. Alumnus,
& Acad. Procurator.

ΠΥΓΜΑΙΟ-

ΠΥΓΜΑΙΟ-ΓΕΡΑΝΟΜΑΧΙΑ
SIVE
PRÆLIUM
INTER
Pygmæos & Grues commissum.

PEnnatas acies, & lamentabile bellum
Pygmeadum refero: parvas Tu, Musa, cohortes
Instrue; Tu gladios, mortemque minantia rostra,
Offensosque Grues, Indignantesque pusillam
Militiam celebra; volucrumque hominumque tumultus
Heroum ingentes animos & tristia bella
Pieridum labor exhausit, versuque sonoro
Jussit & æternâ numerorum assurgere pompâ:
Quis lectos Grajûm juvenes & torva tuentem
Theseа, Quis pedibus velocem ignorat *Achillem*?
Quem dura *Æneæ* certamina, quem *Gulielmi*

Gesta

ſta latent? fratres *Thebani*, & flebile fatum
mpeii quem non delaſſavêre legentem?
imus ego intactas acies, gracilemque tubarum
rmine depingam ſonitum, nova caſtra ſecutus;
iguoſque canam pugiles, Gruibuſque malignos
roas, nigriſque ruentem è nubibus hoſtem.
Quà ſolis tepet ortu, primitiiſque diei
dia læta rubet, medium inter inhoſpita ſaxa
er placidam vallem, & paucis acceſſa vireta)
gmæum quondam ſteterat, dum fata ſinebant,
perium. Hîc varias vitam excoluêre per artes
uli, & aſſiduo fervebant arva popello.
nc ſi quis dura evadat per ſaxa viator,
ſertoſque lares, & valles oſſibus albas
guis videt, & veſtigia parva ſtupeſcit.
olata tenet victrix impunè volucris
gna, & ſecuro crepitat Grus improba nido.
n ſic, dum multos ſtetit inſuperabilis annos
vulæ progenies; tum ſi quis cominùs Ales
ngredi, & immixtæ auderet ſe credere pugnæ,
es atrox aderat, ſumptiſque feroculus armis
nit humi volucrem moribundam, humeriſque reportat
entem prædam; cæſoque epulatur in hoſte.
è improviſas mactabat, ſæpè juvabat

Diripere

Diripere aut nidum, aut ulciſci in prole parentem.
Nempe larem quoties multâ conſtruxerat arte,
Aut uteri poſuiſſet onus, volucremque futuram;
Continuò vultu ſpirans immane minaci
Omnia vaſtaret miles, fœtuſque necaret
Immeritos, vitamque abrumperet imperfectam,
Cùm tepido nondum maturuit hoſtis in ovo.

Hinc cauſæ irarum, bella hinc, fatalia bella,
Atque acies letho intentæ, Volucrumque virûmque
Commiſtæ ſtrages, confuſaque mortis imago.

Non tantos motus, nec tam memorabile bellum
Mæonius quondam ſublimi carmine Vates
Luſit; ubi totam ſtrepituque armiſque Paludem
Miſcuit: hîc (viſu miſerabile!) corpora murum
Sparſa jacent juncis tranſfixa, hic gutture rauco
Rana dolet, pedibûſque abſciſſo poplite ternis
Reptat humi, ſolitis nec ſeſe ſaltibus effert.

Jamque dies Pygmæo aderat, quo tempore cæſi
Pænituit fœtûs, intactaque maluit ova.
Nam ſuper his accenſa graves exarſit in iras
Grus ſtomachans; omneſque ſimul, quas *Strymonis* [illegible]
Aut ſtagnum *Mareotidis*, imi aut uda *Cayſtri*
Prata tenent, adſunt; *Scythicâque* excita palude,
Et conjurato volueris deſcendit ab *Iſtro*,

Stragesque immensas & vulnera cogitat absens,
Exacuitque ungues ictum meditata futurum,
Et rostrum parat acre, fugæque accommodat alas.
Tantus amor belli, & vindictæ arrecta Cupido.
Ergò ubi ver nactus proprium, suspensus in alto
Aere concussis exercitus obstrepit alis.
Terræque immensos tractus, semotaque longè
Æquora despiciunt, Boreamque & nubila tranant
Innumeri. Crebro circùm ingens fluctuat Æther
Flamine, & assiduus miscet Cœlum omne tumultus.
Nec minor in terris motus, dum bella facessit,
Impiger, instituitque agmen, firmatque phalangas,
Et furit arreptis animosus homuncio telis:
Donec turma duas compôsta excurrat in alas,
Ordinibusque frequens, & marte instructa perito.
Jamque acies inter medias sese arduus infert
Pygmeadum ductor, qui Majestate verendus,
Incessuque gravis, reliquos supereminet omnes
Mole Giganteâ, mediamque assurgit in ulnam.
Torvior aspectu (Hostilis nam insculpserat unguis
Ore cicatrices) vultuque ostentat honesta
Rostrorum signa, & crudos in pectore morsus.
Immortali odio, æterniisque exercuit iris
Olituum Gentem, non illum impunè volucris

Aut

Aut ore, aut pedibus peteret confisus aduncis.
Fatalem quoties Gruibus distrinxerat ensem,
Truncavitque alas, celerique fugam abstulit hosti!
Quot fecit strages! Quæ nudis funera pullis
Intulit, heu! Quoties implevit *Strymona* fletu!
Jamque procul sonus auditur, piceamque volantûm
Prospectant nubem, bellumque hostesque ferentem.
Crebrescit tandem, atque oculis se plurimus offert
Ordinibus structus variis exercitus ingens
Alituum, motisque eventilat aera pennis.
Turba Polum replet, specieque immanis obumbrat
Agmina Pygmæorum, & densa in nubibus hæret:
Nunc densa, at patriis mox reddita rarior oris.
Belli ardent studio Pygmæi, & lumine sævo
Suspiciunt hostem; nec longum tempus, & ingens
Turba Gruum horrifico sese super agmina lapsu
Præcipitat gravis, & bellum sperantibus infert.
Fit fragor; avulsæ volitant circùm aera plumæ.
Mox defessa iterum levibus sese eripit alis,
Et vires reparata iterum petit impete terras.
Armorum pendet fortuna, hìc fixa volucris
Cuspide, sanguineo sese furibunda rotatu
Torquet agens circùm, rostrumque intendit in hostem
Imbelle, & curvos in morte recolligit ungues.

Pygm

ygmæi hîc ſtillat lentus de vulnere ſanguis,
ngultuſque ciet crebros, pedibuſque puſillis
undit humum, & moriens unguem execratur acutum.
Æſtuat omne ſolum ſtrepitu, tepidoque rubeſcit
nguine, ſparguntur gladii, ſparguntur & alæ,
ngueſque & digiti, commiſtaque roſtra lacertis.
Pygmeadum ſævit, mediiſque in millibus ardet,
ctor, quem latè hinc atque hinc pereuntia cingunt
rpora fuſa Gruum; mediâque in morte vagatur,
c plauſu alarum, nec roſtri concidit ictu.
Ille Gruum terror, Illum denſiſſima circùm
ſcetur pugna, & bellum omne laborat in uno:
m, ſubito appulſus (ſic Dîi voluêre) tumultu
inopino ingens & formidabilis Ales
mprendit pedibus pugnantem; & (triſtè relatu)
ſtulit in cœlum; Bellator ab unguibus hæret
ndulus, agglomerat ſtrepitu globus undique denſus
ituum; fruſtrà Pygmæi lumine mæſto
gem inter nubes lugent, ſolitoque minorem
roem aſpiciunt gruibus plaudentibus eſcam.
Jamque recrudeſcit bellum, Grus deſuper urget
gmæum roſtro, atque hoſtem petit ardua morſu;
m fugit alta volans; Is ſurſùm brachia jactat
lneris impatiens, & inanes ſævit in auras.

Talis

Talis erat belli facies, cum Pelion ingens
Mitteret in Cœlum Briareus, ſolioque Tonantem
Præcipitem excuteret; ſparguntur in Æthere toto
Fulminaque ſcopulique: flagrantia tela deorſum
Torquentur Jovis acta manu, dum vaſta Gigantûm
Corpora fuſa jacent, ſemiuſtaque ſulphure fumant.

Viribus abſumptis penitùs Pygmeia tandem
Agmina langueſcunt; ergò pars vertere terga
Horribili perculſa metu, pars tollere vocem
Exiguam; latè populus Cubitalis oberrat.
Inſtant à tergo volucres, lacerantque trahuntque
Immites, certæ gentem extirpare nefandam.

Sic Pygmæa domus multos dominata per annos,
Tot bellis defuncta, Gruum tot læta triumphis,
Funditùs interiit: Nempè exitus omnia tandem
Certus Regna manet, ſunt certi denique fines,
Quos ultrà tranſire nefas: ſic corruit olim
Aſſyriæ Imperium, ſic magnæ *Perſidis* imis
Sedibus everſum eſt, & majus utroque *Latinum*.

Elyſii valles nunc agmine luſtrat inani,
Et Veterum Heroum miſcetur grandibus umbris
Plebs parva: aut ſi quid fidei mereatur anilis
Fabula, Paſtores per noctis opaca puſillas
Sæpè vident umbras, Pygmæos corpore caſſos.

um ſecura Gruum, & veteres oblita labores,
ætitiæ penitùs vacat, indulgetque choreis,
nguſtoſque terit calles, virideſque per orbes
urba levis ſalit, & Lemurum cognomine gaudet.

J. Addiſon A. M. è Coll. Magd.

AULA VINDESORIÆ

D. Georgio

INSTAURATA.

Vinſoriæ auguſtas arces, Equitumque triumph
Et Procerum veſtes ſtellis fulgentibus aptas,
Cappadocis ſpatioſam Aulam, multoque ſuperbas
Marte *Periſcelidas*, decus & geſtamina Regum,
Impetus eſt celebrare: Fave, ô Tritonia Pallas,
Ægide Diva ferox, ſtudiiſque aſperrima belli;
Tuque adſis præſens, vultu metuendus & atri
Inſignis frameâ Mavors, Tuque inclyte *Georgi*,
Cuſtos Anglorum, qui magnanimos Heroas

Impe

Imperio regis, & Britonum res Numine firmas;
Sive novum ſidus pigris Te menſibus addas,
Spicea quà niveas Virgo tibi porrigit ulnas,
Attoniti ſeu Te capiant ſpatia horrida cœli,
Lethifer in geminos ubi brachia concavat arcus
Scorpios, atque Tuæ metuit vicinia dextræ.
Nec minor his, dubias rerum qui flectis habenas
Carolide, & tantos æquus largiris honores,
Adſis ô, placiduſque audacibus annue cœptis.
Thameſis irriguâ quà præceps labitur undâ,
Et ſuperimpoſitas ſtupefactus præterit arces;
Stat Domus, ampla, ingens, excelſi in vertice montis,
Regum divitiis opulenta, & Numine *Georgi*.
Altâ turre minax caput eſt, undè arduus omnes
Carolus aſpectat terras, atque æquora luſtrat
Imperio ſubjecta ſuo: Sic æthere ſummo
Littoraque, Oceanique vagas circumſpicit undas
Jupiter, & Terræ defigit lumina regnis.
Ille naſci, ſuperâque hîc primùm veſcier aurâ
Edvardo omen erat; multo quem Marte ferocem
In bellum rapuit Spes famæ, & vivida Virtus.
Ille (ubi in adverſas acies concurrerat Orbis,
Fraudibus hinc melior Gallus ſtetit, indè Britannus
Miſſilibus fretus telis ac vindice dextrâ)

Ille memor veteres *Arthuri* instaurat honores,
Heroasque vocat duri ad præludia belli.
Quisquis equos melior domat, & qui viribus audet
Cominùs aut gladio certare, aut eminùs hastâ,
Seu valido malit bellum committere pugno:
Cuncti adsint, meritæque expectent præmia palmæ.
Quoscunque accendit peregrini gloria Martis,
Invitat famâ Juvenes, durique laboris
Cruralem vittam gemmis ostroque rigentem
Mercedem ponit, pretium par talibus ausis.

Convenêre Duces, & nunc per tela, per hostes
Haud dubiam in mortem vadunt, & fata futuræ
Securi famæ non jam metuenda lacessunt.
Ex illo florere *Edwardi*, & crescere laudes;
Gallorum Fortuna retrò sublapsa referri.
Sed Britonum neu fortè ingens decus interrumpat
Longa dies, tantique abolescat gloria facti.
Perpetuâ serie succedit Martius ordo
Heroum: siquis bello est præclarus & armis,
Sive fide; fidei monumentum & præmia belli,
Aurea Rex lævæ subnectit cingula suræ.
Nunc eadem jactant eadem ad fastigia vecti
Quinque & viginti proceres, quos æquus amavit
Carolus, atque ardens instigat ad optima Virtus.

Vinsoriæ Templum eſt & religione parentûm,
Et Bellatorum multis inſigne trophæis;
Multa ibi figuntur ſacris in poſtibus arma;
Et criſtæ capitum, & priſcorum ſigna Virorum,
Spiculaque, clypeique, ereptique hoſtibus Enſes.
Ordinis hîc primum ſumunt inſignia lecti
Heroes, crebris cumulantque altaria donis.
Eſt *Aula* interior, vaſtis ſuffulta columnis,
Dædaleâque operâ, multoque inſignis Apelle.
Hæ ſedes epulis, hîc dilabentibus annis,
Perpetuis ſoliti proceres conſidere menſis.

Quin etiam veterum effigies in parjete doctus
Expreſſit Pictor, vitaſque effinxit in auro.
O ſi quàm doctâ diſtendit arundine fucum
Verrio, & ingenuo diduxit pollice ceram,
Tam pleno ingenio, tamque exundante Camœnâ
Magnum opus æternare queam! da, Phœbe, potentem
Da Genium: cœlos nam Tu quoque murice tingis,
Pictam mille potens variare coloribus Irin.
Quâ Tu parte oreris, gradibus de marmore quinis
Conſcendit ſolium multo intertextum Elephanto
Carolus, & ſtratum ſubèr pede conterit oſtrum.

At ſuper aſpicias mirâ pictum arte tapetem,
Quà longo extendit ſe margine conopeum,

Atque habili revocat cortinam fibula nodo:
Hæc ubi Spectator malè fidis luſtrat ocellis,
Textricis miratur acum, laudatque nitenti
Auro diſtinctas telas, ac credulus inſit,
Penelope levius, melius nil texit Arachne.
At qui fortè comes miranti doctior aſtat,
Deceptos oculos vanæ ſub imagine formæ,
Artificiſque manu depingi aulæa monebit,
Cui neque par olim Zeuxis, nec Cous Apelles.

Quis verò ille audax criſtâ ſpectandus equinâ,
Inſignis clypeo, loricâque ære decorâ,
Et ſolidâ argento galeâ, & calcaribus aureis!
Ecce indignanti ſimilem, ſimilemque tonanti
Cappadocis vultum! Toto ut ferventis ab ore
Scintillæ abſiſtunt! en quantum è naribus efflat
Irarum, quantuſque oculis micat acribus ignis!
Anguem expirantem rabido de pectore flammas
Deſuper altus equo graviter ferit impiger Heros;
Uſque premens monſtrum, & vires ſuper ipſe ſecutus
Uſque ſuas, pendet validos reclinis in armos;
Lapſurum ſternacis equi cervice putares,
Lora tenet tamen, & jam vibratâ arduus haſtâ
Attollenti iras, & cærula colla tumenti
Occupat os ferro, & fauces mucrone cruentat:

Iſte dolore ferox totas jam colligit iras,
Et fruſtrà ſævus, fruſtráque haſtile tenaci
Dente terens linguâ nequicquam mordet inani.
Nec minùs impatiens frænorum, & fervidus irâ
Tollit ſe arrectum quadrupes: calx altera cœlum
Verberat, ignivomi pectus premit altera monſtri.
Major pompa vocat, major propè pànditur ordo;
Sive opus aſpicias, ſive ingens Argumentum.
Carolus en Equitum ſolennem indutus amictum,
Stellamque, trabeamque, periſcelidemque decoram
Iride ſublimis vehitur! Cui tempora circum
Inter honoratas fundit ſe laurea gemmas.
Pax lævum tegit alma latus, *Victoria* dextrum;
Ambæ florentes, formoſæ frondibus ambæ;
Frondenti hæc palmâ, ramo illa virentis olivæ.
Ad Regale caput junctâ diadema tenent vi
Religio hinc tabulis nota, indè *Britannia* ſceptris,
Religio nebulâ vultus obducta pudicâ,
At clara, & nudo manifeſta *Britannia* vultu.
Undique *Virtutum* circumſtat magna Caterva:
Ore verecundo inſignis, facieque modeſtâ
Temperies, at ſollicitâ *Prudentia* fronte
Egregia, & non mutato *Conſtantia* vultu.
Haud procul ante pedes flexo tres poplite Divæ

Et *Juverna* parens, & *Thule*, & pulchrior illis
Fœcundisque magis spectabilis *Anglia* mammis.
At torvâ facie Divas supereminet omnes
Astræa, ancipitem cui vibrat læva bilancem,
Dextra manus validum magnâ vi concutit ensem;
Inque novas cædes crescentem demetit Hydram,
Monstrum, horrendum, ingens, & quo non tetrior ullum
Pestis & ira Dei Scoticis sese extulit oris!
Illam Principibus nunquam non noxia Thule
Extremam Enceladoque, Ægæonique sororem
Progenuit, fœtam exitio, nigrique veneni
Fœcundam rabie, cui dira *Rebellio* nomen,
Saga gravis paci, Regumque inimica quieti.
Huic si quando putri fœtè halitus exit ab ore,
Triste malum populi vitiatas inficit Aures,
Poscere mox ferrum cives, rapete arma Juventus,
Et ruere unanimes adversa in prælia Fratres.
Nec sterilis Furia est: Spatiosas aspice mammas,
Pectoraque, gravidumque armato Milite ventrem!
Non Albana olim tam fœdis uberibus Sus
Terruit aspectus, uterove enixa feraci est
Tot capitum fœtus: Quam prodigiosa propago
Monstrorum eliciunt atro de pectore virus,
Maternosque sinus jejunâ fauce lacessunt!

Fallor

Fallor? an agnoſco permiſtum Te quoque Turbæ,
Shaftsburi, ô Anglis caput horum & Cauſa malorum!
Agnoſco vultus, nec quenquam conſcia falli
Fiſtula permittit, pendenſque ſub ilia *Siphon*.
Quin etiam anguiculos inhoneſto vulnere naſci
Et quà rima patet, tubulo manare colubros
Conſpicor, & latitans ſubter præcordia virus.
Ille pavens ſtructuſque dolis huc turbidus atque huc
Inclinat vultus, & partem verſat in omnem.
Nuſquam recta acies: vigil omnia circumſpectat
Omnia formidat; pallorque per ora fatetur
Invidiamque, odiumque ſimul, gelidumque timorem.
His porrò accedit, ſubito quod forte tumultu
Excuſſæ manibus tabulæ, revolutaque charta
ASSOCIATORUM diros teſtata furores:
Labitur ille in humum velox, properatque libellos
Colligere in gremium, tacitâque recondere veſte:
At rapit oppreſſum, & conanti plurima fruſtrà
Erecto jamjam vulnus meditatur ab enſe
Aſtræa; ille ictum venientem à vertice cautus
Prævidet, & celeri dilapſus corpore cedit.
Parte aliâ duxit diſtincta per atria Pictor
Preſſiacaſque acies, & *nigri Principis* arma,
Captivos currus, Regeſque ad fræna ſequentes,

Et

Et partum à Gallis repetito Marte triumphum.
Talibus Exemplis monitus dum singula lustrat
Carolus, haud unquam tantorum indignus Avorum
Angliacas laudes simul & miratur, & implet.

T. Spark, Ædis Christi Alum

In OBITUM

Auguſtiſſimi & Deſideratiſſimi

Regis CAROLI II.

AUguſtos Manes, & non reparabile vulnus
Angligenûm, raptumque hoſtilis crimine Fati
Caroliden, memorare jubet Dolor: Ille doloris
Nunc primum cauſa eſt; non præbuit ante querelis
Materiam; ſed in hanc ſuſpiria diſtulit horam.
Nunc quæ *Scotorum* rabies, torvuſque *Genevæ*
Incola, triſte neget madidi vectigal ocelli?
Cum fractâ Gracchorum irâ, vulgique tumultu
Compoſito, optatum pax extulit aurea vultum;
Cum jam ſecurâ veheretur *Carolus* aulâ,
Et tandem emeritis promitteret otia curis:
Spem vanam eluſit Lacheſis, medioſque triumphos
Abrupit,

Abrupit, pacisque auctori sustulit usum.
Sic olim incerti post longa decennia belli,
Pelides fato occubuit; capitique paratam
Amisit laurum, & pendentem in vertice palmam.
Quis non suspiret? cum tu, pars altera fratris,
Pars magna ille tui, extremo junxistis amore
Pectora: cum fugitivæ animæ suprema *Jacobus*
Frigora captavit; gelidâque in morte natantes
(Ad Fratrem tamen erectos,) compressit ocellos.
Hinc lachrymæ; hinc procerum mistæ vulgiq; querel
Hinc luctûs pompa, & pullati nænia mundi.
Sic insana olim cum te procul egit Erinnys,
Et patriis vulgi furor impius expulit oris,
Absentem flevit Thamesis; flevere Camœnæ.
At, quamvis procul exul eras; te, *Carole*, vivo,
Non desperatum est tandem mortalia vinci
Et potuisse arma, & frangi potuisse rebelles.
Eheu! nunc longo sejungeris intervallo:
Nunc reditum prohibet claustris & gurgite vasto
Styx atra, & major Libitina rebellibus armis.
Sola viget magna umbra tui, memorandaque fastis
Gloria, quæ æternæ monumentis infita famæ,
Usque manet, semper mansura: Hæc sola superstes,
Hæc pars una tui; relevatque hæc vita dolorem.

Namq

Namque olim longi ſeros poſt temporis orbes,
um balbus puer, & linguâ titubante puella
ulta ſuper *Caroli* pugnis, *Carolique* triumphis,
ulta ſuper fato rogitabunt; ore ſenili
c pater excipiet, ſeriemque evolvet honorum:
'Quis non Annales tantos, ludumque jocoſæ
Fortunæ referet? cum denſa per arma, per ignes,
Contra omnem fatorum ictum, fortiſque novercæ
Vulnera, *Carolides* pede fixo immobilis hæſit.
'Imberbem vidit *Vigornia*; primus in arma
Cum rueret, fidæ dux idem & gloria turmæ,
Longam edens ſtragem: mediâ ſic Phœbus in Oſâ
(Phœbus adhuc juvenis) ſolium defendit avitum,
Immanemque Otum, vaſtumque Typhoea fudit.
Cum nigra adverſi malè cederet alea belli,
uot volvit caſus? quam longos ille labores?
uot ſævi invictus ſenſit diſcrimina fati?
uam bene ſolliciti favit clementia cœli?
uam bene defendit Dominum ſuus æquore Nereus?
ereus, quem tanti non muneris immemor, armis
ſſeruit, *Batavique* injuſtâ compede ſolvit:
Teſtis adhuc *Hollandus*, adhuc oſtendit hiantes
re cicatrices, & acerbi inſignia belli.
An memorem, *Auguſtæ* quis, adhuc ſpirante favillâ,

Æter-

Æternum posuit murum? quisve æmula cœlo
Templa suo, & claras, pulsâ fuligine, turres?
Dum manet in terris feros hæc fama nepotes,
Carole, Tu patrio exultans incedis Olympo.
Te Divus genitor securâ amplectitur ulnâ,
Non metuens iterum hostilis divortia ferri:
Ecce! tibi gremio *Glovernius* instat aperto,
Immaturum orci spolium, viridisque rapina
Immitis Fati; æterni qui jungit amoris
Desuetos nexus, cœlestiaque oscula figit.
Fælices animæ! vestri pars una moratur,
(Eheu! tantum una) innumerosque moretur in anno
Jacobus: claudat Lachesis regale sepulchrum,
Raraque Cæsareo exultet Libitina trophæo.

Jacobus Harrington, Ædis Chr. Alum

In FUNUS

Viri Clariſſimi

JACOBI HARRINGTON,

Egregii Poetæ, & Juriſconſulti peritiſſimi.

HEu! gementûm quis ſonus undique
Invadit aures? quem ſequitur Patrum
Pullatus ordo? cui dolendam
Inſtituit Libitina pompam?
Heu! quis heros, quis Deus occidit?
Viſit Orcum num malè belliger
Ormondus? an torquet furentes
Aldricius moriens Camœnas?
Non dura tantum ſæviit Atropos,
Non auſa tantum; ſed tamen inclytam
Ploramus umbram, ſed decoro
Aldricius rigat ora fletu.

Rapta

Rapta est *Jacobi* funere lugubri
Ingens juventus, germinibus bene
Matura primis: O novenæ
Deliciæ, dolor O catervæ!
Hic cùm sonanti carmine diceret
Reges in ipsos imperium necis,
Marone magno digna scripsit,
Digna suo cecinit sepulcro.
Quid mugit altâ voce Sophos forum?
En explicantem gnaviter audio
Abstrusa legum! En molientem
Magniloqui grave fulmen oris!
Nunc ora cerno pallida consciì,
Nunc fixa cerno lumina Judicis
Stupore, nunc primùm loquacem
Causidicos, reticere turbam.
Sed ille legum grande decus tacet,
Sed jam perenni docta silentio
Damnata vox est: O caducæ
Spes hominum, facilesque tolli!
O quem futurum pectore finxeram,
Qui purpuratis cinctus honoribus
Exponeret leges, peritus
Attonitæ moderator Aulæ;

ni voce solus Concilium Patrum
im moveret! sed rapit invidum
Jacobe Te fatum, sed ingens
Elysios petis umbra manes.
n arma posthac splendida Tullii
rabit æquè, durave pectora
Emolliet quisquam, decorâ
Barbarie teres, & forensis.
cunque circum gens petulantior
epant amantes, non alium Virum
Equè fovebit seu Minerva,
Sive Themis, Tibi vix superstes.
nymphæ Eoæ per morientium
nen procorum, per juvenum manus
Ruunt tenaces, & perempti
Sponte rogos subeunt mariti.

G. Adams, Ædis Christi Alumnus.

TAU-

TAURUS in CIRC

COmmissas in bella feras, Hostique latranti
Adversum memoro Taurum, atq; immania mem
Roboraque, rabiemque, & propugnacula frontis.
Et nunc arrectis spectanda in prælia vulgus
Accurrunt animis; mihi nauta adnixus inhæret,
Et cubitum impungit, piceosque exhalat odores:
Hîc lanius Turbæ obluctans pinguedine stillat,
Multâ cæde rubens, & funere, Taure, tuorum;
Hîc nitidus collum terit aeri pollice scissor:
Ille Canûm rabiem tacitâ gravitate revolvit;
Hic Tauri stomachum ingentem, spumantiaque ora
Miratur, geminâque armatam Cuspide Frontem.
Continuò ingentem, duplicatâ incude coactum,
Infigunt terris vallum; Taurique tenaci
Colla ligant vinclo, tortoque volumine stringunt.
Arduus hic graditur circùm, tardéque verendo
Incedit passu, atque instantes despicit hostes
Indignans, capitisque minaces quassat honores;

Qu

Quales non jactat Cervus, dum Cornua vibrat,
Mille vibrat tela, & surgentem in vertice sylvam.
Circumstant fremitu populi; torvusque videri
Taurophylax Circo spatiatur, Robora crispans
Rasa manu; Tauro semper fidissimus inter
Luctumque, clademque, & iniqui opprobria Martis.
Hic, si quando hæret virtus, belloque frequenti
Mens comiti defervet, amico Robore terga
Demulcens nodosa fricat, Caudamque vibrantem
Spiris intorquet subitis, atque orbibus orbes
Implicat, hinc membris languentibus emicat ardor.
Lignum terga fovet magicum, vireſque animosque
Sufficit ingentes, & ineluctabile Robur;
Et contorta novos inspirat Cauda furores.
Hic, quoties puero Hacceseit pingue Cerebrum,
Crudeli tremulus laceratur vimine Clunis;
Sant animos plagæ, Cerebrumque œstrumque vacanti
Suppeditant capiti, subitusque Poeta venustos
Excudit numeros, & lætus districha pangit.
Jam Canis impatiens luctatur, grata Tubarum
Signa manens: oculis scintillat flammeus ardor;
Cor micat exultans bello; percurrit honestus
Membra tremor, magnisque vocat latratibus hostem.
Exiliens tandem irrumpit, sed cautior obstat

Ardenti Taurus, pronuſque in prælia pendens
Luctantem, & fruſtrà conantem plura, moloſſum
Cornibus attollit; volat ille rotatibus actus,
Subjectamque ſtupet turbam, plebemque minorem.
Concurrunt vulgi clamantes; ſtat globus infrà,
Et prono ſpatioſa inclinant ordine dorſa:
Decidit, & plebem titubantem pondere pulſat.
Inſtat atrox pugnæ Lanius, rapidoque Moloſſo
Succurrens, en ipſe ſub auras, pondus iniquum,
Turbatur rapidè, (dum plebs malè ſalſa caducum
Ridet) & oſtendit Cornu femoralia rupta.

Intereà nullo ſe continet ordine vulgus,
Nec jam Circus erat; Senior cùm dira rudebat,
Heu Quianam vos tantopere (num auditis?) Amici
Hinc atque hinc premitis? ſic Fatus fuſte ruebat
Crudo, colliſi ſubitò ſonuêre bacilli,
Multaque ſub rigido crepitârunt verbere Crura;
Cedit, & immenſo plebs circumfunditur orbe.

Haud mora, corripiunt ſpatium; ruit alter & alter
Dente minax, plauſinque ſequaci provocat hoſtem.
Ille breves iras, atque horrida dentibus ora
Contemnit ſecurus, & ingens mole ſuâ ſtat.
Hunc ſubitâ vertigine corripit; atterit illum
Mole pedum; ſtillant pendentia ſanguine Crura,

Et pede contuſæ crepitant per tergora coſtæ.
Ecquis erit finis Belli? Imperterritus alter
Emicat indignans, trepidatque cupidine pugnæ.
Quis furor, ô Catuli? quæ tanta licentia dentis
Innocui? Satis, ô ſatis atri vulneris, ecce
Inſtaurare nefas, Haſtatis frontibus inſtat
Corniger inconcuſſus, agitque impunè Triumphum.
Eheu, nil moniti terret quos numine lævo
Impellit maleſuadus honos! prorumpit anhelus,
Aſſultatque ruitque ſimul, labenſque comanti
Excutitur Capiti, & patulo fruſtrà ore laceſſit:
Dentibus heu, quacunque locum virtute petivit,
Succeſſum Dea dira negat!
Arma duo tandem Comites ſocialia jungunt,
Præcipitantque ſimul: miles veteranus uterque;
Ille dolo valet, & pellacis acumine mentis;
Hic vires, dentiſque tenacia róbora jactat
Intrepidus: Populus ſe fundit prælia circùm
Multùm hærens animis, & hianti conticet ore.
Tandem rauca canunt hinc illinc ſigna, canûmque
Prorumpunt fraterna Phalanx:
Hic ardens rictu ter hiulco inſultat, inani
Ter morſu crepitant dentes; at ſubdolus alter
Membra movet contracta, ſoloque adnixus inhæret;

Ista dolus suadet, fallax dolus omnibus olim,
Nunc primum Domino: Taurus cervice reflexâ
Erigit obluctantem, & turbine torquet ad auras
Dimidium belli; Comes ociùs impete fertur
In Taurum frustrà victorem, & vindice saltu
Emicat ad nares, prensatque, & pendulus hæret.
Ter mugit, quassatque caput, rapidoque rotatu
Corpus agit circùm furibundus, ter sonat auras,
Ter frustrà planctu montes, sua regna, resultant:
Spuma rubet, stillantque undanti sanguine nares.
Sic, ut *Roma* refert, *Sanctus Dunstanius* olim
Candenti magnum prensavit forcipe nasum
Luciferi; Hic vasto prorumpit ab ore tenebras
Turbidus, inque atrâ livescunt Sulphura nube:
Ter mugit, ter dira rudit, vocemque profundam
Cum gemitu attollit; ter frustrà squallida regna
Respondent Domino, planctumque retorquet Avernus;
Stridet olens, fumatque ingens semiûsta Proboscis.

Fr. Knapp, è Coll. Ma

PUGN

PUGNA
Gallorum Gallinaceorum.

CUM patrias peterem ſedes (ſicut meus eſt mos,
Urbani ſiquando movet faſtidia fumi
Non ità gratus odor) quà duxit ſemita, planum
Introii campum, quem frondea ſcena ſupini
Cingebat nemoris, mediâque in valle *Theatri*
Circus erat: confuſam illic coiiſſe catervam
Invenio, admirans numerum, pueroſque, ſeneſque,
Et lectam pagi pubem, atque ignobile vulgus.
Qualis ad *Alphei* ripas atque *Elidis* urbem
Graiûm turba ruit, cùm jam ſolennia Regi
Cœlicolum inſtaurat certamina; magnus ubique
Concurſus, lætoque implentur littora cœtu.
Talia cernentem cunctandi inſueta cupido
Captat, & ignoti accendunt ſpectacula ludi.
Tum Præco (roſeum cui craſſi fæcula potûs
Inflabat vultum; atque olidi ſuffimine pœti
Halabat barba, & pinguem ſpirabat odorem,)

Imperii magnâ gaudens ditione, bacillum
Huc, illuc quatit, atque omnem decedere Circo
Infusum populum, & campos jubet esse patentes.
Ociùs in cuneos glomerant, caveamque *Theatri*
Ingentem complent, latumque sedetur in orbem.
His actis, duo, depositio qui pignore certant,
Emittunt geminos texto de vimine Gallos;
Ambo pares, ambo Heroum de stemmate longo
Demissos; quorum cantantur bella per orbem,
Materies factorum, ævi & documenta futuri.
Hos dominus sociis exemit uterque catervis,
Nec per agros sivit, dulcesve errare per hortos;
Nè Venere absumant natas ad prælia vires,
Aut alvo nimiùm pleni turgente laborent.
Sed rerum prudens penetrali in sede locavit,
Et salicis circùm virgas dedit; insuper ipsos
Cortibus inclusos tenero nutrimine fovit;
Et panem, mulsumque, genusque leguminis omne,
Atque exorta suâ de conjuge præbuit ova,
Ut validas firment vires, pugnæque parent se.
Nequicquam jejuni urgent vestigia nati,
Poscentes lacrymis teneriisque amplexibus escam:
Vincit amor gallorum, & avitæ gloria gentis.
Quinetiam cristas ipsis, caudasque fluentes,

Et colli impexas ſecuit pulchro ordine plumas;
Ut rapido magis adverſum, quaſi veles, in hoſtem
Impete procurrat Gallus. Mox arte Magiſter
Juvit avem; quáque alma ſatis natura negavit
Roboris, ut tantis æquus ſe conferat auſis,
Arma dedit calci; chalybemque aptavit acutum
Ad talos, graviore queat quò ſurgere plagâ.
His armis inſtructi ambo, jam corbe patenti,
Quà data porta, ruunt, atque obvia pectora flictu
Committunt. Hæret pede pes, & vulnera crebri
Accipiunt redduntque, & terram ſanguine fœdant.
Nam modò ſanguineam criſtam, roſtroque prehenſum
Percutiunt caput; immani modò verbere tundunt
Urgentes utrumque latus, collumque fatigant,
Alter in alterius jactantes pectora ferrum.
Succumbunt pariter, pariter ſurguntque ruuntque;
Dant redduntque vices; nam cruribus addidit ingens
Vis animi robur, pugnæque arrecta Cupido.
Magnus utrinque virûm fremitus: ſed amara fidelem
Cuſtodem, à teneris Gallo qui præfuit annis,
Cura movet, priſcæque ſubit pietatis imago.
Multa ſuper formâ recolens, ſuper indole multa,
Ut lateri comes & plauſis accurreret alis
Deque manu ſolitam libaret molliter eſcam;

Tam

Tam chari capitis plagas ſaniemque fluentem
Ferre nequit: contorto humeros & brachia motu
Corripit, & durum perſentit Conſcius ictum.
Tandem, cùm toto manârat corpore ſudor,
Et graciles labor immenſus laſſâverat artus,
Alter ab inſtanti paulùm ſe ſubtrahit hoſte,
Effugium ſimulans; multumque agitatus in orbem,
Eludit gyro interior: ſubituſque ſequentem
Devitat; fugit, ecce fugit de ſtercore natus
Ad charam properans Venerem & Tua bella, Cupido,
Vulgus ait: non ſic iratis paſſibus alter.
Ecce decem pono libras: Quis pignore certat
Dimidio? hunc alter tranſverſo lumine ſpectat
Gallorum mores multorum expertus & artes;
Tecum inquit, contendam: ingens, illo auſpice, turba
Conſpirat, ſpretæque audet ſe jungere parti.
Interea vario Galli veſtigia flexu
Impediunt, texuntque fugas. Premit ille per orbem
Uſque inſtans, calcemque terit jam calce ſuburgens,
Et lateri incumbit; quin vires convocat alter
Intereà, atque ardens redit in præcordia virtus.
Tum demùm ſubito ſe proripit impete, & hoſtem
Evadit longè prior; at mox involat acer,
Convertitque vias, & verbere fervidus inſtat.

eu Parthus dans terga fugæ versâque pharetrâ
oſtibus improviſus adeſt; turbata retorto
gmina agit jaculo, & victor cedendo triumphat.
onfligunt iterum, totiſque in prælia nervis
ur; & effuſo crudeſcit ſanguine pugna.
ollunt ſe arrectos, & denſis pectora plagis
rfodiunt, pulchramque petunt per vulnera mortem,
miſcentque pedes pedibus, bellumque laceſſunt.
on cladem illius pugnæ, non vulnera dictis
mmemorare auſim; non, ſi mihi lingua fuiſſet
eonidæ atque os magna ſonans; qui, Maxime Murum,
ſcharpax, grandi cecinit tua prælia verſu,
gentes animos & vitæ prodiga corda.
Jamque ferè ſpatio extremo, finemque ſub ipſum
ventant; feſſos tum creber anhelitus artus
ncutit; at quanquàm in mediâ jam morte tenentur,
on tamen abſiſtunt, Martemve iramve remittunt
agnanimi: impatiens vinci ſimul advocat omnes
equicquam vires, & inania vulnera miſcet
obile par Gallorum: hîc laſſis arida ſenſim
nua labant, nervi languent, & victus uterque
mediâ pariter jacuit reſupinus arenâ.
veluti *Bruins*, ſoboleſque infenſa *Superbi*
et *Aruns*, ſolos ſeſe in certamina Martis

Ceu

Poſce-

Poſcebant, & multa urgentes vulnera collo
Inflixêre, humeriſque, & pectoribus hirſutis:
Jam loca vulneribus deerant, pariterque cadebant
Confoſſi, placidâque ibi demum morte quiêrunt.
Sic plagis feſſi atque æquo certamine Galli,
Demiſsâ ſimul ad terram cervice feruntur;
Vitaque cum gemitu fugit indignata ſub umbras.

Jo. Friend, Ædis Chriſti Alum

GIVETTA ARDENS.

DUM Bellona furit, dubioque in cardine rerum
Hærent ſuſpenſi Reges, paſſimque per urbes
Nuncia fama ruit; cur non (quoniam hoc datur otî,
Colloquiiſque vacat, cur non) ſermone viciſſim
Ludimus innocui, & labentes fallimus horas?
L. Recta mones; tamèn unde novæ argumenta loquelæ
Sumamus? Tu, ſi quid habes, profer. *L.* Novitatem,
Volleo ego; nam hanc ſemper amavi, & plurima legi
Scripta viri inſignis, qui alternis prælia diebus
Exercet, variâque implet novitate popinas;
Hunc multoſque alios ſemper lego. *S.* Totus in illis.
L. Totus in his fateor; quis enim tam divite venâ
Eloquii præpollet, & æquat prælia ſcriptis?
Et meminiſſe juvat bellum exitiale *Namurci*,
Et fuſas Turcarum acies ad mœnia *Budæ*,
Rubras *Hungariæque* acies, ubi turbidus *Iſter*
Veloci curſu flaventes torquet arenas;
Ingentes etiam memini *Rheno* duce pugnas.

B. O lepidum caput, atque insulso sidere natum!
Siccine cuncta notas, ut *Rheni* molle fluentum
Esse virum credas? *L.* Tu, si quid rectiùs istis
Noveris, imperti. *S.* Mitte hæc, & ad altera transi:
En Conjuratos in regia fata latrones! [q

L. Res horrenda. *B.* At carnifici hæc tractanda re

S. Tu quoque carnificem caveas. *L.* Hunc fama reco
Insignem pietate virum, & super omnia justum
Servantemque æqui; at notum mihi nomine tantùm

L. Sitque ignotus adhuc moneo. *B.* Quid in hisce
ramur?
Altera res agitur, jactatque per oppida rumor
Mœnia *Caletana*, exardentemque *Gravettam*.

L. Caletum novi; jampridem audita *Gravetta* est:
Singula scire velim, & rem totam ex ordine gestam.

B. Sit meus iste labor cupio; namque omnia ad ung
Nota mihi, memorique manent in mente reposta.
Hîc firmo *Lodoix* fretus munimine valli,
Fœcundam posuit messem, Cerealia dona,
Hordea, frumentumque, &, equorum pabula, fœnum
Terræ incrementum, bellique alimenta futuri.
Sed frustrà impletur flavo teres area culmo,
Et plenâ conferta gemunt granaria messe.
Wilhelmi auspiciis *Athlonius* advolat Heros,

Ul

tricemque jacit flammam, & ſpem ludit inanem.
L. Quis tamen ille Heros? anne è noſtratibus unus,
enuus aut *Rhodani* potator, an accola *Rheni*?
B. Quæ regio in terrâ illius non plena laborum?
cine nota tibi, rerum ſic lecta novarum
ipta? hic eſt miſeris notus *Ginkleus Hibernis*,
o ducente, rubros hoſtili ſanguine campos
gêre attoniti *Celtæ*; atque ultricibus armis
ntemptor Divûm *Ruthrus* (inſatiabile monſtrum)
idit: ille etiam clauſos in mœnibus hoſtes
dit, cognomenque evictâ ex urbe recepit.
S. Fas mihi nota loqui, ſeriemque evolvere rerum;
bella ordiri, quæ cuncta miſerrima vidi,
quorum pars magna fui. *L.* Quis funera tanta
plicet, aut poſſit verbis æquare laborem?
S. Vidimus attonitis jaculantem mœnibus ignem
litem, & ardentes immiſto ſulphure glandes:
dimus ad ſumma exurgentes culmina flammas,
m ſimul ignis equos, & equorum pabula torret;
a domus dominoſque, boveſque boûmque labores,
lverulenta rapit flamma, & furit æſtus ad auras.
bs confuſa ruit, fugiuntque per oppida cives,
antes ignem; mox corripit acrior ignis;
dique terribiles flammæ, exitiumque coruſcum,

Splenden-

Splendenteſque ruinæ, & latè fulgidus horror.
Nota petunt miſeri, ſed vana, levamina cives,
Amotas tegulas, ſublataque culmina tectis,
Avulſumque pavimentum, nudataque terræ
Viſcera conſpexi, ut violentum ponderis ictum
Excipiat molli amplexu, gremioque recondat.

L. Sic *Parthus* bellum devitans opprimit hoſtes
Incautos prudente fugâ, & cedendo triumphat.
Unde tamen jactat diſtantes machina flammas
Edoceas, & qui tantos vigor excitat ignes.

B. Ferrata impoſito volat ardens ſulphure concha,
Longum ſyrma trahens, ſcindenſque in nubibus arcum,
It furiale rubens. *L.* Pavidum ſic territat orbem
Stella minax, volitatque accenſo crine Cometes.

S. Sed nec ſtella magis fatali exæſtuat igne.

B. Illa cadens tremulam vaſto quatit impete terram,
Ingentique boatu dirupta evomit ignes,
Et quaſſa elidit ſolido fundamine tecta,
Evertitque domos: nunc mortis mille figuras,
Semiuſtoſque artus, & ſingultantia corda,
Et gemitus morientûm audires: cuſpide miles
Depoſitâ tremit, & cæcam penetrare cavernam
Secretoſque locos quærit: quin protinùs altas
Machina perrumpit latebras, & terra dehiſcens

Involv

Involvit trepidantem, avidoque abſorbet hiatu.

S. Surgentem ad flammam paleæ volvuntur inanes,
Flaventeſque rubent ſegetes, ſtipulæque volantes
Ardent, & crepitant victricibus hordea flammis.

B. Sævus ubique furor, regnatque per oppida Iuctus
Triſtia, virgineiſque choris gravis incubat horror.
Undique diffugiunt tremulæ per compita nymphæ,
Pulchra cohors, nec jam verſato mollia fuſo
Penſa trahunt, agilique manu ſubtemina ducunt.
Territa quin refugit ſubitâ formidine virgo,
Inque proci gremio jam primùm blanda recumbit.

L. Crudeles flammæ ſaltem violare puellas
Parcite; non iſtis meruerunt ignibus uri.

S. Vidi ego per vicos trepidum genus omne virorum,
Hinc natum exanimem deflet Pater, inde maritus
Languentem tenet uxorem; charique colonus
Spem gregis amiſſam luget, vacuoſque labores.

B. Ingenti mox templa ruunt collapſa ruinâ,
Reliquiæque, cruceſque ardent, & ſacra ſupellex
Igniſi, fumantque novis altaria flammis
Everſa, & juxtà pinguis jacet hoſtia Flamen.

S. Hinc Monachum vidi abdentem timida ora cucullo,
Signantemque manu pectus, tremulâque libelli
Exciderant pavitanti, & ſancta roſaria, dextrâ.

L.

L. Mira refert. *B.* Haud vera refert. *L.* Ficta, omni
ficta;
Nam certum eſt nil tale meos memorare libellos.
S. Mene putas curare tuos ignare libellos?
Improbus iſte Author nunquam vel nomine tantùm
Me notat, aut narrat, quæ geſſi, ingentia bella.
B. Parciùs ingenuis obtrudas iſta memento.
S. Sed vidi majora; ambabus Belga diotam
Dum tollit palmis (heu lamentabile fatum!)
Excutitur patera, & fuſus liquor omnis, & ipſa.
L. Heu! quantus lacrymarum imber jam proluit o
Maluit hic altas rapuiſſe incendia turres,
Regaleſque domos, quàm ſic violare Falernum.
B. Ut ſervet calicem, proprium caput offeret igni
S. Quin aliud, dictuque oritur mirabile, monſtrum
Helvetius graditur dum circùm compita miles,
Torva tuens, fumoſque leves eructat in auras;
En! accenſa volat fax, & ſtridente favillâ
Excutit ore tubum; furit atrox flamma per ora,
Cæſariemque plicatam urit, barbamque micantem.
Hic furibundus alit veſano in corde dolorem,
Solamenque recuſat, & ultrò trajicit enſe
Pectora, nec poterat barbæ ſupereſſe crematæ.
B. O frontis perfrictæ hominem! non te pudet horu
N

Non hæc *Ferdinandus* habet, nec talia fingit
Pagina *Mandevilli*. *L.* An *Mandevillius* ille eſt,
Qui varios hominum mores deſcribit, & urbes?
Hunc ego perlegi, miratus ſæpe virorum
Ingenteſque pedes, ſummoque in vertice ocellum.
Certè hic nil fingit. *S.* Nec ego; tamen invideo illi.
Rumpitur invidia. *L.* Ex rumpatur. Nonne aliud quid
Vidiſti? nam audire juvat; ea viſa referre.
S. Dum gladium femori, atque auratæ monilia collo
Accingit, pyrioque refertas pulvere thecas
Circùm humeros jactat *Gallus*, victorque minatur
Scintilla exiguo ſuſcepta foramine thecæ
Sulphureum accendit globulum; furit ilicet ignis,
Horrendumque tonat; rapitur ſublimis in auras
Fumantes, nigroque levis volat æthere *Gallus*.
Mox cadit in terram diſcerptus membra; revulſus
Hic humerus jacet, inde caput, ſparſumque cerebrum;
Exta ſuumque petunt vel adhuc ſpirantia truncum.
Vidi —— *B.* Quin parce auriculis; Tibi copia fandi
Sat conceſſa diu. Dum tot ſpectacula fingit,
Res ipſa eſt dubia, & minuunt mendacia verum.
L. Quales ille locos, & quæ miracula vidit?
Quin vos ite leves nugæ, chartæque novorum
Repletæ, & rapiant numeroſa volumina flammæ.

Tu mihi solus eris liber, & tibi talia gesta
Narranti, totis gaudebo vacare diebus.

S. Ast ego, quàm vellem præsentia cuncta tueri!
Quàm cupio spectare iterum galeasque nitentes,
Armaque sanguinea, & fulgentes ære catervas,
Oppidaque eversa, atque undantem pulvere fumum.

R. Pergite vos Juvenes, & nobilis excitet ardor
Ingentes animos: ite & per bella ruentes
Igneus impellat vigor, atque interrita virtus:
Atque hùc detulerit varios ubi fama labores,
Magnanimosque apsus, celebrabunt prælia Musæ,
Et vestra hoc olim resonabit facta * *Theatrum.*

* *Ubi hoc poema publicè proferebatur.*

Honorat. { *Car. Bertie,* *Rich. Stewart,* *Steph. Leonard,* } Ædis Christi Alumni Baronetti fil.

In NATALEM Principis WALLIÆ.

O Surgens Britonum decus! O animosa sereis
Rinaldi soboles! O spes Extrema Senatûm!
Te tandem tardo fidans molimine finxit,
Te tandem teneræ indulsit Lucina Parenti
Solamen, pretiumque moræ: Tu Fata Tuorum
Pendula, lapsuramque domum, dubiosque penates
Æternum firmas; & avitum extendis honorem;
Tu tristes fratrum Cunas, Urnamque frequentem,
Et cineri aggestos cineres; generisque rependis
Cæsarei clades, & iniquum absolvis Olympum.
Non etenim frustra plorat Berecynthia Mater
Triste puerperium; Natosque in parte sepultos:
Cum tandem vacuis succedat Jupiter ulnis
Fataque venturo præludant sæva Tonanti.
Tu, dilecte Puer, meliori conjicis urnâ
Adversas Britonum sortes; niveasque refundis:

Te Mavors veniente silet: silet horrida late
Seditio; &, vanæ metuens se credere pugnæ,
Victa sedet, Puerumque timet Civilis Enyo:
Aspice compositam Tethyn, requiemque Profundi;
Nulla Caledonio Tempestas surgit ab axe,
Nec lenes iterum Sabrina exasperat undas:
Pax belli immemores Brutos, Gracchosque silentes,
Pax Cinnas, Mariosque tenet; Pax omnia circum
Tempestat; & placidam cunis prætexit olivam.

Sic ubi terræ ignis, ponto se subjicit aer,
Nec servant Elementa fidem, nec fœdere certo
Se male dispositæ sociant vaga semina Deûm;
Firmat Apollo lares, & nati Conscia Phœbi
Insula dedisset bellum, & solidata quiescit.

Non Auguste Infans, non tantum limina Jani
Clausa colis, Pacisque studes inglorius arti;
Te primis etiam finget Bellona sub annis,
Et teneram accendet mentem, Martisque docebit
Dura rudimenta, & rigidi studia aspera belli.

O animose Puer, Quo Te per inhospita saxa,
Trans Rhodani fluctus rapiet, trans ostia Rheni
Famæ dulcis amor, dubiisque interrita virtus?

Cressiacas iterum lauros, Britonumque sepultam
Extendes famam; Tecum numerosa Garumnæ

Tranabit fluctus; aut ſcandet juſſa Pyrenen
Anglorum pubes; & fors numerabor in illis.
Tu modo, Cura poli, & Gentis ſpes una Britannæ,
Alme Puer: ſi fida tuis Majoribus olim,
Si ſemper Rhedycina fuit; ſi adverſa rebelli
Te turmæ oppoſuit; ſi præbuit ubera Patri;
Et tua ſolenni Canit incunabula verſu:
Tu ſacras tutare arces, immotaque Phœbi
Tecta, Muſarumque domos, Araſque perennes.

Vincentius Corbet
Baronett. ex Æde Chr.

Carmen excerptum ex Strenis Natalitiis
Acad. *Oxon.* è Theatro 1688.

In NATALEM *Principis* WALLIÆ ODE.

Excerpt. ex Strenis Natalitiis Acad. Oxon. *è Theatro* 1688.

NON ære rauco facta Tonitrua,
Non Ordinatæ per laquearia
Festæ Lucernæ, non renidens
Ignibus innumeris Platea,
Bono Diei tam memorabilem
Addunt honorem, quam brevis arbitræ
Plausus Camœnæ, nec Latinâ
Arte carens genioque Versus.
Tuos labores, magna puerpera,
Novamque Prolem non morientibus
Mandabo chartis, quas futuro
Posteritas leget omnis ævo.
En, auspicati murmura Barbiti
Auditis? O Tu, justa superbia
Parentis Augustæ! O Beati
Mascula progenies Jacobi!

Quando innocentes corpore firmior
Cunas relinques? quando minoribus
Exibis annis, & virile
Ingenium capies ab ævo?
Tunc forte Noſtras nobilis incola
Intrabis Ædes; ut teneram indolem
Pauliſper apponas togatæ.
Ingenuis ſtudiis Minervæ:
Hîc, civitatem quis deceat ſtatus;
Hîc diſputabis, quem teneat locum
Romana virtus; quos crearet
Sparta viros, faciles perire:
Quid Marte Pyrrhus, quid Fabius morâ
Poſſet, quid Urbi proximus Hannibal,
Diſces: Et evolves Tuorum,
Facta Patrum, bene nota Famæ.
Vacante quodam tempore, forſitan
Hæc ipſa de Te carmina publica,
Hæc ipſa lecturus requires:
Ah, quid ab hoc calamo profectum,
Meiſque Muſis & tenui lyrâ,
Placere tanti judicio viri
Valebit? ah, quantum pudorem
Exiguæ facies Camœnæ?

Nec

Nec Tu Poetas, gloria ſeculi,
Contemne, Princeps, aut Citharæ ſonum:
Per quam tot Heroes repoſti
Sedibus æthereis quieſcunt.
Theron, & Alcon, & Chromius vagæ
Doctus quadrigæ, & Diagoras pugil
Omnes in æternum jacerent
Sub tenebris, & honore caſſi;
Ni digna cœlo nomina Pindarus
Verſu fideli munierat ſatis,
Miſertus illuſtres Amicos
Atque dati breve tempus ævi.

Geo. Dixon, Ædis Chriſti
Superioris Ordinis Commen.

Jus PILEI
OXONIENSIS.

A. QUid nos O ſocii ignaros conſcendere roſtra
Impulit, aut quorsùm cum tanto Vulgus hiatu
Intenti ora tenent, arrectiſque auribus aſtant?
Neſcio ego prorſus rem omnem. (*C.*) concedimus ultro.
B. Carmina ſunt dicenda, ſed O quis carmine pollet?
A. Polleo ego; mihi nam dulces ante omnia Muſæ,
Et patriâ quoties jacuit neglectus in aulâ
Quarlus, & ingentis carmen ſublime *Withers*,
Arripui fervens, & pernox ſæpe relegi,
Exhauſique acri ſtudio ſacrata puellis
Carmina Pieriis, & multâ digna lucernâ.
C. Digna quidem; ſed quæ tantùm lychni graveolentem
Involvant adipem; At multum tibi debet Apollo
Qui ſtupidum memoras tantâ cum laude *Witherum*:

Ve-

Verùm age quale potes cudas miſerabile carmen.

A. Salve O magna cohors; mihi Vos nunc contemplanti
Major lætitia eſt in pectore, quàm fuit ante.

C. Audis? (ad *B.*) Muſa redit multùm irridenda *Cuculli*,
Atque iterum rhythmo tinnit Romana poëſis.
I (ad *A*) miſerande *Gradum ad Parnaſſum* conſule, vel
Ut diſcas comptum meliori educere carmen.

A. Tune mihi gnaro præcepta hæc ingeris? iſtum
Tune jubes volvendo librum renovare labores?
O mihi poſt nullos unquam memorande poetas
Magne *Gradus*! non Te valet exuperare canendo
Flaccus, non vincit divinæ *Æneidos* autor.

C. Nimirum hic iſti par eſt ſapientûm Octavo,
Judice quo FINIS præclara volumina ſcripſit.

A. Sed quid me numeros quid verſus fundere coget,
Narret Apollo mihi. (*C*) Fiet tibi verus Apollo,
Dicere qui verſus coget; nam pectora circum
Serpit torpor iners, & nubila tempora lambit.

A. At Tu (ad *B.*) qui ſpondes mirâ gravitate Camenem,
Dic precor. Hic (ad *C*) tantum nugas effutit inanes
Ludicrus, & captat jocularis ſcurra cachinnos.

B. Pileus invitat, merces ea carmine digna eſt.

A. Pileus? (*B.*) & verſus quia res & tempora poſcunt,
Dicite materiam quam ſumitis? (*C.*) Id Tibi (ad *A.*) dicam,
Si paulùm auſcultes, Tua Phyllis decantanda eſt,
Phyllis, quæ niveo vultu, quæ lumine molli
Scintillas jaculata, accendit nuper amantem.
A. Heu! mea rure procul Phyllis ſuſpiria ducit;
Me vocat abſentem Corydona, auditque videtque.
Sed quid ſi major ſurgat mihi carminis ordo,
Et magni aggrediar *Gulielmi* pangere laudes.
C. Ingenium *Batavum* non æquat *Cæſaris* acta,
Aut animum invictum *Gulielmi*, & nobile robur.
Te potius *Mevi* (ad *A.*) ſatyrâ ſtringemus amarâ,
Qui miſerum in roſtris audes diſperdere carmen.
B. At nunc materies me Judice verſibus apta eſt
Pileus, & criſtæ non enarrabile textum.
A. Pileus? Hem quid vult ſibi *Pileus?* Eſtne poeta
Hic, aut *Mecænas* qui Vati præmia ponit?
B. O cæcas hominum mentes quas devius error
Implicat! At Te (ad *A.*) ſi advertas, meliora docebo.
C. Hei mihi! *Baxterus* ſermonem orditur ineptum.
A. Pileus ex tenui compacta eſt fabrica ligno,

Quam

Quam nigro indutam panno, formâque quadratâ
Insignem, exornat mediam bombycinus orbis,
Grande decus capitis. (*C.*) Sic nugis addere pondus
Assuetus quondam pinxit cochleare *Zacutus*
Concavo-convexum, cui cauda oblongula, per quam
Dextra tenax aliquod liquidum patulo inferat ori;
Mirum instrumentum! (*A.* ad *B.*) Quis Dædalus arte
peritus
Egregium hoc confinxit opus? terrarum ubi vivit?
B. Est locus oppositus sedi, quæ surgit ad auras
Auspiciis *Alured*e tuis sacratæ Camœnis;
Plurimus hîc protenso in stipite pendulus hæret
Pileus; hîc plenus rimis, curtusque galeri
Circulus, atque brevis ligno vix prominet Orbis;
Quæque genas vetulæ effœtas frigentis obumbrat
Pyramis assurgit; nec non ludibria ventis
Fasciculi pendent spirarum, & serica fila.
Hîc opifex sedet, & magno molimine sudat,
Nunc rotat in teretes orbes prius igne paratum
Vellus, nunc lignum molitur sutile, quod mox
Pileus evadit. (*A*) memini, nec plura requiro;
Sæpe equidem vidi artifices, & *Pilea* vidi;
Sed non fronte geram. Tali me tempora cinctum
Tegmine, si procul aspiciat, mox turba bonâve

En *pecus Ignatî*! correptaque protinus œstro
Romanæ infamem avellet *Meretricis* amictum.
Præterea indignè patior dicteria vulgi
Ridentis juvenes *Quadras* in fronte gerentes.

C. Unde tibi *quadra* displicuit quem semper edendi
Urget amor, fartumque juvat, taurinaque costa?
Quem sæpe in morem Trojanum, absumere mensam
Et violare manu penuria adegit edendi
Dulcis crusti Orbem, patulis nec parcere quadris?

A. Quisque dapes amat: At major me cura fatigat,
Me pretium movet, & species formosa galeri,
Cui nitor egregius, quem circum argentea spira
Ludit, & ardenti subnectit fibula gemmâ:
Tale decus capitis mihi mens gestare superbit.

B. Heu quantùm nescit fatum, sortemque futuram
Mens hominum, quoties fastu turgescit inani!
At Tibi tempus erit cùm nunquam emisse galerum
Optâris, quo jam fruetis gaudesque potitus.

A. Dii prohibete minas quale omen præscius augur
Quod tempus fatale canit? (*C.*) *Gadburius* alter
Mœsti Carolidæ reditum, Auriacique ruinam
Præsagus miseram cantat. (*B.* ad *A.*) Dum forte galero

Tectus,

Tectus, nocte domum petis, & non amplius ingens
Campana attonitas tinnitu verberat aures;
Occurrit subitò facies invisa *Magistri*
Cui manicas villosa exornant vellera Serum;
Hunc fugis, hic sequitur, dextrâ jam jamque tenaci
A tergo prensat, dictis simul increpat ultrò,
Et licet invitum, nomenque domumque fateri
Et manè acctum nummos deponere cogit;
Plurimus haud tanti constabit Pileus, anno
Emenso, quanti pretiosi mulcta galeri.

A. Hunc olim ut memini jussit vitare *Magistrum*
Me Pater; At quid? non aliâ ratione parandus
Carminibus solis debetur Pileus? (*B.*) haud fas
Nobis *Aonios* leges mutare Catervæ;
Sic statuunt Musæ. (*A.*) Ergo omnes quos undique cerno
Tali apice insignes, recitârunt carmina rostris
Doctoresque, magistrique, atque hîc proximus ordo?

B. Paucos Musa beat, sed quos non dexter Apollo
Dat citharam & numeros, Gradus his dat *Pilei* honores.

A. Quid meus ille *Gradus* qui Phœbi numine complet
Lectorem, & *gemina ad Parnassi culmina* ducit?

B.

B. Non tuus ille *Gradus* qui vatum fragmina profert,
Sed doctrina ingens, ſed longi temporis ordo
Pilea concedit, frontiſque inſigne decorum.
A. Nullo igitur fas eſt mihi tegmine cingere crines?
C. Tegmine non opus eſt; ſolido confide cerebro.
B. Ordo ut ſe variat, variatur *Pileus*; eſt cui
Plana ſuperficies, quem non teres ornamentum
Diſtinguit medium; capiti alter flexilis hæret
Qui tibi debetur; ſed turba jocoſa placentæ
Aſſimilat. (*C.*) Quid ſi? non huic odioſa placenta eſt.
B. Alter adhuc reſtat rigido ſubtemine craſſus,
Qui pingûis nitet, & ventos contemnit & imbres;
Talem haud geſtabis. (*A.*) Talem nec forcipe tangam,
C. Sed tanges olim, cum legum ænigmata diſces,
Tum teget hic crinum vibratos ſordidus orbes
Pileus. (*B.*) At diverticulo ſat luſimus omnes,
Eia agite ingenti celebremus *Pilea* laude.
A. Opportuna mones; quin tanto lemmate dignum
Sublime incipiam carmen; narrate puellæ
Qualia Muſa ſuo largitur præmia vati.
Poſthac non vulgaris honor mea tempora cinget,
Nec meritâ meliora galeri inglorius orbis
Fronte ſuper ſurget; decorat me inſigne poetæ

Pileus,

Pileus, & cono undanti par ſericus orbis:
Hunc gerit indutus Tyrio velamine Præſul;
Et Judex quoties vitas & crimina diſcens,
Quæſitor movet urnam, & librat fata reorum.
Quin licet arripere hinc omen; labentibus annis
Forte dies veniet, cum Judicis ora gerentem
Me videas; mihi namque olim cariſſima mater
Demulcens caput, atque attollens lumina cœlo
Det tibi felices det multos Jupiter annos
Inquit, forte olim ni me præſagia fallant
Æquus eris Judex, Tyrioque nitebis in Oſtro,
C. Tu Judex? potius Tu coram Judice ſtabis
Conſcius. (*A.*) At Tu (ad *C.*) Si ſapias, compeſce libellum,
Si pergas inſanire, haud me impune laceſſes.
B. Ne bilem moveat quicquid tibi dixerit ille; (ad *C.*)
Perge opus exigere. (*A.*) Ipſe libens mandata capeſſam
Eſt mihi quod ſoli docto geſtare licebit:
Sæpe togâ indutus pinguis ſtupet *Aldermannus*,
Et verrit longo *Bollanus* ſyrmate terram:
At tales cerebro vacuos ut Pileus ornet,
Non Dii non homines, non conceſſere Camœnæ.
Me potiùs decet hic, Me tali dignor honore,
Carmina qui fundens Helicone undantia pleno

Præ-

Præripui cunctis palmam, meruique coronam.

C. Sic Corydon cùm nemo audet se credere pugnæ,
Victor ovat, magnos artus, magna ossa, lacertosque
Ventilat, & baculum, capulumque, & cingula tollit.
Sed novi quantum dabit hæc victoria saltum:
Per vicos videor gradientem cernere, ocello
Phyllidas obliquo stringis, siqua obvia nympha,
Pileus exuitur, deflexo corpore, dextrâ
Tangis humum; rursumque caput tectum arduus effers,
Mox dominam accedis (siqua est quæ torret amantem)
Huic postquam frustra effudisti mollia verba
Ostentas tumidus quadratum frontis honorem,
Et miseram lassas versus recitando puellam;
Illa tamen raucum medio in sermone relinquit,
Et ridet *Cottæ* surgentem in vertice cristam.

B. Parciùs hæc: nocuere jocosæ scommata linguæ;
Quin me jam finite huic sermoni ponere finem.
Non nobis favor, aut annorum inglorius ordo
Sed vis ingenii exortes concessit honores.
Post vigiles curas, & tædia longa laborum,
Et pene erosos repetitis morsibus ungues,
Dum rudis excolitur magno conamine versus;
Donamur tandem dignâ mercede laborum
Et mox qui fluitat congestâ vulgus arenâ

Ingenti unanimes quatient ſubſellia verſu:
Sic ducis egregii victricia tempora laurus
Cingit, dum læto celebrat clamore triumphum
Vulgus, & herois laudes ad ſidera jactat.

G. *Adams*, Ædis Chriſti Alumnus.

In THOMAM CLUSIUM,

SIVE

Campanam magnam Ædis Chr.

SUmme Deûm, armatâ qui torques fulmina dextrâ,
Et quo preſſa gemit ſubjecti Regia cœli,
Si, quem concuſſæ timuerunt Elidis arces,
(Cùm latè quondam toti convitia cœlo
Fecerunt majus mentîta tonitrua Numen)
Cernis adhuc meritas dantem Salmonea pœnas
Sis bonus ô, faciliſque aſpira ingentibus auſis,
Dum tibi rivalem celebrat mea Muſa *Tonantem*,
Qualis in umbroſæ Dictæis vallibus Idæ
Vagitus preſſiſſe tuos, primaſque querelas
Poſſet, & in latebras pavitantem egiſſe Parentem,
Ultra Curetum plauſus, Corybantiaque æra.
Nam neque (Natorum quamvis commune ſepulchrum)
Os vaſtum tanto pandit Saturnus hiatu.
Te quoque, quem cœlo profugum chariſſima Lemnos
Excepit, ſoluſque Jovi ſua tela miniſtras

(Ferrea ſeu nigris vis ſit vincenda caminis,
Sive tibi fuſo melius quid ducitur ære)
In partes, Vulcane, voco: tua Numina poſco
Dum nova mirandæ molimina perſequor Artis;
Dic age (nevè Deum pudeat ceſſiſſe minorem)
Num tale ardentis coctum fornacibus Ætnæ
Movit opus multo madidus ſudore Pyracmon,
Bronteſve, Steropeſve, quibus toſto horrida mento
It barba, & densâ nigrantes nube capilli
Latos inficiunt humeroſque, toroſaque colla.
Æquali primùm ſe porrigit area campo
Lævis, & in varias mox convertenda figuras.
Namque tibi effoſſæ caveam dabit agger arenæ
Quæ longè terrarum imos petitura receſſus
Immani quondam ruituram pondere molem,
Excipiet gremio, vaſtaque voragine condet.
Indè triplex totidem ſurgit fornacibus Ordo,
Et ſæpè impoſitis veluti ceſſura metallis
Saxa gemunt, & divulsâ compage laborant.
Tum verò (horrendum!) cæcis injecta caminis
Sylva furit flammis, piceique volumina fumi,
Obducuntque diem, & cœlo nova Nubila mittunt.
Quà data porta, ruit paſſim Vulcanius ignis,
Et multâ gravidas fuligine nixus in auras

Infectil

Infectiſque tremit radiis, & luce malignâ.
Jamque ubi pervaſit totam vis ignea molem,
Æreus effundit flavo ſe gurgite rivus,
Et ducit ternos ardenti tramite ſulcos;
Ut primùm patuere viæ, reſoluta Metalla
Circum clauſtra fremunt, atque indignata teneri
Attollunt ſeſe, laterique illiſa reſultant.
Cæu quondam pelago immugit, ripiſque profundi
Intonat Ægei decimæ tumor arduus Undæ:
Sub pedibus trepidare ſolum, totiſque moveri
Sedibus, & ſparſum latè increbeſcere murmur.
Protinùs attonitum ſtupet ad ſpectacula vulgus,
Liventeſque genas, & pallida protinùs ora
Cernere erat, ſive hoc inſueti audacia cœpti
Et dubii fecere metus, animique labantes,
Seu ſimili vultus ducant ex ære colores.
Ante omnes Faber ipſe tremit, ſimiliſque furenti
Huc illuc oculos torquet, ſi fortè coruſci
Exundent latices, & pleno margine ſurgant.
Cærulea effulſit Lux tandem, atque omine læto
Flamma ter accenſa eſt, apicemque per aera duxit.
Mixta metu ancipitem percellunt gaudia Mentem
Et ſigni ſuſpecta fides, animoque recurſant
Triſtia decepti toties Exempla laboris,

Cùm quondam prono ſubter labentia rivo
Fuſa ſibi inſolitos aperirent æra meatus,
Nativæ tanquam reditura in viſcera terræ,
Ter priùs extructis arſit fornacibus ignis,
Explorata focis ter Maſſa incanduit æſtu,
Ter ſuperas ſeſe tulit indigeſta per auras;
Quales ſæpè parit tellus Nilotica fœtus,
Quorum prima viget motu pars, altera terram
Ponè legit, certâ vix agnoſcenda figurâ.
Expectata diu tandem Nos hora reviſit,
Incœptumque urget longo jam doctior uſu
Artificis manus, & fallendi neſcia dextra.
Ecce oritur, nitidoque emergit *Cluſius* ore,
(Horrendum populo Nomen, gentique Togatæ)
Jane pater, ſocios tecum partitus honores,
Sive diem noſtro reſeret, ſeu claudat Olympo.
Quà ſonat, impulſus validis tremit ictibus aer,
Atque in mille agitur rapidâ vertigine gyros.
Quà ſonat, incautas quos uſu ceperit error
(Fallere ſeu malint hibernæ tœdia noctis,
Seu juvet æſtivos Umbrâ diſtinguere Soles)
Idem omnes ſimul ardor agit, mora nulla, vocati
Diffugiunt, ſeſeque intra ſua limina condunt.
Sic quoties campis ludos inſtaurat apertis,

Diductiſ-

Diductiſque erret ſpatiis Trojana juventus,
Jam comites, jam ponè videns poſt terga Magiſtros,
Intereà tuba ſi dederit Mavortia ſignum,
Diſperſa coeunt acies, & caſtra reviſunt.
Jamque ingens lento procedit Machina paſſu
Implens mole vias; tanto pars territa monſtro
Metitur ſpatioſum orbem, pars agmine facto
Obnixi trudunt humeris, facileſque rotarum
Subjiciunt lapſus, & ſtupea vincula tendunt.
Proſequitur longè clamorque & plauſus ovantûm.
Ceu quondam Phrygias vehitur ſpectanda per Urbes,
Feſtivo comitata choro Berecynthia Mater,
Dum ferit adverſas ſublimi vertice portas;
Haud ſecùs auguſtas conſcendit *Cluſius* arces,
Quales nec ſacrâ Divam cervice tuliſſe,
Crediderim, licèt ipſa pari componat amictu,
Excelſum caput, & cœlo turrita minetur.
Ecce procul niveis effulget porta columnis
Clarior ignavâ tandem emerſura ruinâ,
Fronte micat totâ, geminoque ad ſidera cono
Aſpirans longas jaculatur Pyramis Umbras:
Hinc olim æthereos radio deſcribere curſus
Et circùm cœli dabitur ſecreta tueri,
Quali tardus agat ſeſe temone Bootes,

Quæve

Quæve illum ſarraca ferant, quò fulminet enſe
Orion, rutili quo vibrent igne Cometæ.
Hîc & marmoreus primas in limine ſedes
Occupat, auguſtoque renidet Carolus ore,
Ipſe novæ tutela arcis ——
Tu quoque majorem ſentis, Henrice nepotem,
Præreptoſque tibi non indignaris honores.
Geſtit & ætherea ſpectans Wolſeius ab arce
Ac miratur opus, quoties it nuncius aſtris
Cluſius ingeminans ſonitum, cœlumque laceſſens,
Dum procul attonitos vocat ad ſpectacula Divos.
Reſponſura ſonos famæ tuba ſparget in orbem,
Fama feret longè, noſtro par ſola *Tonanti*.

Tho. Spark, Æd. Chriſt. Alumnus.

DESI-

DESIDERIUM GULIELMI.

Horatius, Virgilius, Fannius.

H. QUO Maro? quas tacito tecum ſub corde agitas res
Plus ſolito triſtis? fidam deponere in aurem
Ne metuas, ſeu Te pulcherrima Niſa tenet jam
Devinctum, ſeu formoſus faſtidit Alexis.
Fare age, quod doctâ meditaris arundine carmen?
V. Hæc olim, dum tempus erat Venuſine; canentem
Dum fovit, ſtudiiſque dedit bonus otia Cæſar;
Nunc abiit meus ignis, abit ſimul omnis avenæ
Cura Syracoſiæ, vel quicquid, Amice, facetum
Quicquid molle meæ poterant, te judice, Muſæ.
H. Quid caſtris agitur, quo res Romana loco ſtat,
Et ſatis audivi, & novi te valdius; at me

Solli-

Sollicitum curis ſolvit generoſior uvæ
Conſitor, atque alacres animo ſpes paſcere juſſit.
Ac Tu, dulcis Amice, potes ſi cedere Flacci
Lenibus Imperiis, accedas ſiccus ad unctum,
Et mecum argumenta doloris ſeria fallas.

V. Ah tecum faciles habitant ſub pectore riſus,
Et leviore micant agiles tibi ſanguine venæ.

H. Quinetiam nos & ſapiens horti ille magiſter
Edocuit, ne forte animo quid triſte ſederet,
Quæque ferat cras negligere, & præſentibus uti.

V. At me, Natura indulſit cui parcius ignem,
Quemque infelici Saturnus temperat aſtro,
Ingemere, & triſtes animo ſine volvere caſus.

H. Quos caſus? quod regna tuus jam barbara Cæſar
Invadat, ſuperet quod inhoſpita ſaxa Niphatis
Armenios Romana daturus ſub juga victor,
Tonſores inquam norunt; jampridem ego fidens
In reditum Domini perituram paſco juvencam.
Imo etiam fauſtum ſignavi carmine votum,
Divis orte bonis, & quæ tu cætera, ſi mox
Lætior explicuit frontem tibi Bacchus, habebis.
Tu tamen interea tua ſobria, quamque ſecas ſpem,
Et quid pro charo voviſti Cæſare profer.

F. Nobile par Vatum, quos large flumine ſacro.

Bellen-

Bellerophonteis fovit Thymbræus in antris,
Gratulor, & ſociis commendo χαῖρε poetis:
Nam me Phœbus amat, me irroravere liquores
Fontis Dircæi, & miranda poemata pango.
H. Imo ſatis miranda. (*V.*) Quid hic molitur hiator?
Noſti hominem? (*H.*) Nimium novi ex quo numine lævo
Iham forte viâ ſacrâ (*F.*) Me, Vir bone, dicis
Ignoras? ergo ignotus tu vivere Romæ
Argueris; mea late effulſit gloria, cum Te
Villula celavit miſeræ vicina Cremonæ.
Piſo me Variuſque colunt, nam non modo verſus
Sed Vates facio, & me jam vox publica cotem
Proclamat ſcriptorum (*V.*) Alios quia reddit acutos?
H. O minime, tantum quoniam exſors ipſe ſecandi.
Fannius hic eſt, quem vano conamine dixi
Concluſas imitari hircinis follibus auras.
Sed fatue libros alienos increpat, audet
Et Mæcenati nugas offerre ſonoras.
F. Quas chorus obſervare per interludia leges
Debeat, oſtendi Latio, quo errore laboret
Pacuvius, clarique, tragœdia grandior Acci:
Et Sophocleum unus doceo, ſcriboque cothurnum.
H. Metra nimis producta: tuæ tamen, inclyte Fanni,
Conſtringi nequeunt breviori limite laudes.

Vir-

Virgilio ſed cede parumper ; Cæſaris ille
Orditur laudes, & jamjam mente volutat
Quæ pugnantis erit, vel quæ redeuntis imago.

V. Nec reges, Venuſine, meis, nec prælia regum
Sunt Muſis tentanda, ex quo mihi Cynthius aurem
Vellit, arundineâ nugari & juſſit avenâ.

H. Non ſatis hæc, nec tu ſic excuſatus abibis,
Uſque tenebo, rogandus adhuc ſi ſæpius eſſes
Quam meus Hermogenes oranti ſurdus Amico.

V. Cæſare nil dignum noſtræ potuere Camœnæ,
Pauca quidem luſi (*H.*) Referas tamen illa rogamus:
Nam neque nos numerare ſolemus carmina, nec te
Vel Laberî cenſum, vel Fannî ſcrinia poſco.

F. Quid vero hoc? num me poſcis? cupio omnia
quæ vis.

H. Non ego (*F.*) Seu poſcis ſeu non, Nos Cæſare digna
Carmina condidimus quæ non celabimus ultra.

Quo, furibunde ruis Nabathæas Cæſar, in oras,
Perque nivis montes, per teſqua immania Tauri
Cogis iter durum impavidus, non te inde profundo
Pigra lacu Tonitis, & hinc Artaxata terrent?
Et bene barbaricos referentia nomina mores?
Martis amans nimium jam ſub Jove vivis aperto,
Et vultum indomito torret tibi Sirius aſtro;

Teque

Teque Palatinâ non contemplabimur aulâ
Donec triſtis hyems canâ nive conſpuat Alpes,
Urnigeri & Phœbus contingens limina ſigni
Imbellem è radiis ſpargat crinalibus ignem.
H. Siſte parum Stentor, cave ne ſubſellia frangas;
Æquus jam ſua Virgilio permitte viciſſim.
V. Pauca inquam luſi, quæ nondum parte polita
In Flacci metuunt deſcendere judicis aures.
F. Sentio quid dicas, Jovis auribus omnia ſervas.
H. Et Tu ſervaſſes utinam. (*V.*) Tibi cum bene, Fanni,
Ceſſerit, & nobis aliquid ſperare licebit.
Cæſar abis; quos non ardens in vota laceſſit
Roma Deos? quæ non donis altaria fumant?
Aula gemit vidua, & mœſti, tua turba, Poetæ
Te veniente die, Te decedente requirunt.
Tu tamen interea, quà ſeſe plurima lethi
Obvertit facies, medios contendis in hoſtes,
Nec laurum ſine vulnere amas: deſiſte triumphis,
Si tanti nobis Aſiæ victoria conſtat.
Hanc tibi pro charis curam mandato Latinis
Præcipuam, illorum ut paulo Tibi cura recedat,
Cautius & ſævo velles te credere Marti.
Hæret adhuc animo pugnam intentantis imago,
Cum lectos bello comites claſſemque parares;

Cum

Cum monitis precibuſque ferocem inflectere mentem
Certarent proceres, ſtudioque avertere belli:
Conſiliis fruſtra Mæcenas lenibus inſtat,
Et nullo Meſſala bonus ſermone movebat.
Talis Sidonias ultro rediturus ad oras
Regulus, obſtantes durus dimovit amicos;
Nec ſoror affatu molli, lachrymiſque decoris,
Nec moritura ſuper crudeli funere conjux
Detinuit, blandis humeros amplexa lacertis;
Vincit amor Patriæ. Non illo ſegnior ibas,
Et tanta in torvo ſedit conſtantia vultu.

Diique Deæque omnes, quorum ſub numine fæli
Auguſti à primis adolevit gloria cunis,
Vos queis Cæſareâ præclarum à ſtirpe Nepotem
Cura fuit ſervare, atque alte attollere famâ
Magnanimum Heroa, indigno dum cæca tumultu
Plebs furit, imbellique tumeſcit Caſſius irâ;
Si veſtris etiam auſpiciis ſub jura volentem
Accepit populum, palmam per tempora victor
Si geſſit, patruique cadentem à vertice laurum,
Extremum hunc oro, Dii, fortunate laborem,
Securumque Ducem per bella per æquorâ Romæ
Reddite, nec miſeris nova condite fata Latinis.
Hæc ego: Dii firment. (*H.*) Equidem nil triſte vereb

Si tuus illorum cantus referatur ad aures.
Me quoque vota eadem exercent, hæc veſpere ſero,
Hæc ego mane recenti, hæc ſiccus & uvidus opto.

V. Quin age, Flacce, lyram ſuſpenſaque fila reſumas,
Cæteraque expedias. (*H.*) Quos ergo incuria fudit
Verſiculos, quoniam ad mea me promiſſa vocaſti,
Incipiam, patiarque vel inconſultus haberi.

F. Expectare tamen, meliori & cedere debes,
Nam mihi corda calent, nequeo cohibere furorem
Phœbeum, & dominantem intus compeſcere Muſam.

Ergo ſacros Romæ parat ultima terra triumphos,
Jamdudum prono nutare cacumine Taurum
Cerno, & captivos Euphratem advolvere fluctus.
Fallor an accepit domitus tua fræna Phraates?
Ecce pharetratus reddit vexilla Tonanti
Parthus, & Eois fulgent Capitolia ſignis.
Jam dominos terrarum optatæ ſecula pacis
Longa beant, dum vincta manus civilis Enyo
Dente fremit, clauditque immota repagula Janus.

H. O Fanni, quicquid prædicas aut erit aut non,
Eventum ſuperis permitte, & deſine plura:
Nam ut verum fatear, nunquam donavit Apollo
Divinare mihi, vel credere divinanti.

V. Cæſar, in Armeniis potius ſis finibus exul,

Quam

Quam Romam redeas, illo cantante triumphos.

H. Nempe inter Parthoſque ſagittiferoſque Gelonos
Tutus erat, nullumque accepit pectore vulnus;
Quorſum? quid refert ferro pereatne poetis?

F. Carpere grandiloquum, quem novit fama, poetam
Deſinat, ac ſolido laſſare in marmore dentes
Ruſticus hic; (ad *H.*) & Tu vini ſomnique benignus,
Si libet inſanire tibi, mecum accipe charas
Et calamos, videamus uter plus ſcribere poſſit.

H. Cedo; animi nam me finxit Natura puſilli
Exiguique (*V.*) Nec hæc arrident tempora muſis,
Carmina tum melius, cum venerit Ipſe, canemus.

Georgius Duncomb,
Tho. Ingram,
Tho. Bennet, } Armm. fill. ex Æde Ch.

In PALUDES

A B

ORMONDO Duce

SICCATAS,

Et Indigenas inde depulsos.

PHœbe decus cœli puro qui lumine nubes
Disjicis & tenebras; admotoque igne vapores
Eliciens, ægro prohibes contagia mundo:
Huc ades O Thymbræe, levi seu pollice plectrum
Concutis, illimem Cephisi acclinis ad undam;
Seu potior te Delphos habet quà cærula stagni
Progenies Python squalentibus occubat arvis,
Testaturque dei vires victoris & arcus:
Ormondum celebra, terris qui peste solutis
Eluit Immissas sordes, atque æra nimbis

Purgat, & Indigenas (immania monſtra) fugavit.

Heu quantis modo fœta vadis, quibus arva natare
Vorticibus vultu mœrens ſpectabat Iërne!
Cum fœdâ illuvie vaſtâque voragine campos
Impleret gurges Circumfluus, obruta tellus
Delituit multâque pudens caput occulit ulvâ.
Hæc loca (ſeu rerum Genitor cum frœna profundo
Injiceret, pelagusque ſuo jam clauderet alveo,
Ambiguum terræ liquit certamen & undis;
Seu duri ſi quando ſoli pars una ſtetiſſet,
Neptuni incubuit latè furor arvaque & urbes
Stagnantesque agros immiſſo interluit æſtu:)
Anceps forma tegit campique incerta mariſque
Uſque ſuum neſcit Dominum, cui fœdere certo
Pareat inſtabilis tellus, innabilis unda.
Haud aliam terræ faciem ſqualentibus ulvis
Explicat Aſphalti ſtagnum, Sodomæaque rura,
Dum populi ſœlus infandum, diroſque furores
Arva luunt, Stygiæ pariter demiſſa paludi.
Sæpe tamen viridi floreatem cæſpite glebam
Aſpicias, glauco ſalices inſurgere Campo
Gramineoſque toros & prata virentia muſco;
Fronti nulla fides, ſordenti plurima cœno
Colluvies, ſubtus latet, atque immane Barathrum.

Cœlum

Cœlum torpet iners & multum turbidus aer
Cogitur in nubem; fœdo spiramine tellus
Humentes efflat nebulas, famosque volucres,
Triste mali augurium pestique alimenta futuræ.
Huc vagus incertusque viæ, si forte viator
Errat & ignoto ponit vestigia saltu;
Si subito nox atra cavâ circumvolet umbrâ,
Eripiens palantri oculis cœlumque diemque
Sæpe videt *fatuum* splendere paludibus *Ignem*,
(Sulphure vivaci prognatum atque unguine terræ)
Nocturnamque putans tædam, quam rustica conjux
Æthere jam clauso, succenderat uda per arva,
Saxa per & tribulos, rectus ruit; Illa volantem
Effugit & longo cita deserit intervallo:
Mentitæ tandem deceptus imagine flammæ
Igni fata subit contraria, præcipitansque
Incidit in fossas, animamque relinquit in undis.

Quin age, dira palus aliam intra viscera pestem
Nutrit, triste genus; quo non feralius ullum
Tænareis irâ superûm sese extulit undis.
Indigenum cuncti prætharo nomine gaudent
Rhiphæo quondam gens subdita *Bartholano*:
Ille novas quærens sedes atque extera regna,
Doctor Hyperboreas hyemes, Tanaimque nivalem

Linquit, & immani late jam plebe tumentem
Exoneraturus Scythiam deduxit in oras
Has secum comites, noſtrumque effudit in orbem.
Antiqui memor illa ſoli gens vivit, & abſens
Indulget patriæ, Juvat uſque abrupta viarum
Vincere & aëreos Plantis tranſcendere montes
Præpetibus: nec adhuc Mæotidis immemor undæ
Stagna colit, paluloſque lacus. Non oppida muris
Cingere cura ſubit, burive invertere terram,
Non ſanas habuiſſe dapes, ſed more ferino
Immundos forbent latices, paſſimque vagantes
Indomitum nullis agitant ſub legibus ævum.
Terribili os ſqualloſe riget; ſedet intus abactis
Ferrea lux oculis; turpi ſtat plurima mento
Sylva minax totoque horrent in corpore ſetæ.
Uſque adeo *Hyberne* timor, atque infamia ſylvæ
Turba ſtetit, non huic ſe quiſquam impune tuliſſet
Obvius erranti; circum ruit agmine vaſto
Cuncta premens, lateque neces & vulnera ſpargit.

Dum videt ergo pius lugetque *Ormondus* Ïernen
Limoque immundo obſeſſam turbaque profanâ;
Haud paſſus torpere gravi ſua regna veterno
Informi bellum, ſtagnoque indicit & hoſti.
Nunc ſcatebras juvat innumeras, ſulcoſque cavatos

Effodere

Effodere, & putres ſcrobibus concidere campos:
Aſpiceres multo ſpumantem humore lacunam,
Effuſaſque vagis manare canalibus undas,
In pingues Boinæ latices, Moadique fluenta.
Omne ſoli excoquitur vitium; felicior agros
Aura fovet, Zephyruſque tepens vivacia mulcet
Semina ſubmerſoſque jubet, revireſcere ſaltus.
Sic ubi Lagæis Nilotica flumina campis
Detumuere, ſuo jam ſubſidentia in alveo,
Ferventique recens induruit æthere limus;
Ridet flava Ceres, ſylvæque & amœna vireta,
Jam ſplendent flores, jam formoſiſſimus annus.

Majus opus movet *Ormondus*, vocat altera magnum
Palma ducem potiori incingens tempora lauro.
En ſicco gravis Indigenum furit undique campo
Cœtus, & immani teneram pede deprimit herbam
Ingenteſque notas calcatæ infigit arenæ,
Ereptum indignans limum luſuſque priores.
Tunc aliquis: Nobis libertas excidit olim
Vi *Britonum*, patrizeque domus, dilectaque jura:
Quin putrem invideant glebam, craſſaſque paludes
Immundis prohibemur aquis, cœnoque vetuſto!
At non amiſſo ceſſit fiducia ſtagno
Omnis, adhuc animus reſtat, virtuſque ſuperſtes.

Ergo agite O socii —— Comantem plura maniplus
Conspectus de monte jubet desistere verbis:
Et truncos rapere & sese tunarier armis.
At nunc Connachii miscentur pulvere saltus,
Immensæque volant per prata Momonia nubes,
Æra micant, strepitusque armorum territat hostes
Jam propior, dirique canit præsagia belli.
Indigenæ primo obsistunt conamine latis
Fisi humeris Veterique odio: Mox Angla cohortes
Perrumpit legio, & turbatis fundit in arvis.
Pars nemorum tenebras & nota cubilia quærit,
Et vitam pedibus mandat, Cædem ulta suorum
Pars melior cadit, & moriens animam eripit hosti.
In Vicos alii passim volvuntur apertos
Sortiti effugium, sedes ubi sacra quietis
Ormondi indulget pietas, si forte subactis
Silvestrem exuerint animum, cultusque nefandos:
Nec vanum ducis augurium, Furor omnis & atrox
Bilis abest, solitâque ex irâ corda residunt:
Mitior incedit populus, blandusque videri
Municipes gaudens amat, *Ormondumque* veretur.

Quæ tantum quæ digna canat pro laudibus istis
Fama virum! Priscos taceat jam victa triumphos
Henricique manus, Fœliciaque arma *Johannis*

Et quæ Strongbovii commendant nomina palmas;
Everſis illi tecta eripuere ſolumque
Indigenis; rabiem & mores *Ormondus* ademit
Feraleſque animos & non tractabile pectus.

Fr. Hickman, Ædis Ch. Alumnus,

PRÆ

PRÆLIUM NAVALE.

O Qui indignatus ſævum, *Gulielme*, tyrannum
Fregiſti Lodoici iras, animumque ſuperbum
Imperium mundi meditantem: O Inclyte, belli
Artibus horrendis aſſuete, aſſuete triumphis,
Pone animos tandem, & munus, non Aſper, egenum,
Accipe, quod ducunt placidæ, pia turba, Camenæ.

Te duce jamdudum impoſitas Europæ catenas
Detrectare auſa eſt: O Quæ prima omina belli
Ipſe olim dederas! O Qualem *Boynia* vidit
(*Boynia* ab Angliacis toties celebrata Camenis)
Armis exultantem, atque inter prima frementem!
Dum laceros artus, atque ære rigentia membra,
Fumantemque cruore lacum, ſpumamque rubentem
Mirantur piſces; & mixtus fluctuat humor.

Quin humeros violatum, & concuſſum impete glandis
Fulmineæ, virtus (heu magnæ prodiga vitæ)
Cautior impellat; vicini ſibila plumbi

Fato

Fatorumque memento minas, compeſce furores
Immodicos, animoque aſſurgant parcius Iræ:
Cætera jam permitte tuis, *Gulielme*, Britannis;
Exemplo rediviva tuo tandem Anglica pubes
Torpeſcens requie, & dudum deſueta Trophæis,
Victrices captat laurus, Martemque fatigat
Inſolitum, atque iterum incendit præcordia virtus.
Jam vetus Anglorum robur, Geniumque priorem
Æquora teſtantur, Gallorum infecta cruore,
Quaſſataque rates, & adhuc fluitantia membra.
En! cerno ut belli horrendus ſeſe explicat ordo:
Longa ratum ſeries utrinque excurrit in æquor,
Fœta viris, ſubterlabenti plurima Quercus
Incumbit late pelago, ingenteſque carinæ,
Sylvarum ſpolia: exploſo Tormenta metallo
Continuo furere, & gravidæ concurrere turres,
Ventorum labor: & tota æquora fervere bello.
Una ſuper reliquis Gallorum puppibus ingens
Eminet, ipſa nemus; ſubjectos pondere fluctus
Opprimit ignoto, veliſque tumentibus omnem
Includit Boream, & centeno fulminat ore.
Hanc petit uncta pice, & fœcunda bitumine puppis,
Cui flagrans onus, & flammarum dira ſupellex
Ventre latent, nigriſque furit tota Ætna cavernis;

Fruſtra

Fruſtra inſtant Galli, & longè detrudere certant
Hærentem lateri peſtem, circum igneа ſævit
Tempeſtas, ſpargitque incendia, & evomit atrox
Undantes fumos, & olentem Sulphura nubem;
Mox totam involvit claſſem, torretque ululantem
Turbam, & fumantes miſere depaſcitur artus.

Sic flammæ irrodunt, & inextricabilis ardor
Multa recuſantem & convicia dira vomentem
Enceladum; fruſtra impoſito ſub monte reſurgit
Obluctans, toſtoſque humeros, ſemiuſtaque membra
Erigit indignatus, & ingens vincula quaſſat.

Jam maria effractis late confuſa ruinis,
Truncatoſque artus, & vaſto turbine plumbi
Nutantem videas claſſem; freta lucida flammis
Ardeſcunt, ſtridentque immerſis ignibus undæ:
Sed Galli glomerare fugam, ſed ſpumea latè
Æquora ſubverti, crebriſque albeſcere ſulcis.

Jam, pelagus quacunque udis amplexibus orbem
Circuit, & falſos producunt æquora tractus,
Neptunus tibi pandit iter, tibi ſerviet omnis
Æolus, & domino tibi ſubjicit Amphitrite
Imperium maris inſtabile, atque natantia regna.
Mox quoque tota tuis cedet, *Gulielme*, triumphis
Gallia, qua multo paſſim fœcunda Lyæo,

Nobilis

Nobilior gravidas vindemia turget in uvas,
Purpureasque coquit Solis vicinia messes.
Ad Bellum Lodoix minus ardet, numina Pacem
Exorat timidus; jam vota capacia mundi
Demisere sitim, dum *Luxemburgius* iras
Anglorum tremit, & munimina vasta, minasque
Armorum objiciens, petit interfusa fluenta,
Fossarumque moras, & inexsuperabile vallum.

Hugo Parker, Armig. fil. è Coll. Magd.

BRI-

BRITANNIA.

DUM *Mosa* torpet sanguine *Gallico*,
Humique fumant oppida diruta;
Dum decolori *Rhenus* undâ
Scuta virûm galeasque volvit:
Quid nos loquacem tendere barbitum?
Et bella mensis pingere ludicra?
Quid inter armorum tumultus
Pacificam renovare pompam?
En! tuta vastis classibus *Albion*
Circumfluenti cingitur æquore;
Regnatque victrix inter undas,
Et liquido dominatur orbi:
Spargens frequentem lata per æquora
Classis ruinam, præsidium suis

Affert

Affert *Britannis*, navigatque
Attonito metuenda Ponto.
Teſtor perempti ſanguine navitæ
Undas rubentes, & laceras trabes;
* Teſtor *Britannum* Gallicanis
Oceanum ſpoliis onuſtum.
En! picta velis æquora conſpicor:
En! ſævientes in fera prælia
Ruunt carinæ, mutuâque
Exitium meditantur irâ:
En! mugienti fulmina machinâ
Exire, certi nuntia funeris;
Igneſque & undæ diſſonantes
Perniciem dubiam minari.
Jam diſſipatos impiger ordines
Carterus urget, non timidus mori;
Fugatque claſſem multa luſo
Pollicitam meliora Regi.
Fruſtrà. Imminentem non prohibet necem
Aptata laurus jam capiti Ducis;
Quin victor effundit cruorem,
Et mediis moritur triumphis.

* Insul. *prælium navale* 1692.

Gens

Gens Angla, ſemper pube potens ſuâ,
Heroas almis jactat adoreis
Ubique claros, & paratos
Oppoſitas cohibere gentes:
Nec ſi repoſcat Parca malignior
Unum, potentes deficient viri,
Virtute qui inſtaurent hiantem
Et reparent ſimili ruinam.
Suis remoti finibus *Albion*
Frænare Martis noverit impetum;
Potenſque duplas, ſive pacis,
Sive gravis per acuta belli
Miſcere laudes, arma vel obviis
Opponit armis, vel celer ingeni
Intentat artes, bellicaſque
Alma regit ſine Marte gentes:
Sed nec Camœnis deficit indoles
Apta excolendis, nec gravis obruit
Bellator artes: utriuſque
Fervet opus proprium Minervæ:
Superba claris Anglia vatibus,
Inſigniores quêis neque *Græcia*,
Nec *Roma* jactat, neve cedit
Ingenuis *Rhodycina Athenis*;

Quam

Quam mite Cœlum, quam Genius loci
Fecêre Muſis aptam habitantibus:
O ſola cunctas præter urbes
Chara Tuo *Rhedycina*. Phœbo!
Phœbus novenis grande ſororibus
Decus, tuetur præſidio ſuam
Turbam poetarum, quibuſque
Præſidet, ipſe colit Camœnas.
Gens Angla tali prole ſuperbiat,
Et Diva lætis plauſibus infremat;
Secura deſpectetque belli
Et pelagi pariter ruinas:
Hæc ingruentes undique conſpicit
Martis procellas, bellaque non ſua
Audit, tumultuſque; & Camœnis
Innocuis vacat inter arma.
Sic orbe quondam fluctibus obruto,
Pindi repoſtus *Deucalion* jugo
Spectabat undas, fluctuantis
Deucalion reparator orbis.
O Qui Britannos fluctibus eripis,
Et fata firmas pendula; qui tuo
Tutos reponis nos perillo,
Atque paras requiem labore:

I nunc

I nunc phalanges prorue Gallicas,
Et tinge fuſo lilia ſanguine;
Ornetque devinctus catenis
Egregium *Lodoix* triumphum.

Sam. Leonard, Equ. Aur. fil.
ex Æde Chriſti.

CUR

CURSUS GLACIALIS,

Anglicè,

SCATING.

QUÆ nova Naturæ facies, qui lumina terrent
Proſpectus Nivei, & camporum Pallidus horror!
Ut diſperſa ruunt, & toto ſe æthere miſcent
Frigora, & hyberni tenuiſſima ſpicula Cauri!
Flumina ſtricta ſilent, curſuſque oblita priores
Lucida per longos producunt ſtagna canales.
Ipſe riget mediis, nova paſſus vincula, Proteus
Fluctibus, ipſe ſuo Neptunus in æquore clauſus
Miratur ſtabiles undas, ſolidataque regna.
Quin & hyems proprios novit triſtiſſima ludos,
Qui rigidos laxare artus torpore ſoluto,
Et membris habilem poterunt inferre vigorem.
Ergo cui firmæ contingit gloria plantæ
Ad ripas effuſa ruit, totamque juventus
Calce terit glaciem, ſeu longum tramite lævi

Pergit iter volucris, ſoleamque fatigat inermem;
Seu curſum meditata vagum, pedibuſque nitentes
Subjiciens lapſus, totum ſibi vendicat æquor.
Aſpicis in fragilem quali ſe proripit ictu
Planitiem! vitreas quo turbine fertur in undas!
Ut fluctus petit irriguos, glaciemque ſupremam
Perſtringit levis, ut ſubitâ vertigine curſum
Abrumpit cautus medium! pede ſtridet acuto
Raſa ſuperficies; facili volat ille recurſu,
Itque redique viam, & circum undique lubricus errat.
Hinc triſtis deſævit hyems, brumamque rigentem
Corpora contemnunt, hinc crebro Mobile ſaltu
Cor micat, inque genis lætiſſima purpura fervet.
Quin ſi caſu aliquo glacies infirma dehiſcat,
Evertatve pedes, ubi crebris aſpera nodis
Perpetuum prohibet curſum, greſſuſque fluentes;
Exoritur clamor, reſonant circum omnia riſu:
Illudunt miſero vulgus, ſalibuſque malignis
Excipiunt veſtes madidas, plantamque caducam.
At quoties juncto plures in marmora lapſu
Proſiliunt ſimul obnixi, tum corpore prono
In curſum pendent, tum jactant brachia utrinque,
Vimque addunt pedibus; dubiiſque erroribus acta
Ducit iter perplexum, atque orbibus implicat orbes

Æ

Æmula turba; vagi paſſim veſtigia ferri
Apparent, variiſque inſcribitur area gyris.
Sic ubi circuitu incerto laſcivit Hirundo
Plurima per ſudum crepitans, humilique volatu
Floriferos nunc ſtringit agros, nunc flumina verrit
Summa levis; crebros miramur in aere flexus,
Confuſaſque vias, & inextricabile textum.
Artibus his fretus, ſi vera eſt fama, Batavus
Firmatam nactus glaciem, ſoleaſque ferentes,
Ripam odit tritaſque vias; tardoſque relinquens
Terrarum tractus, plantâ fugiente viator
Lubricus, aut longe ſemotum inviſit amicum,
Aut petit ignotus peregrinam Villicus urbem.
Sæpe etiam plenis apportans ova caniſtris,
Nil fragili metuens oneri, ſe impune fideli
Committit Mulier pelago, ſecuraque tranat
Frigora conſtricta, & quæſitæ allabitur oræ.
Inſculptum videas callem, & tota æquora paſſim
Proſcindi ferro, longiſque albeſcere ſulcis.

Phil. Frowde, Coll. Magd.
Superioris Ordinis Commens.

PUGNA BOYNIACA,

Anno 1690.

QUalis in antiquas ſedes patrioſque Penates
Edvardus redit domitis jam Victor ab oris;
Gallorum ſpolia indutus, populique frequentis
Exceptus plauſu; talem, *fortiſſime Princeps*,
Talem oculis, animoque parem Te fata reponunt;
Nec minus horrendum Gallis, ſeu mœnibus hoſtem
Incluſum oppugnas, ſeu Marte laceſſis aperto.

Cur Phœbus Muſæque ſilent? cur nulla *Theatri*
Copia? nec fauſtas referunt ſpectacula pugnas?
O ſi quis varios doctus miſcere colores,
Innocuo valeas fera prælia ludere ſuco,
Hic habilem oſtenta dextram, monumentaque Belli
Erige *Boyniaci*; & memori ſuſpende Tabellâ

Depi-

Depictas acies & tela minantia telis.

Ergo age, felices ſuccos tractuſque perennes
Finge potens calami, primoque in limine chartæ
Caſtra inimica color ſignet; juxtaque Juventus
Gallica, degenereſque fremant, fœdum agmen, *Hyberni*.
Flecte dehinc digitos aliò, & tentoria magni
Exſurgant *Gulielmi*; atque hinc Heroas & illinc
Magnanimos deſcribe; ſed ô quæ dextra labores
Regis, & ardentes pugnas ad Flumina *Boyne*
Sperabit ſimulare? quis atro in ſanguine *Gallos*,
Singultuſque Virûm morientûm, igneſque ſonantes
Per medias undas, & mortis mille figuras
Oſtendet? tamen hoc aude, & totum indue *Zeuxin*.
Naſſovius fremat ante acies, & qualis in armis
Intonuit quondam, & proſtravit cuſpide Gallos
Per *Moſæ* ripas; talis nunc fervidus enſem
Corripiat, turmaſque inſtiget ad arma volentes.
Qua ſe cunque ferat, terror comitetur euntem,
Et juxta lætis plaudat Victoria pennis.
Hunc circum depinge Duces, & primus in hoſtes
Irruat *Ormondus*, Gallorumque agmina ferro
Proterat; *Ormondi* quoties inamabile nomen
Attingit *Lodoici* aures, tremor occupat artus,
Oſſoriique ſubit campos vaſtantis imago.

En! iterum furit *Ille*, & adhuc in *prole* superstes
Tela quatit *Genitor*: nam vires *Natus* easdem
Et similes in bella animos & pectora ducit
Æmula, Virtutis patriæ non degener *Hæres*.
Salve Atavis & Avis magnoque simillime *Patri*,
Salve Heros invicte; tuæ gratantur *Athenæ*
Te reducem, tibi perpetuas *Rhedycina* corollas
Nectit, Pieriâque ornat tua tempora lauro.
Fælix ante alias! tali suffulta *Patrono*,
In quantum sese *Rhedycinæ* Gloria tollet!
Perge Heros, seu pax niveis circumvolat alis,
Seu Te bella juvant, stimulent exempla *Parentis*,
Et magni *Gulielmi*.

Parce, tuos si jam neglexi, *Zeuxi*, colores,
Immemoremque Erato vastum me immisit in æquor,
Sume iterum Tabulas, & fida reponat arundo
Schombergum, & capitis canos ostendat honores.
Ille auro insignis properet per flumina *Boynæ*,
Vectus equo niveo; fugiat perterritus *Hostis*
Per campum, & nimium notos exhorreat enses:
At circum *Senior* flammas & vulnera mille,
Mille neces spargat, sed mox tamen occidat *Ipse*
Aversis fatis, & iniquo vulnere victus.

Heu! miserande *Senex*, hic, Pictor, pone tabellas,

Pone tuos paulùm calamos; crudelia lapſi
Fata Ducis ploremus, humi jacet inclytus Heros
Pallidus, exanimis; non talem *Guardia* vidit
Scandentem muros & vaſtâ ſtrage furentem.
Purpureas hîc funde Roſas, hîc Lilia triſti
Sparge manu, & ſaltem lachrymas impende favillis.
Et nunc ſi voces gemituſque effingere poſſis,
Zeuxi memor, varias luctûs molire figuras,
Ploret tota cohors, & verſis lugeat armis;
Jamque tubæ lugubre ſonent, multoque ululatu
Heu fruſtrà ingeminet planctus, raptumque requirat
Turba Ducem; quin Tu *Guilielmi* ponere fletus
Neu ſperes impar, ſed velum obtende dolenti.
Non tamen *Ille* adeo volvat ſub pectore luctus,
Quin animo generoſam iram, juſtoſque furores
Concipiat, caſuſque graves miſeratus *Amici*
Defuncto paret inferias. Ergo æquore Gallos
Ultor agat toto indignans, & vindice ferro
(Heu nimium viles animas!) ſub Tartara mittat,
Celtaſque, Senonaſque, paludicolaſque Juvernos.
Fœcundet novus imber humum, ſub gurgite volvat
Boyna viros atque arma ſimul galeaſque cruentas,
Et lentos tabo protrudat in æquora fluctus.
Mox pia *Naſſovio* portas *Eblana* repandat,

Inſtau-

Inſtauretque novos Regi ſervata triumphos.
Illa caput nitidum veteris jam oblita doloris
Attollat, totoque ſinu gratiſſima magnum
Accipiat Dominum, placidis & inhæreat ulnis.
Hæc ubi reddideris, argutior omnia terge
Subtili digito, finemque impone labori.
Et velut *Æneas Libycâ* ſecurus in aulâ
Se comiteſque ſuos pugnantes parjete vidit,
Hîc bellum Heroaſque acri certamine *Cæſar*
Aſpiciat mixtos, & ſe miretur in illis.
Quid tamen ô dulces prodeſt tetigiſſe Penates
Si rurſum in cædes rapitur, nova regna per undas
Quærat, & adverſis iterum ruat obvius armis?
Quin bello abſtineas, *Cæſar*, nec rurſus iniquis
Tantam crede animam ventis; En! ipſa *Maria*
Orat, & extendit tibi tota *Britannia* palmas.
Parce tuis, *Gulielme*, ſat ô ſat fama per orbem
Jampridem emicuit; ſat novit Gallia quantus
In clypeum aſſurgas, quo mittas turbine ferrum;
Teſtis *Luxemburgus*, & atro occultus in antro
Condæus, fuſuſque tuis *Turennius* armis.
Te tamen urget adhuc *Ludoix*, belloque laceſſit,
Teque putat pejorem Atavo, qui contudit *Alvam*,
Dimovitque jugum Batavis crudele *Philippi*.

Fallitur:

Fallitur: *Auriacâ* nemo de gente *Sicambros*
In tantum evexit Proavos, nec *Belgica* quondam
Ullo se tantum tellus jactavit Alumno.
Te quantum nuper perterrita sensit *Isenne*,
Cum Senonum multâ turbâsti strage Phalanges!
Num talis *Fredericus* erat? num tantus in armis
Mauritius Batavo *Spinolam* milite fudit?
Heu, *Lodoice*, tuos jam corpora sparsa per agros,
Et *Ligerim* multo spumantem sanguine cerno.
Nempe iterum Anglorum Regem *Parisina* videbunt
Mœnia, flagrantesque faces & tela minantem,
Cressiacique iterum pinguescent sanguine campi.

W. Percivale, Ædis Chr. Alumnus.

Descriptio-

Descriptio Spectaculi,

QUOD EXHIBET

Templum HARLEMIANUM.

DUM citharam argutus digitis salientibus urget
Amphion, circum crebras se attollere turres
Aspicit attonitus, saxisque volentibus urbem
Surgere sponte suâ, & subitas coalescere Thebas.
Nunc tamen Antiquæ superat Miracula famæ
Harlemiana Ædes, ubi nullo structa labore
Ostia se pandunt; templum inspicientia condunt
Lumina, & ipse Sibi spectacula præbet Ocellus.
Quin age, quà minimum tenui datur ore foramen
Pone oculum, parva imprimis tibi scena patebit
Et vicina brevem claudent confinia visum,
Exiguumque larem cernes angustaque claustra;
Continuo aspectu se subtrahit, atque sequentes
Templum oculos fugit, & subito (Mirabile visu!)

Alu

Altius assurgit Tectum, Murique recedunt,
Longa Columnarum series jam mœnia utrinque
Deserit, & medio sese erigit ardua Templo.
Has inter depictus Homuncio Marmora lustrans
Amplior incedit, miratur inania membra
Augeri, & sensim instabilem sibi crescere formam.
Rostra extant, crasso constructa sedilia fuco
Apparent, & Mensa verendæ conscia cœnæ,
Lychnique, & calices, & cætera sacra supellex.
Nec meliore Senex vitreos contraxerat arte
Cœlos, cum fragiles passim discurrere stellas
Finxerat, & totum retulit Minor Orbis Olympum.
Organa, quæ summis primò laquearibus hærent,
Mox variis distincta tubis declivia pendent
Ad latera, & pronus Fidium demittitur Ordo;
Ecce tamen supra, qui horas, & tempora narrat
Discum! dum latè circumædes tota movetur,
Ipse sibi solum constat, spatioque priori
Contentus, Formam cautè tutatur eandem.
Obstupet ipse suæ Phœbus Miracula lucis,
Vimque datam radiis, atque unde potentia scenam
Orta sit Augendi petit, Admiransque fatetur,
Nil tale in toto occurri, quem circuit, Orbe.
At dum per pictos spatiantur lumina muros,

Stat

Stat juxta Interpres doctus ſpectacula paſſim
Exponens, & ubique oculos per ſingula ducit;
Sic templi cuſtos, cui divûm ornare penates
Cura, & portarum cecidit cuſtodia ſorti,
Affert ingentem, ſi quis venit advena, clavem,
Atque intùs ſpectantem admittit, & omnia circum,
Cultuſque, & tumulos, opera, & monumenta repandit.
Si tamen aſpiceres quo ſeſe limite fucus
Siſtat, neve ultrà eluſos juvat error Ocellos.
Hinc aciem amoveas, jubeaſque patere feneſtram;
Quà ſpatio majori aditus ſe pandit apertus,
Atria vaneſcunt, ſubitò ſe contrahit ingens
Machina, jamque abit in formam revoluta priorem.
Decreſcunt arcus fracti, & penetrale profundum.
Jam muri apparent humiles, & mœnia fuco
Sordent, immenſumque latet ſub pyxide Templum.

Steph. Clay, Coll. Magd. Dem.

RESU

RESURRECTIO
DELINEATA
ad Altare Col. Magd. Oxon.

EGregios fuci tractus, calamique labores,
Surgenteſque hominum formas, ardentiaque ora
Judicis, & ſimulacra modis pallentia miris
Terribilem viſu pompam, Tu Carmine Muſa
Pande novo, vatique ſacros accende furores.
Olim Planitiem (quam nunc fœcunda Colorum
Inſignit Pictura) inhoneſto & ſimplice cultu
Veſtiit albedo, ſed nè rima ulla priorem
Agnoſcat faciem, mox fundamenta futuræ
Subſtravit Pictor tabulæ, humoremque ſequacem
Per muros traxit; velamine mœnia craſſo
Squallent obducta, & rudioribus illita fucis.
Utque (polo nondum ſtellis fulgentibus apto)
Nè ſpatio moles immenſa dehiſcat inani,

Per

Per cava cœlorum, & convexa patentia latè
Hinc atque hinc interfusus fluitaverat Æther;
Mox radiante novum torrebat lumine mundum
Titan, & pallens alienos mitiùs ignes
Cynthia vibrabat; crebris nunc consitus astris
Scintillare polus, nunc fulgor Lacteus omne
Diffluere in Cœlum, longoque albescere tractu.

Sic, operis postquam lusit primordia Pictor,
Dum sordet paries, nullumque fatetur Apellem,
Cautius exercet calamos, atque arte tenacem
Confundit viscum, succosque attemperat, omnes
Inducit tandem formas; apparet ubique
Muta cohors, & Picturarum vulgus inane.

Aligeris muri vacat ora suprema Ministris,
Sparsaque per totam Cœlestis turba Tabellam
Raucos inspirat lituos, buccasque tumentes
Inflat, & attonitum replet clangoribus orbem.
Defunctis sonus auditur, tabulamque per imam
Picta gravescit humus, terris emergit apertis
Progenies rediviva, & plurima surgit imago.

Sic, dum fœcundis *Cadmus* dat semina sulcis,
Terra tumet pregnans, animataque gleba laborat,
Luxuriatur ager segete spirante, calescit
Omne solum, crescitque virorum prodiga messis.

Jam pulvis varias terræ diſperſa per oras,
Sive inter venas teneri concreta metalli,
Senſim diriguit, ſeu ſeſe immiſcuit herbis,
Explicita eſt; molem rursùs coaleſcit in unam
Diviſum funus, ſparſos prior alligat artus
Junctura, aptanturque iterum coeuntia membra.
Hîc nondum ſpecie perfecta reſurgit imago,
Vultum truncata, atque inhoneſto vulnere nares
Manca, & adhuc deeſt informi de Corpore multum.
Paulatim in rigidum hîc vita inſinuata cadaver
Motu ægro vix dum redivivos erigit artus.
Inficit his horror vultus, & imagine totâ
Fuſa per attonitam pallet formido figuram.

Detrahe quin oculos Spectator, & ora nitentem
Si poterint perferre diem, medium inſpice murum,
Quâ ſedet orta Deo proles, Deus ipſe, ſereno
Lumine perfuſus, radiiſque inſperſus acutis.
Circùm tranquillæ funduntur tempora flammæ,
Regius ore vigor ſpirat, nitet Ignis ocellis,
Plurimaque effulget Majeſtas Numine toto.
Quantùm diſſimilis, quantùm ô! mutatus ab illo,
Qui peccata luit cruciatus non ſua, vitam
Quando luctantem cunctatâ morte trahebat!
Sed fruſtrà voluit defunctum Golgotha numen

Condere,

Condere, dum victâ fatorum lege triumphans
Nativum petiit cœlum, & ſuper æthera vectus
Deſpexit Lunam exiguam, Solemque minorem.
Jam latus effoſſum, & palmas oſtendit utraſque,
Vulnuſque infixum pede, clavorumque recepta
Signa, & tranſacti quondam veſtigia ferri.
Umbræ hùc felices tendunt, numeroſaque cœlos
Turba petunt, atque immortalia dona capeſſunt.
Matres, & longæ nunc reddita Corpora vitæ
Infantûm, Juvenes, Fueri, innuptæque Puellæ
Stant circùm, atque avidos jubar immortale bibentes
Affigunt oculos in Numine; Laudibus æther
Intonat, & læto ridet Cœlum omne triumpho.
His Amor impatiens conceptaque gaudia mentem
Funditùs exagitant, imoque in pectore fervent.
Non æquè exultat flagranti corde *Sibylla*,
Hoſpite cùm tumet incluſo, & præcordia ſentit
Mota Dei ſtimulis, nimioque calentia Phœbo.
Quis tamen ille novus perſtringit lumina fulgor?
Quam Mitrâ effigiem diſtinxit Pictor, honeſto
Surgentem è tumulo, Alatoque Satellite fultam?
Agnoſco faciem, vultu latet alter in illo
Wainfletus, ſic ille oculos, ſic ora ferebat:
Eheu quando animi par invenietur Imago!

Quando

Quando alium ſimilem virtus habitura! ——
Irati innocuas ſecurus Numinis iras
Aſpicit, impavidoſque in Judice figit ocellos.

Quin age, & horrentem commixtis Igne tenebris
Jam videas ſcenam, multo hîc ſtagnantia fuco
Mœnia flagrantem liquefacto Sulphure rivum
Fingunt, & falſus tantâ arte accenditur Ignis,
Ut toti metuas tabulæ, ne flamma per omne
Livida ſerpat opus, tenueſque abſumpta recedat
Pictura in cineres, propriis peritura favillis.
Hùc turba infelix agitur, turpiſque videri
Infrendet dentes, & rugis contrahit ora.
Vindex à tergo implacabile ſævit, & enſem
Fulmineum vibrans acie flagrante ſceleſtos
Jam Paradiſeis iterum depellit ab oris.
Heu! quid agat triſtis? quò ſe cœleſtibus iris
Subtrahat? ô! quantùm vellet nunc æthere in alto
Virtutem colere! at tandem ſuſpiria ducit
Nequicquam, & ſerò in lacrymas effunditur; obſtant
Sortes non revocandæ, & inexorabile Numen.

Quàm varias aperit veneres Pictura! periti
Quot calami legimus veſtigia! quanta colorum
Gratia ſe profert! tales non diſcolor Iris
Oſtendat, vario cùm lumine floridus imber

Rore nitet toto, & guttâ ſcintillat in omni.
O fuci nitor, ô pulchri durate Colores!
Nec, Pictura, tuæ langueſcat gloria formæ,
Dum lucem videas, qualem exprimis ipſa, ſupremam.

Jo. Addiſon, è Coll. Magd.

MICROSCO-

MICROSCOPIUM.

ARtes naturæ varias, quas dædala rebus
Pandit in exiguis, quales animalibus artus
Ossique conceſſit, quæ ſerica texuit alis,
Quos mores & quæ pugnacibus addidit arma,
Loricas, galeaſque, & non imitabile tergum,
Expediam: hæc latuere oculos, ſemperque laterent,
Vitrea ni per ſepta tubo tranſmiſſa ſereno
Induerant magnos artus & vix ſua membra.
Ecce! Animal —— quid ſi verſu intractabile nomen?
Notior haud ſua cuique coma eſt; tantum illud inerrat
Crinibus: induitur teſtâ, quæ preſſa fatiſcit
Cum crepitu: mediâ ſurgunt duo cornua fronte;
Hæc præeunt, interque comas immiſſa ſonantes
Ante parant aditum, via ne ſylveſtris eunti
Impediat greſſus, oculos aut radat inermes.
Interior femora ad pectus ſubnexa revincit
Muſculus; hinc crurum ſeries dimittitur æquos
Juncta per articulos, tum ſe verſatilis unguis

Complicat in pugnum, complexuque obvia prenſat:
Inde larem interdùm linquens & opaca comarum,
Summa petit capitis, pedibuſque tenacibus hærens
Pendula per tremulum firmat veſtigia crinem.
Sin digiti dociles venandi aut lethifer inſtat
Admonitus morſu pollex, petit ocyus umbram
In præceps lapſus per crinem, artuſque repente
Colligit in nodos, & inextricabilis hæret:
Aut patriam linquens ignota per avia colli
Tendit iter, tergique errat vagus exul in oris.

Proxima ſeſe oculis dat aranea: dorſa tumere
Incipiunt; creſcit membris creſcentibus horror.
Sed caput anguſtum, nec in ullam mobile partem
Natura inſeruit cervici, at lumina ſummum
Tranſtulit in tergum, & numero ſex undique fixit
Ordine, quæ latè ſpeculentur, ſiqua feratur
Muſca ſub occultæ ſtridens confinia telæ.
Aſpice juncturas crurum per mutua nexas,
Quà gracilis genuum facit internodia poples:
Utitur his, quando ſub noctem egreſſa videtur
Et ſarcire dolos, & hiantia cogere fila,
Aut radios centro projectos jungere linis
Tranſversè impoſitis, atque omnia figere nodo,
In ſpem prædarum, & miſeris fata ultima muſcis.

Co

Cum ſimul illapſam prædam trepidantia longè
Fila monent, progreſſa ſpecu ocyus illa propinquat,
Corpore multiplici, membriſque frequentibus inſtat:
Namque ita proſpectum muſcis (corpuſcula ne quid
Illapſu obrueret ſubito aut inopinus adeſſet
Hoſtis) ut in varias oculorum objecta figuras
Inciderent, rerumque haud una daretur imago.
Qualis enim ad cœli lucem cum obvertit iaſpis
Quadratas facies, cuncta hinc diviſa reſultant,
Et totidem effigies reddunt, numeruſque feneſtris
Accedit: muſcæ tales (ſi credere vitro
Fas) oculos natura dedit, ſectoſque polivit
In varias facies; vnde illa tuetur arachnen
Corpore diviſam, & crebrâ ſub imagine ſtantem;
Quò tremit, & plures objectis cruribus hoſtes
Expectat: fruſtrà: hæc vi prenſat & implicat uncos
Circumfuſa pedes; nequicquam viribus impar
Multa reluctatur, nequicquam vincula quaſſat,
Sæpius aſſurgens, toties revoluta recumbit
Hoſte ſub innumero, longâque ita morte laborat:
Exuviaſque domum & ſpolia aurea portat arachne,
Et caput & truncas alas infixaque filo
Speluncæ in foribus ſuſpendit inania crura.

Quid memorem urticæ non enarrabile textum?

Mordacis tactu quis enim non conſcius herbæ?
Per vitrum riguas valles, clivoſque tumentes
Hirſuto aſpicias folio, quibus aſpera ſylva
Conſurgit, parvoſque tegunt haſtilia colles.
Horum apices tactu ſiquis percurrere molli
Audeat, ultrices inſpirat acumine ſuccos
Herba venenata, & reſilit cum vulnere pollex.

Jam glandis ſemen ſublatis pellibus aſtat,
Primitiæ quercûs: ut parvæ brachia frondes
Parva tegunt, glandeſque minores frondibus extant!
Aſpice quantum humeros in latum exporrigit, umbras
Affectans, cœli & jam provocat arma, futurum
Et Jovis oraclum, & feſſis ſolamina capris!

Neve tuam, licet antra foves, Formica, recondes
Effigiem: admiror vultus: ſed quid caput iſtam
Fert galeam? nec pugnæ habilis, nec idonea bello es;
Ire laboratum, ſubque horrea cogere farra
Hic amor eſt: agnoſco humeros, queis ferre ſolebas
Aut viciæ granum, aut curtæ grave pondus avenæ,
Dimidium meſſis: ſerratos ordine dentes
Comprimit os, onera ut cunctorum in fruſtula morſu
Æqua ſecet, ſtatuatque humeris verſatile pondus.

Ecce! acarus trajectus acu per ſquamea texta
Loricæ & validas crates laterum: ut furit! ut ſe

Erig

Erigit indignans! pedibus contingere ferrum
Aggreditur, jam jamque tenens crura undique circum
Figere, nec medium nitens complectitur orbem.
Aſpice ut articulos genuum mors frigida ſolvit,
Unguiculique micant graciles! dehinc colla reponens
Foſſum in caſeolo moriens reminiſcitur antrum:
Scilicet in mediâ patuit ſi caſeus alvo,
Subjacuitque cadis, deſcendit Bacchus, & ova
Hîc inventa cavis fœcundat: nec mora, patris
Conſcia perrumpunt tenues animalcula cruſtas
Nata Deo, quamvis Epicuri turba negabit
Improba, ſed maſsâ fingit coaleſcere putri.
Forte & ſint illis ſua prælia, forte ſub antris
Gens ſtruat oppidula, & graveolentes excavet urbes,
Forte etiam leges condat, parvumque ſenatum.
Felix heu nimium felix! dum cuſpide ſævâ
Inſcius in partes media inter talia culter
Dividat imperium: fruſtra per proxima quærunt
Effugium, & crebro trepidant pede tecta ſubire;
Nam cum dimidio regno cumque urbibus amplis
Tota in jejunum fertur Reſpublica ventrem.
Cætera quis verſu comprendat? multa cavarunt
In foliis nidos animalia: nonne tumentes
Sæpe vides nodos, ſcabiemque aut ulcera frondi

Inſcius increviſſe putes? gens tota ſub iſtis
Speluncis habitat, foliique incluſa minutas
Et venas bibit, & cunabula concava rodit.
Sin tibi parca fides, fœcundos excute nodos,
Carceris atque auſer tunicam: tunc agmina cernes
Luce intus trepidare novâ, ſibi viſa renaſci,
Ocyus exportare fugâ regem, ova, pedumque
Truncam jam ſobolem, & patriæ plorare ruinam;
Tum fata in folii diverſo tramite quærunt.

Tho. Biſſe, C. C. C.

DECRETUM

DECRETUM *OXONIENSE,* *Anno* 1683.

O Lycio dilecta Deo *Rhydicina*, potentem,
Cui cytharam, nervoſque dedit Thymbræus Apollo;
Ipſe ſuas artes: Te carmine, Diva, quotannis
Inſequimur feſto, Tibi nos ſolennia ſemper
Votaque & æternos læti inſtauramus honores.
En! & nunc laudum ſurgit fœcunda Tuarum
Materies, nunc arrepto Te dicere plectro
Muſa jubet, *Carolumque* loquacibus addere chordis.
Salve, ſancta Parens, Tuque, ô certiſſima Divûm
Progenies, dubias regni qui flectis habenas,
Caroliæ, ſalve, Lethi Te plurima cingit
Nequicquàm facies, nequicquàm mille laceſſunt
Agmina, juratæque horrenda in fœdera dextræ:
Dùm viget illa Tuum *Rhydicina* haud immemor unquàm
Tutari caput, & ſceleratas pandere fraudes.

Illa

Illa Tibi tereti frontem circundat olivâ,
Et viridem nectit circum pia tempora laurum,
Attonitas quatiens non bruto fulmine Turmas.
Jam regi devota Fides, ſub funere languens,
Preſſa malis circum, atque indignis cincta catenis,
Lumina (quod poterat) longo liventia luctu
Suſtulit ad cœlum; &, quis nunc me (voce vocavit
Extremâ) eripiat tantis è cladibus ultor?
Audiit has ſecura mali *Rhydicina* querelas,
Auxiliumque tulit: tùm protinùs, auſpice Divâ,
Seditio (fœdum, ac viſu mirabile monſtrum.)
Procubuit, terramque indignanti ore momordit.
Qualis ubi Andromedam Perſeus materna luentem
Crimina, & ad duras religatam in littore cautes
Aſpexit miſerans; clypeo confiſus & enſe,
Pone metum, Virgo, non es ſine vindice, dixit:
Nec mora, congreditur, Cetique per ilia ferrum
Exigit, ille vomens tumidum de pectore virus
Volvitur, & mediâ jacuit reſupinus arenâ.

Haùd jam ultrà vulgi bibulas illapſa per aures
Dogmata, Principibus multùm funeſta ciebunt,
Iraſque, inſidiaſque, & duri ſemina belli:
Ardet enim fuſis circum undique noxia flammis
Pagina, damnatæque inhoneſto funere chartæ.

Qui

Quanquàm ô ſi ſimili, quicunque hæc ſcripſerit Author
Fato ſuccubuiſſet, eodemque arſerit ignis
In medio videas flammâ crepitante cremari
Miltonum, (terris cœloque inamabile nomen)
Qui contemptorem regum, populique patronum
Sè tulit Angliaci, ſpecioſas texere fraudes
Doctus, & impuris leges obtendere cœptis.
Sed tamen huic magnas animoſa in carmina vires
Diva dedit, geniumque implevit dexter Apollo.
Seù bello accingat metuendâ cominùs haſtâ
Luciferum gradientem, & vix Michaele minorem:
Seù dicat primum temerè jacuiſſe Parentem
Acelinem violis, & ſuavè rubenti hyacintho.
O! *Caroli* laudes tali ſi dicere verſu
Maluerit, non jam periiſſet vindice flammâ:
Sed ſeram famam æternum miſiſſet in ævum,
Unam paſſurus, mundo flagrante, ruinam.
His etiam accedit Diti ſacer *Hobbius* aris,
Hobbius inviſum ventura in ſæcula nomen,
Qui ſtabiles rerum leges immiſcuit audax,
Et veteres penitùs Naturæ excuſſit habenas.
Sed fruſtrà lævas molitur pectore curas,
Inſudat fruſtrà, atque animi ferale venenum
Evomit in chartas: juncti fidiſſima contrà

Stat

Stat vox *Oxonij*, valido par argumento.

* Ille etiam *Scoticâ* qui quondam turbidus Aulâ
Jus regum anguſti contraxit limite gyri,
Qui toties populos immiſit in arma furentes,
Multaque ſubjecit gliſcenti incendia bello,
Nunc ignem ſubit, & flammis ultricibus ardet.

Hæ Tibi ſunt laudes, immortaleſque triumphi,
O Dea, Belloſiti ſacras quæ protegis arces
Hæc Tu monſtra domas: nec Te (ſi quando ruentis
Poſceret imperii caſus) Temploque futurum
Et Sibi præſidium, *Carolum* ſpes vana fefellit.
Scilicet hoc ſperare Patrum dedit & ſua Virtus,
Regi certa fides, & neſcia fœdera rumpi.
Tu, cum veſani, ruerent in mutua cives
Vulnera, ſæviretque animis ignobile vulgus,
Auſa *Caledoniæ* ſpecioſa ænigmata LIGÆ
Sublatis aperire dolis, communia Plebis
Damnaſti ſcelera, & ſuffragia Poplicolarum.
O *Caroli* vindex! ô Relligionis honorem
Antiquæ, puramque fidem non immemor unquam
Aſſerere! & ſi qua poſſent Regalia Jura
Defendi virtute tuâ hâc defenſa fuiſſent.
At non, ſi quondam ſuccumberet irrita virtus,
Et nunc ſors eadem fidis conatibus obſtet.

* *Buchananus.* Fallor?

Fallor? an incipiunt læti procedere menſes?
Seclorumque novus fuſis evolvier ordo?
Stat legi ſua vis: vetitos plebecula cœtus
Deſerit: unanimes redeunt in priſtina turmæ:
Subſidunt animi: nuſquam Fanaticus ardor
Apparet, nuſquam veteris veſtigia flammæ.

—— ex Æde Chr.

HIRCO-

HIRCOCERVUS.

ESſe quid hoc dicam? certè hæc nil tale tulerunt
Sæcula; nec memini veteres ceciniſſe poëtas:
Hoc nuſquam Flaccum ſublimi prodere cantu
Mens juſſit congeſta: Maro ſurgente Camœnâ
Arma virumque canit, ſed non canit *Hircocervum*.
Sed quid me impellit non convenientia Muſæ
Dicere? quid ſacri canonem diffringere *Smeti*?
Nempe fugit doctas metri vox barbara leges,
Averſata artes placidiſque inimica Camœnis.
Prodigium hoc variæ (ut quondam Cretenſe) recondunt
Ambages Labyrinthi & inextricabilis error:
Ducenti quis cæca reget veſtigia filo?
Quis dubio expediet latitans ænigmate monſtrum,
Monſtrum horrendum informe ingens cui *Lumen* ademptum.
Plaudite io! præſto eſt quod quærimus: en! vetulum iſtum
Contractâ quem fronte habituque atque indice barbâ
Philoſo-

Philoſophum reor eſſe, illi nam plurima in ore
Scoti ſquallet imago, & docto pulvere ſordet:
At mihi quærenti biferi incunabula monſtri
Hic quaſſans caput, & protenſo pollice; inepte,
Quod quæris ſolâ eſt in mente; & plurima narrat
Fictitiæ de *incompoſſibilitate* chimæræ.
Nil tamen hoc; ultrà quærendum eſt; undique luſtro
Ipſum hominem, qui utcunque ſeverus dogmate mores
Non æquè rigidos colit; at tegit aſpera mentem
Veſtis molliculam: en! hic eſt quem quæro, biformis
Philoſophus, vultu, ſcriptis, & moribus, omni ex
Parte ſibi diſcors; quamque explicat ipſe Chimæra eſt.
Quin Tu qui multo incedis ſpectabilis auro,
Et Tyrio indutus diſtinctam murice veſtem
Philoſophi pannos rimoſaque pallia rides,
Profer, Cotta, caput: nitido tu in tramite paſſus
Metiris curtos, Tu flabrum imitante galero
Ora foves, motoſque reponis in ordine crines,
Idque unum exoptas nitidus belluſque videri:
Bellus homo es fateor; ſed cur tibi lintea deſunt?
Cur nulla interula eſt, quin calloſam hiſpida pellem
Veſtis arat? ſubtùs ſquallentes aurea celat
Panniculos tunica; & fragranti in vertice ſpirant
Paſtilli, tamen intùs oles teterrimus hircum.

At quæ ſe dubiis pictura oſtentat ocellis,
Semiferum referens hominem, formoſa ſuperne
Pectus & ora gerens & membra decora juventæ?
Altera poſt tergum ſpecies; at parte ſuprema
Exit equus, Dominique nates ſua cauda flagellat.
Hic equus & præceptor erat Centaurus Achilli,
Idem equitare docet juvenem, portatque equitantem.
Huic ſimiles hunc qui toties cecinere poetæ,
Deſcriptas variare vices, operumque colorem
Affueti, abſimileſque ſibi procudere verſus.
Sæpe levis tragicos audet Comœdia bombos,
Semideumque aggreſſa obtrudit pagina monſtrum:
Sæpe cothurnatus tragicam ſubit hiſtrio ſcenam
Torva tuens, tumidoque inflatus carmine buccas
Evomit ampullas, ſpumoſo & turgidus ore
Fulminat, ingentique boatu verberat auras.
Spectator, metuis nè obtuſæ protinùs aures
Surdeſcant, tremulumve ruat clamore theatrum.
Quin Tu pone metum: huic totus mox excidit ardor,
Mox inſulſa humili jactat dicteria verſu
Innocuè, & ſonitu verborum tinnit inani.
Nil tragicum ſpirat, lepidis ſed hiantia circùm
Ora modis diſtorquet, at iracundus Achilles
Therſites evadit, & Exit Comicus Heros.

Finge

Fingere nec mirum eſt adeo ſibi diſſona vates,
Nam gemino oſtentat Parnaſſus vertice monſtrum,
Et primus monſtravit equinas Pegaſus alas.
Talis qui tumidè reſonanti ebuccinat aulâ
Jurgia cauſidicus, multum de jure boatu
Eructans patulo, talis venerabilis aurei
Imperii labor & luctus, curæque nitentes,
Anxia majeſtas atque ingens pompa malorum.
Tale eſt Imperium, Sceptrum, Regnumque, Forumque, &
Omne quod exit in Um, *ſeu Græcum ſive Latinum.*
Dicite (nam nôſtis) Parnaſſia Numina, Muſæ,
Dicite, quo titulo mirum hoc, quo nomine, gaudet?
Parvum animal dubiæ juxta confinia lucis
Egreſſum, vitans pariter noctemque diemque:
Lenta huic porrigitur parvos membrana per artus
Et tenui protenſa inducit brachia pennâ,
Quâ ſuſpenſum agili fertur per inane volatu:
Quin nullâ tegitur (nativâ veſte volucrum)
Plumâ; aſt incerti generis circumvolat erro,
Aut implumis avis, veſtita aut beſtia pennis.
Digna quidem exultet quæ per pallatia Regum,
Perfidaque in cœci ſplendeſcat Cæſaris aulâ,
Et lectos inter proceres det jura Senator.
Multus ibi huic ſimilis ſublimi inſignis honore

Transfuga, qui variis dubius pro partibus astat,
Omnibus infidus, mores cum tempore mutat;
Susceptam linquit causam, repetitque relictam;
Inque vices sumptam ponit, positamque resumit;
Omnibus ex æquo fit amicus, & omnibus hostis.
Sic plebs inconstans nunc huc nunc flectitur illuc,
Bellua multorum capitum; mutabile partes
Scinditur in varias *neutrum nunc mas modò vulgus.*
Sic dubii generis forex nunc incolit undam,
Nunc terram amphibius repetit, saltatque per herbas.

Cùm tamen hæc subeunt generis discrimina mentem;
Dicite Grammatici (nam vos narrare soletis
Plurima de vocum consensu) dicite discors
Quid sibi vult Genus hoc Epicœnum? fœmina dici
Nec mas ritè potest; sed repræsentat utrumque
Ex æquo sexum: cerè Genus Hermaphroditum.

En! hilari multùm Rhedycinæ nota, popelli
Plurima in ore, vagæ notissima bellua famæ,
Cornutum vocitamus: ubi sed cornua? nusquam
Apparent: anne ille igitur (*Inuncis* ad instar)
Cornua pro libitu emittit retrahitque vicissim?
An nos cum populo seducti vera putamus
Cornua, quæ lepidi finxerunt fœminatæ vulgi?
Quicquid id est sanè ignoro; metuo tamen olim

Nè me etiam populus ſurgentem in cornua monſtret,
Et nota evadam ridentis fabula vulgi.

Hinc multa occurrunt animo portenta, ſupellex
Aſhmoleæ veneranda domûs (ubi marmore manco
Fictos Heroum vultus, & ludicra monſtra,
Et luſcus Phariam ſtupet antiquarius urnam)
Materies miranda & noſtris digna Camœnis.
Scilicet hæc rerum mixtâ ex farragine conſtant
Carmina, conveniuntque ſuo ubi diſſona monſtro.

Ant. Alſop, Ædis Chr. Alumnus.

IN

Hiſtoriam Nativitatis

DELINEATAM

In FENESTRA Orientali

Eccleſ. Cathedr. CHRISTI

OXON.

Ex munificentiâ Rev. D. Petri Birch *S. T. D. Eccleſ.* Weſtmonaſt. *Præbend.*

LUſus inanes, & tenues jocos
Linquam profanis. O ſtrepitum aureæ
Teſtudinis, facunda *Clio*,
Quæ regis, & fide grandiori
Heroas acres nubibus arduis
Cœloque donas, quæ pretium arrogas
Vitamque virtuti, nec horres
Invidiam fugientis ævi;

Vide

Vides quid audax finxerit in *Vitro*
Ritè ordinatis dextra coloribus
Apellis, ut cunas *Tonantis*
Non humili referat tabellâ.
Huic quippe visum est tramite fortiter
Exire noto, vimque potentium
Haurire succorum, nec usque
Indecori simulare fuco
Genas Puellarum & venetes breves;
Quin ipsa pandit sidera, & aureum
Cœli lacunar, Incolasque
Lumine perpetuo decoros
Describit. O nunc fas mihi *Lesbias*
Æquare chordas; fas *Opus* integrum
Percurrere, & clarum superbo
Artificem celebrare cantu.
Portis reclusis, Ecce *Bonus dominus*
En! plena stant *Præsepia*, & hospitas
Mugire post longum videntur
Cornigeri graciles laborem.
Doloris expers, *Mater* amabilem
Enixa *Prolem*, gramineo in toro
Deponit immortale pignus,
Arma timens pecorumque vultus.

Aſt Ille cunas fortiter occupat,
Faſſuſque Numen, & jubare aureo
Perfuſus, abſterret paventes
Quadrupedes animoſus *Infans*.
Incerta *Maria*, an *Puerî* oſcula
Libet jacentis Mater, an agnitum
Submiſſa adoret Conditorem
Ætheris, Officiis utriſque
Diviſa pendet. Stat prope conjugem
Joſephus, eventu attonitus novo:
Vix Ille *Chriſti* naſcituri
Conſcius, æthereique partûs
Aſt huic futuri Nuntius aliger
Venit ſupremi de ſolio Patris,
Caſtamque felix liberavit
Suſpicione malâ *Puellam*,
Fœtu graveſcentem. Hoc niſi fecerat,
Heu! *Virgo*, triſtem connubii vicem
Experta plorares, avitâ
Pulſa domo; neque profuiſſet
Aut caſta mens, aut virgineo in ſinu
Geſtâſſe proni fulminis Arbitrum:
Quin exul egiſſes per arva
Excubias, & acuta ſaxa,

Nec

Nec Te imputato crimine ſordidam
Curaret hoſpes quilibet, ut Tibi
Tectum fatigatæ, vel Umbram
Præbeat, aut Stabulum dolenti.
Hîc tuta procumbe: haud *Puerum* Boves
Dulci repellent Matris ab ubere,
Triſtive mugitu quietem
Excutient, placidoſque ſomnos.
At ecce! robuſta *Ifacidûm* manus
Tranſcurrit agros, cultaque pinguia;
Errare permiſſæ bidentes,
Dum vacui per aprica rura
Feſtum Magiſtri concelebrant diem;
Nec grata parcunt deripere horto,
Queis Te, *Maria*, munerentur,
Dona, *ſalutiferumque Natum*.
Hic *Poma*, pendentûm ſpolia arborum,
Texto reponit candida vimine;
Hic portat, aris deſtinatum,
Innocuæ leve pondus *Agnæ*.
Eheu! malorum nuntia munera!
Cui, Paſtor, *Agnam*? — Ha! Illa jacet *Bidens*
Devota cultris, Illa dudum
Victima nil miſerantis Orci.

Alter,

Alter, modorumque & fidium ſciens,
Seu molli avenâ ludat agreſtium
Nympharum amores, ſive lætam
Bethlemios vocet ad choreas:
Nunc acriori carmina tibiâ
Procudit audax, nunc temerè in melos
Non uſitatum ſurgit, ipſo
Vimque petens animumque Coelo.
Te, *Chriſte*, cantat, Te, Dominum Ætheris,
Clauſum tenelli corporis ambitu;
Te Matre pulcrâ pulcriorem
Progeniem: ſonat icta Tellus
Clamore ſacro. Deſuper ecce micat
Cohors refulgentûm alta Satellitum;
En! diſſipatas clara nubes
Ala ſecat, liquidiſque rorum
Diſcurrit error grata ſonantium:
At pervicax plectrum, O mea *Pieri*,
Compeſce, nec divina parvis
Verba velis ſociare chordis.
Quin cerne tandem, quâ ſuperam *Plinii*
Illuſtrat oram *Luminis* aurei
Orbis coruſcans, En! ſtupendum
Ardet Opus radiante flammâ!

Videtis?

Videtis? an me *Pictor* amabili
Eludit umbrâ? Jam videor sacras
Errare per sedes *Piorum*,
Et rutili spatia ampla Cœli.
Quà Lucis almæ copia fertilis,
Ceu lympha puris vitrea fontibus,
Manans, inexhaustos perenni
Dat radios fluitare rivo.
Quem, *Pictor*, Artis difficilem gradum
Timebis? aut quos non calamus tuus
Felix vel in Vitro colores
Expediet, teretive pinno;
Qui clara cœli lumina per Sacram
Fudit *Fenestram*? Nunc minus indigent
Phœbi renascentis, minusque
Templa nigras metuunt procellas.
Nunc & decoro *Sancti Domus* nitet
Ornata cultu, & grandia *Birchij*
Stant dona, vicinisque honorem
Conciliant capiuntque ab *Avis*.
Ille Ille succos & calamos leves
Direxit, & doctam Artificis manum;
Nec Templa (ut olim) *discolori*
Abstinuit decorare *Vitro*;

Quanquam

Quanquam ſciebat quæ ſibi contumax
Vulgus pararet; quot fera prælia
Urſi, minarenturque Vulpes,
Atque Luporum inimica Sacris
Gens, quæ nefaſtis ebria cladibus,
Olim inquinatis polluit unguibus
Delubra, divinamque pompam
Impia diripuit, nec ipſis
Pepercit *Aris*. Heu! Scelerum pudet!
Heu! ne revertatur grave Seculum!
Nec *Fana* rurſus, nec *Feneſtram*
Caucaſiæ hanc maculent Volucres!
Tuque O, venuſto munere nobilis,
Scribêre, *Birchî*, Tu memor atque amans
Parentis almæ, Te reponet
Perpetuis *Domûs* Illa faſtis;
Dum ſcandet *Aras* non tacitus *Chorus*,
Cœlique ritu lumina patrio
Spectabit *Eoa*, & refulgens
Suſpiciet, Tua dona, *Vitrum*.

P. *Foulkes*, Ædis Chr. Alum.

SPHÆRI

SPHÆRISTERIUM.

HIC, ubi graminea in latum sese explicat æquor
Planities, vacuoque ingens patet area Campo,
Cùm solem nondum Fumantia prata fatentur
Exortum, & tumidæ pendent in gramine gutæ,
Improba falx noctis parva incrementa prioris
Desecat, exiguam radens à Cespite mollem:
Tum motu assiduo saxum versatile terram
Deprimit extantem, & surgentes atterit herbas.
Lignea percurrunt vernantem turba palæstram
Uncta, nitens oleo, formæ quibus esse Rotundæ
Artificis ferrum dederat, facilisque moveri.
Nè tamen offendant incauti errore globorum,
Quæque suis incisa notis stat sphæra; sed unus
Hanc vult, quæ infuso multùm inclinata metallo
Vertitur in gyros, & sinuoso tramite currit;
Quin alii diversa placet, quam parcius urget
Plumbea vis, motuque finit procedere recto.
Postquàm ideò in partes turbam distinxerat æquas
Consilium, aut sors; quisque suis accingitur armis.

Evolat

Evolat Orbiculus, quæ curſum meta futurum
Deſignat; jactique legens veſtigia, primam,
Qui certamen init, ſphæram demittit, at illa
Leniter effuſa, exiguum quod ducit in Orbem,
Radit iter, donec ſenſim primo Impete feſſo
Subſiſtat; ſubitò Globus emicat alter & alter.

Mox ubi funduntur latè agmina crebra minorem
Sparſa per Orbiculum, ſtipatque frequentia metam,
Atque negant facilem aditum; jam cautiùs exit,
Et leviter ſeſe inſinuat revolubile lignum.
At ſi fortè globum, qui miſit, ſpectat inertem
Serpere, & impreſſum ſubitò langueſcere motum,
Ponè urget Sphæræ veſtigia, & anxius inſtat,
Objurgatque moras, curruntique imminet orbi.
Atque ut ſegnis honos dextræ ſervetur, iniquam
Incuſat terram, ac ſurgentem in Marmore nodum.

Nec Riſus tacuere, globus cùm volvitur actus
Infami jactu, aut nimium veſtigia Plumbum
Allicit, & Sphæram à recto trahit inſita virtus.
Tum qui projecit, ſæpius effundit inanes,
Et, variam in ſpeciem diſtorto Corpore, falſos
Increpat errores, & dat convitia ligno.
Sphæra ſed Irarum temnens ludibria, cœptum
Pergit iter, nullique movetur ſurda querelis.

Il

Illa tamen laudes ſummumque meretur honorem,
Quæ non dirumpit curſum, abſiſtitque moveri,
Donec turbam inter crebram dilapſa ſupremum
Perfecit ſtadium, & metæ inclinata recumbit.
Hoſtis at hærentem Orbiculo detrudere Sphæram
Certat, luminibuſque viam ſignantibus omnes
Intendit vires, & miſſile fortiter urget:
Evolat adducto non ſegnis Sphæra lacerto.

Haud ita proſilions Elëo carcere pernix
Auriga invehitur, cùm raptus ab axe citato
Currenteſque domos videt, & fugientia teſta.

Si tamen in duros, obſtructa Satellite multo,
Impingat ſocios, confundatque orbibus orbes;
Tum fervet bilis, fortunam damnat acerbam,
Atque Deos atque aſtra vocat crudelia.——

Si verò incurſus faciles, aditumque patentem
Inveniat, partoque hoſtis ſpolietur honore:
Turba fremit confuſa, ſoniſque frequentibus, Euge,
Exclamant Socii; plauſu ſtrepit omne Viretum.

Interea feſſos inimico Sirius aſtro
Corripit, & ſalſas erudant Corpora guttas;
Lenia jam Zephyri ſpirantes frigora, & umbræ
Captantur, vultuque fluens abſtergitur humor.

To. Addiſon, è Coll. Magd.

GLORIÆ

GLORIÆ VIS,

Sive Certamen Navale inter

HARMANNUM *Anglum & Præfectum quendam Belgicum, Honoris ergô, commissum.*

TE sequar, *Aciæ*, non Te fera bellua Lernæ
Tergeminique canis rictus, non vasta ter ampli
Geryonis terret moles: Acheronte subacto
Perdomitâ terrâ, & quod monstro immanius omni
Irâ fœmineâ, patrium conscendis Olympum,
Quod tuleras prælturus onus, pars magna futurus
Ponderis ipse Tui. Merces ô maxima Divûm
Gloria! proh quantum mortalia pectora cogis
Sacra sitis famæ, laudumque immensa cupido?
Terrestres facis una Deos; hâc Arte *Quirinus*
Hâc proles *Ledæa* polos, hâc ipse *Gradivus*
Commeruit: Superos videas Aulamque Deorum,
Undique bellanti collucet sydere Cœlum.

Qualis erat magni ad tumulum cum staret Achillis
Pellæus Juvenis! quantas tum pectore flammas
Concipit! ut mundum spatio superare minori

Ur-

Urbs quam Troja capi potuit, vovet! æstuat arcto
Limite terrarum: domitos post Seras & Indos
Extremi stat fine orbis: jam deficit hostis,
Nec quod vincat, habet: tandem cessante triumpho,
Majus in imperium Natum Pater excipit Hammon.
Quid memorem ignotas Virtus quò bellica Gentes
Extulit: exiguum Romam modò fecit Asylum.
Nunc quæ subjectum septenis collibus orbem
Regia despectas, famæ cui sydera Limes,
Imperii Oceanus, Divum cui templa refurgunt
Aurea, sydereæque arces; tum Roma minantes
Fidenas metuisti, humilis tunc Æde Quirinus
Straminea jacuit, tum canna tecta palustri
Tarpejamque domum & Capitolia parva videres.
Tu decus Hesperiæ, Tu gloria Gentis Iulæ,
Cæsar, ab ingratâ patriâ nunc addite Cœlo,
Tu licet altrifero præcinctus tempora serto
Et lauro stellante micas, licet ipse Tonanti
Proximus, Iliacâ porrectaque pocula dextrâ
Purpureo ore bibas; non hæc Tibi gaudia tanti
Quanti erat excelso Capitolia scandere curru
Victori, & Romæ lætos egisse Triumphos.
O mihi si talem dederint mea Numina lucem,
Una dies mihi vita foret, lux una triumphi.

Vel

Vel ſeclo potior: pretium quodcunque placeret
Letho emerem; mihi non ignava ſilentia cordi,
Et Pyliæ ætates, nigræque ſimillima morti
Tempora, ſed longæ ventura in ſecula famæ
Immortalis honor, qualem ſortita Britannum
Gens fœta Heroum, quos fama immiſcuit aſtris.

Non antiqua cano, quantus *Careſtecus* olim,
Arviragusque ferox, animi aut *Bonduca* virilis,
Nec toties pulſam Rutupino à littore Romam,
Et ſua quæſitis vertentem terga Britannis.

Quin *Brutum* ſacro longævi Carmine Bardi
Arturumque Ducesque ſonent; cantu efferat alter
Creſſiacamque fugam, atque exutos *Pictonas* armis
Henricique animos & nomina magna, *Edwardi*;
Territa queis victas ſubmiſit Gallia dextras
Anglorum vi fracta rubro cum vortice inundans
Diſcolor in trepidos fugiebat Sequana fontes.

Nos quoque Belgarum terrorem & fulmina Belli
Angligenas, *Sandvicum* acrem, invictumque *Rupertum*
Dicet qui totas olim Permeſſidis undas
Hauſerit, æternumque dabit per ſecula nomen:
Teque etiam, *Jacobe*, ingens Patriæ incrementum,
Civica cui frontem decoravit fronde Corona
Ultrajectinæ cum *Moſæ* ad flumina primus

Intrasti portas, instaurans prælia Gallis.

At Tu qui nuper Virtutis magna Britannæ
Argumenta dabas, tunc & redimite coronâ
Navali felix, & adhuc in fronte virenti,
Hostica cùm Bugiæ ad portus incendia latè
Sparseris Argeriæ in classem, qui terror Iberis
Hesperios Batavo tinxisti sanguine fluctus;
Tu nostrâ dicende venis *Harmanne* Camcenâ.

Littus ad Occiduum, sellique cubilia Phœbi,
Quà pater Oceanus, sua regna, Atlantica volvit
Æquora, in antiquo mundi stant limite Gades.
Hos instructa armis, & multo milite portus
Appulerat puppis Batavûm, sociasque requirens,
Invenit Hispanâ tutas statione Carinas.
Fortè ignara mali longum delata per æquor
Fessa viâ, Batavæ successit bellica navis
Angliaca; hostilemque inter jacet Unica classem.
Dux *Harmannus* erat, fremit exitiumque minatur
Ferox; prohibet tuti reverentia portûs,
Hospitii sacra jura vetant: nam fœdus utrisque
Tum commune habuit, pacemque colebat Iberus.
Pronior in Batavum favor est; & fraudis avitæ
Jam memor atque odii, stat prædæ exponere navem,
Nec violare fidem, & pacem servasse videri.

Spargere tùm famam in vulgus, fugiſſe trementem
Oceano Belgam, detrectantemque Britanni
Prælia, ſecuro pavidum conſidere portu,
Victoremque ſequi, atque imbelli inſiſtere prædæ.
Accenſi Batavorum animi Martemque reqnirunt,
Dux etiam puppis modò quem fugiſſe ferebant,
Depoſcit pugnam, atque in prælia provocat Anglum.
Olli conditio accepta, exemplumque daturus
Virtutis patriæ lætus ſeſe ingerit hoſti.
Protinus armari navem, & ſe accingere Marti
Ductor uterque parat; tùm vela capacia ventos
Collectura omnes, curvataque ſuppara tendunt.
Tranſtra per antennaſque alii, duroſque rudentes
Tranſcurrunt celeres, ſummoque apluſtria malo
Bellica ſuſpendunt, utriuſque inſignia Gentis.
Arma locant alii, longéque minantia lethum
Liventi nitro tormenta & glandibus implent.
Pars alia acclamat, connixaque viribus inſtat,
Unaque laxato diducitur anchora fundo.
At non Belga ſibi ſiſus, numeroque ratique.
Inſtruit atque novo complebat milite puppim.
Quinetiam inſidas metuens agit arte doloſâ
Inſidias; latuere ſinu nam forte propinquo
Tres Batavûm naves, inque altum exire jubentur,

Audita-

Auditæque procul celeres ſuccedere pugnæ.
Dux etiam antiquo Gentis de more popoſcit
Spumantem vino pateram, ſociiſque propinat
Pocula plena mero; litat hoc libamine Marti;
Illi inter ſeſe multâ vi brachia tollunt,
Exiccantque cados, it plus quam nauticus omni
Tùm clamor Cœlo: nec prælia juſta parari
Sed Lapitharum Epulas credas aut Orgia Bacchi.
Sobrius interea Ductor multumque priori
Diſſimilis, poſtquam belloque operique paratum
Eſſe videt Nautam; aptatamque in prælia puppim;
O Socii, potior Batavûm virtuſve Britanna
Experiemur, ait, Me ſic nunquam hoſte protervo
Ante laceſſitum, jactanter in arma vocare
Pœniteat Belgam: Patriæ fortuna decuſque
Nobiſcum hâc unâ vehitur rate, cernet Iberus
Littore, *Greenvillumque* iterum *Dracumque* timebit.
Nec longo nobis opus eſt certamine, pulchram
Aut mortem hora mihi dabit, aut dabit una triumphum;
Et victos condet fluctu, aut feret æquor ovantes.
At verò Hiſpanus, cùm decertare paratas
Eſſe videt, portus extra jubet ire carinas,
Amplus quà pugnæ pateat lato æquore campus;
Securus juxta & lætus navale duellum

Littore viſurus, totâ ſtat vulgus arenâ
Confertum, vacuas urbes & rura relinquens.
Talia non olim vidit ſpectacula Roma,
Nec talem tulit ipſa Virum, portu ire priores
Cernuntur Batavi, atque iterum depoſcere Bellum;
Et canere ingenti clamore, ante arma, triumphos.
Angliaca inſequitur puppis, curſuque ſilenti
Scindit aquas, audax facinus, temerariaque arma
Irrident alii, pars & miſeratur euntem
Damnatam letho, & nimiâ virtute cadentem.

Jamque altum tenuere rates, & claſſica pugnæ
Signa dabant, inflant lituos, & tympana pulſant,
Inſonuitque fragor latè Siphonis aheni
Fulmineus; tonitruque novo cœlum omne remugit.
Scilicet is pugnæ Batavum modus, eminus arma
Projicit, & vanos jaculatur longius ignes.
Tela fluunt velis, aut fixa rudentibus hærent
Incaſſum, aut feſſæ recidunt in marmore glandes.
Interea ignarum miratur littore vulgus
Flammas excipere & parcè torquere Britannos;
Inque hoſtem intrepidos per tela minantia & Ignes
Tendere iter propius, Batavæque accedere puppi.
Utque ubi torvus aper Calydonia liquerit arva
Theſſalicos populatus agros, immittit in hoſtem

Paſtor

Paſtor Amyclæumque canem, grandemque Moloſſum;
Accurrunt circa, & fugiunt prædamque timentes
Stant longè, & vacuum latratibus aëra replent:
Illi indignanti ſetis terga aſperat ira,
Frendet & exacuit dentem, ſternitque rotatque
Obſtantes, multoque cruentat ſanguine terram.
Sic *Brito* ut hoſtilem tandem eſt delatus in alnum
Acrior accelerat curſum, prorâque minanti
Irruit in proram, atque implexis funibus hæſit,
Vinculaque injecit, ferratoque alligat unco,
Ne fugiant, illud metuit fortiſſimus unum.
Nec mora, quà puppi protenditur area roſtro,
Sulphureo ſecat igne viam, latumque per hoſtem
Findit iter; ventis & fulminis ocyor ictu
Plumbeus imber agit mortes, tabulata, trabeſque,
Málique, antennæque, novâ gemuere procellâ.
Inſiluit Dux ipſe rati, ſociique ſequuntur,
Cominus hinc atque inde neces, & vulnera fortis
Spargit, & obſtantûm jugulos petit, & fodit enſe.
Jamque ſuper ſtrages & denſa cadavera Victor
Quærit adhuc hoſtem; laceræ pars ima carinæ
Clauſtra petit, cæciſque pavens evellitur umbris;
Cum Duce pars veniam ſupplex, vitamque precatur:
Ille ubi proſtratoſve ſibi, vel morte jacentes

Conſpexit; nimioque madentem ſanguine dextram:
Relliquias Batavum triſtes, ſtragemque miſertus
Infandam, ignoſcit facilis, vultuque ſereno;
Nec viciſſe adeò placuit quàm parcere victo.

Et jam Victor ovans reſonantia littora plauſu
Intrat adoratus populis, & vulnus honeſtum
Fronte gerens, proprioque hoſtiſque cruore decorus.

Subſequitur captiva ratis, devincta catenis
Angliacæ puppis veteris de more triumphi;
Cærula deſcendunt malis, rutilæque Britannûm
Signa cruces toto fluitant victricia cœlo.

Tu verò antiquam Dux invictiſſime Calpen
Tranſgredere, Herculeaſque ultrà ſpatiare columnas,
Nec Gades Tibi limes erunt; dùm littus Iberum
Æquora perpetuo pulſant Atlantica fluctu:
Albionemque tuam complectitur Amphitrite.
Te pennâ ſtridente vehat per ſydera fama,
Heroaſque ferens, tua Cœlis innatet Argo.

Phil. Fell, Omn. Anim. Soc.

AD

AD
D. D. HANNES
INSIGNISSIMUM
Medicum & Poetam.

O Qui canoro blandiùs Orpheo
Vocale ducis carmen, & exitu
Fæliciori luctuoſis
Sæpe Animam revocas ab umbris,
Jam ſeu ſolutos in numerum pedes
Cogis, vel ægrum & vix animæ tenax
Corpus tueris, ſeu cadaver
Luminibus penetras acutis;
Opus relinquens eripe Te moræ,
Frontemque curis ſollicitam explica,
Scyphumque jucundus require
Purpureo gravidum Lyæo.

Nunc

Nunc plena magni pocula poſtules
Memor *Wilhelmi*, nunc moveat ſitim
Miniſter ingens, Imperſque
Præſidium haud leve, *Montacutus*.
Omitte tandem triſte negotium
Graveſque curas, heu nimium pius!
Nec cæteros cautus mederi
Ipſe Tuam minuas ſalutem.
Fruſtra cruorem pulſibus incitis
Ebullientem pollice comprimis,
Attentus explorare venam
Quæ febris exagitet tumentem:
Fruſtra liquores quot Chymica expedit
Fornax, & Error ſanguinis, & vigor
Innatus herbis Te fatigant:
Seriùs aut citiùs ſepulchro
Debemur omnes, vitaque deſeret
Expulſa morbis Corpus inhoſpitum,
Lentumque deflebunt nepotes
(Relliquias Animæ) Cadaver.
Manes videbis Tu quoque Fabulas,
Quos pauciores fecerit Ars Tua;
Suumque victorem viciſſim
Subjiciet Libitina victrix.

Decurrit

Decurrit Illi vita beatior
Quicunque Lucem non nimis anxius
Reddit moleſtam, urgetve curas
Sponte ſuâ ſatis ingruentes;
Et quem Dierum lene fluentium
Delectat ordo, vitaque mutuis
Felix Amiçis, gaudiiſque
Innocuis benè Temperata.

Jo. Addiſon, è Coll. Magd.

JACO

JACOBUS II.

DUM capiti lætos Regali innectit honores
Turba favens ſtudiis, dum circum compita ferven
Plauſuque fremituque; quid ô Parnaſſia Diva
Quid Tu ſola taces? eſt & fælicis Olivæ
Atque hederæ tibi vis & quæ per tempora Regum
Laurus eat victrix: age multo Numine fœtos
Annales ordire, & non ignobile carmen.
Angliacos late jam deſolaverat agros
Civilis rabies: populus jam victor avitis
Depulerat *Carolum* ſceptris: & ne quid inauſum
Linqueret, indignâ ſtatuit fœdare ſecuri
(Siqua fidem tanto eſt ſceleri latura vetuſtas)
Sacratum caput, & vinctos Diademate crines:
Nec ſatis hoc: ipſam cupiunt à ſtirpe *Stuartûm*
Evertiſſe domum, atque æternæ gentis honorem.
Nequicquam! longè venturi provida mater
Senſerat hæc, & te nimium, *Jacobe*, paternis
Vicinum fatis Nebulâ ſubduxit amictum

Fœmineæ

Fœmineâ: favit cœptis audacibus ætas
Mollior & dubiæ tenerâ lanugine malæ.
Talem flava Thetis magni Chironis Alumnum
Eripuit bellis & trans vada cærula vexit
Virgineâ tectum pallâ: ſtupet æmula formam
Deidamia parem; victæ indoluere ſorores.
Ex illo qui Te palantem egere labores
Æquora per terraſque? O nuſquam rebus in arctis
Fratre minor *Carolo*! Patris O non degener hæres!
Finibus extorris peregrinæque hoſpes arenæ
Quas ſupplex gentes, quas non oraveris urbes?
Heu duram ſortem & Divos expertus amaros!
Non tamen his animi virtus infracta ruinis
Succubuit; Ligerin teſtor, Rhodanique fluenta
Vulneribus Francorum & pigro ſordida tabo:
Teſtor & undantes Dunkirkæ ſanguine foſſas,
Atque tuum, Mardika, haud exuperabile vallum,
Cum portas ſuper, atque ipſis pro mœnibus Heros
Anderet fruſtra: infælix quod milite Flandro
Uſus in adverſos iviſſet forte Britannos.
Quali Marte ruens, quam magnæ prodigus iræ
Arma Nemuriadum & disjectas perculit alas!
Illa dies atque illa animoſo in pectore virtus
Nutantem ſolio *Lodoicum* & Gallica fata

Suſtinuit,

Suſtinuit, ſtupet in tantis *Turennius* auſis,
Seque premi dolet, & partas areſcere lauros.
Et tamen hunc toties defensâ excedere terrâ,
Galle, jubes; neque te junĉti vicinia movit
Sanguinis, hoſpitiive fides: valet uſque Tyranni
Fama minax, & *Oliveriani* Nominis horror.
Quanquam (ſiqua ſuos tangunt præſagia Vates)
Tempus erit quondam cum Te, *Lodoice*, paventem
Jacobus non jam ſupplex inviſerit hoſpes;
Cum ſternet Gallos, cum magna in prælia vindex
Ducet avos, atavoſque, & quas *Edoardus* in armis
Impiger, aut melior concepit Filius iras.
Ducet enim, ac multo Paraſinos ariete muros
Victor ovans impellet, & in ſua jura Caleti
Avulſum trahet imperium, Normanaque regna.
Tum vos Iſiacæ, gratiſſima Nomina, Muſæ
Idem tanget honos, qui nunc; ſimiliſque videri
Ibit magna dies: iterum ceciniſſe juvabit
Caroliden, capitique recentem aptâſſe coronam;
Solennî hæc iterum reſonabunt Mœnia plauſu.
Tu tamen exhauſtos age nunc molire labores;
Venturum decus, ac ſerarum præmia laudum
Diis, Erato, permitte: vides quas læva Britannis
Fata tulere vices! quis rerum volvitur ordo!

Avulſum ſolio *Cromwellum* pallida Ditis
Regna tenent: ſævit flagris ſubigitque fateri
Tiſiphone inſultans; circum fœda agmina ſtipant
Gorgones, Harpyæque, atque informes Centauri.
En *Carolum*! En reduces Rutupina ad littora Fratres!
Quà tendunt per agros, perque urbes aurea circum
Pax & priſca fides, & formoſiſſima rerum
Libertas nitet, atque effuſo copia cornu.
O magnas experte vices *Jacobe*, ſecundis
Qua licet uteré Diis; cape fælix pacis amœnæ
Intermiſſà diu ſtudia, ac florentia dona.
Nec te longa manent: jam nunc antiquus ad arma
Te poſcit Mavors, iterumque in bella reſorbet.
Ecquid enim vix dum Natali Belga palude
Elapſus, ſtagniſque informibus, Oceanum omnem
Abripiet, pelagoque impune volabit aperto?
Ille etiam Angligenas audaci Marte laceſſet,
Ultores Britonas, ſociamque oblitus *Eliſam*?
En & nunc quantis inſtaurat claſſibus æquor
Hinc atque hinc, oditque moras, atque increpat ultro!
Demens! qui *Jacobi* haud æqua in bella ruentis
Excierit Nimboſque & non imitabile fulmen!
Ille aderit dammoque moras graviore rependet.
Haud aliter vidi meditantem prælia taurum

Stare

Stare procul, vultuſque truces animoſaque colla
Fingere, libratoque iraſci in vulnera cornu:
Dein ubi collectæ volvuntur naribus iræ,
Proruit, atque omnem rapido pede ſpargit arenam.
Quas ſtrages tulit illa dies! quæ funera vidit
Et quales lethi facies! cum Marte ſecundo
Terribilis puppi ſtaret *Jacobus* in altâ,
Et Batavûm laceras vexaret fulmine Quercus:
Audiit, intremuitque imis Haga fundamentis,
Intremuere lacus, perque uda cubilia preſſit
Rugitum Leo, ſeptenoque obmutuit ore.
Quà ferret ſe cunque neces & vulnera ſpargens,
Illàc retrò acies ac ruptas ire phalanges
Compulit, & vacuo ceſſerunt æquore Belgæ.
Haud tulit hoc partas Suedorum ſanguine lauros
Opdamus recolens, ſeſeque objecit, & omnem
Excepit belli nubem, intorſitque receptam.
Tum verò volitantûm hinc illinc ingruere imbrem
Telorum, volvi fumos & ſtridere glandes
Alatas: medius regnat pavor; omnia latè
Caligoque umbræque & circumfuſa tenet Nox.
Tres illic juvenes crudeli funere raptos
Vidiſti, *Jacobe*; tibi quoque miſſile plumbum
Affuit, & ſparſæ rorabant ſanguine veſtes.

Fælices

Fælices animæ quibus hoc ſub Judice coràm
Contigit oppetere, & tàm pulchro vulnere labi.
Non vos indecores, nec inultæ errabitis umbræ:
Pœnarum ipſe ſatis jam nunc pro talibus auſis
Opdamus luet, atque eadem mox regna tenebit.
Namque ut *Carolides* magnis ſe accinxerat iris
Torva tuens, Ductorque Duci jam cominùs ire
Apparat, & ſtricto ad puppim mucrone coruſcat;
Protinùs immani (ſeu Fors hoc, ſeu Deus Author
Egerit, incertum eſt) Batavûm ratis icta fragore
Diſſiluit: piceæ ſurſùm cum turbine Nubes
Volvuntur, miſtæque atrâ caligine flammæ:
Tum verò paſſim vidiſſes gurgite vaſto
Antennaſque, foroſque, & truncos vulnere malos,
Migranteſque trabes, ſemuſtaque robora ferri;
Arma quoque, & lacertos (immania corpora) Belgas.
Hactenus Hollandis animos vireſque Lyæi
Indomiti rabies ſuffecerat udaque virtus:
At ſimul *Opdami* cladem ingenteſque ruinas
Proſpexere, ruunt ſubiti, clavoſque reductos
Expediunt, omneſque vocant ad Carbaſa ventos.
Terga premit *Jacobus*, & impiger æquore toto
Volantes agit, & repetito fulmine vaſtat;
Nec mora nec requies, *Blaci* ſubridet imago

Atque

Atque *Amboynæi* ſaturantur ſanguine *Manes*.

Bellis parce, Brito: jam nunc tibi Thameſis ultrò
Cæruleum pandit gremium, Tuque inclyte Victor,
Ingredere ô, crineſque obtentu frondis inumbra.
Aſpice qui coeant populi, quo littora plauſu
Icta ſonent; paſſis ante omnes *Carolus* ulnis
Gratatur reduci, longumque amplexus inhæret.
Actiaci talem Cæſar poſt funera Martis
Se tulit invectus triplici Romana triumpho
Mœnia: procedunt famulæ longo ordine gentes
Æthiopes, Lelegeſque, ſagittiferique Geloni.
Tum lætus viguit Pæan, tum carmine feſto
Albion inſonuit. Quin Tu popularibus auris
Fide parùm, *Jacobe*; eadem mox turba revulſum
Proſternet decus, & direptas vertice lauros.
Illius imperiis patrio Tu littore quondam
Excuſſus peregrina iterum vagus arva requires:
Antiquis iterum fatis exercitus ibis
(Heu tibi!) per ſcopulos, & per maria aſpera ventis;
Ah! quam pene die Britonûm ſpes occidit illo,
Cum quæ te vexit bibulis hæreret arenis
Fixa ratis, rimiſque inimicum admitteret imbrem
Horridum hians, jam jamque vado ſubſideret imo.
Tum vitreo (ut fama eſt) mœſtum ingemuere cubili

Nereid

Nereides Nymphæ: tum monte Britannia ſidens
Diva ſuper, canos pictai frontis honores
Turpavit, diæque verenda inſignia pallæ:
Lapſa manu ſceptra, atque excuſſæ vertice Turres.
Quod Te tunc Numen tanto diſcrimine præſens
Eripuit, *Jacobe*? Deûm certiſſima cura
Salve, Fatorumque labor! cui militat æquor
Cui venti, vigiliſque armamentaria cœli.
O ſueti nimium Patres per devia ferri!
O populi rabies! ut vos præcordia ſubter
Shaftsburiana lues, & trux accendit Erynnis!
Sic decuit patriæ dilecto è limine pelli,
Qui patriæ ſumptis ſteterat tutamen in armis!
Sic ponti cœlique in aperta pericula mitti
Qui maris imperium vindex, ſævumque tridentem
Aſſeruit! geſti ſunt hæc ſtipendia belli!
Quis furor eſt illi ſceptra invidiſſe Britanna,
Quem Dominum velit Europa? hunc aſciſceret ultrò
Gens Lithuana Ducem, Thracis qui cornua Lunæ
Frangeret, Iſmariique retunderet arma Tyranni.
Illi Cæſareas Germano addente ſecures
Cederet Auſtriacus, ſtet quanquam ſtemmatis ordo
Æternus, miſſumque Deorum à ſanguine Nomen.
Quin tu cæruleis gratiſſima Tethyos ulnis

Albion, & circumfuſi decus Ennoſigæi,
Jacobo gratare tuo: viden'? ille malignas
Evicit tandem Parcas: ille omine fauſto
Imperiis jam aſſurgit, & Anglica regna capeſcit!
Quantus ſeſe infert populis! qualiſque videri
Hinc atque hinc feſtâ Procerum ſtipante coronâ
Incedit! Lucent effuſis aurea flammis
Tempora; Fraternumque aperitur vertice ſydus.
Haud alius ſolium ſtellis ardentibus aptum
Conſcendit Pater Omnipotens: ſtant limina circum
Divi, Semideique, & (Ruſtica Numina) Fauni:
Fit ſonitus, tremulumque perambulat atria murmur.

Recitavit in Theatro *Apr.* 23. 1685.
——— ex Ædc Chriſti

CARMEN CORNU VENATICO INSCRIPTUM.

RUris O Præſes, Nemorumque Virgo,
Ecce Venatûs ſtudioſa Pubes
Quæ Tibi Vovit! Cape nunc, & olim
Leniter audi.
Hoc ſimul Cornu ſonuit, repentè
Ipſa Te, Diana, Tuaſque Nymphas
Affer in Curſum; & Latebris morantem
Excute Prædam.
Sic Tuos nuſquàm temeret Receſſus
Capripes! ſic Te, per operta, nullus
Cernat *Actæon*, ubicunque puro
Fonte laveris!

—— ex Æde Chriſti.

CARMEN

Poemat. Oxon. *in Obitum Auguſtiſſimæ & Deſideratiſſimæ Reginæ* MARIÆ *ſecundæ inſcriptum.*

ESTne, qui miſſus petat aſtra pennis
Ales, ac *Teiam* ſuperet columbam?
Surgat, ac charæ ferat hæc *Sororum*
Dona *Mariæ.*

Cæteras herbas minùs illa fidas
Senſit, herbarum generoſa nutrix:
Noſtra ſuccurret meliùs caducæ
Laurea vitæ.

—— ex Æde Chriſti.

MUSÆ
Regem & Reginam
CORONANTES.

QUO dubium rapitis *Muſæ*? quis carminis ardor
Intùs agit ſtimulos, & fervida pectora turbat?
Namque ignota priùs ſubit imas flamma medullas,
Et pluſquàm ſolitus mihi corda fatigat Apollo.
Nunc ſua caſtra ſequi, Regumque exponere laudes
Hortatur *Clio*, Reginarumque triumphos;
Sive tuas audax memorem, domus *Atia*, lauros,
Quæ geſta *Alphonſi*, quantus *Sigebertus* in armis;
Seu Bruti ſobolem, genus inſuperabile ferro,
Angligenûmque acies, & euntem in bella *Jacobum*.
Protinùs abripior. Dantem cùm vela furori,
Audacique nimis conantem prælia verſu
Retrò ferre pedes *Erato* monet, & ſibi molles
Indulgere Elegos, dignumque Cupidine carmen.
Quinetiam *Euterpe* tenui memorare Camœnâ

Admonet increpitans, hilaris quas Curia pompas
Ducat, quo Regum ſurgant diademate crines,
Quantaque ſollicitent hodiernum gaudia Phœbum.
Diſtrahor in varia, & multus mecum ipſe voluto,
Quos ferar in campos, quis ſurgat carminis ordo.

2. Quin Tu *Jacobo* ſolus meditaris honores?
Aut ſolum Te, vane Puer, fecêre Poetam
Pierides? ſed & hoc vivit ſub pectore Regum
Fidus honos, & cùm ſolvuntur vota *Jacobo*,
Me quoque amant Muſæ, mihi non peregrinus Apollo.

3 *ad* 2. O inſane Puer! nimiùm nè fide Camœnis,
Carmine ſi ſperas laudes æquare *Jacobi*,
Idem Virgilium certes ſuperare canendo.

2 *ad* 3. Quamvis noſtra putes ſordeſcere munera, quamvis
Deſpectus tibi ſim, melior mea carmina forſan
Jacobus foveat. (3.) Modò ſint ea digna foveri.

1 *ad* 3. Parce malæ linguæ, & (*ad* 2.) Tu, Phœbi magne Sacerdos,
Opprobriis ignoſce; (*ad ambos*) atque has componite lites.
Et referes Tu carmen, & Ille; & Quiſquis honores
Jacobo, aut *Divæ* ſupplex fert dona *Mariæ*.
Nec ſatis eſt unus tanta in conamina Phœbus;
Quid juncti valeant humeri, & communis Apollo,

Expe-

Experiamur; erit mihi carminis Argumentum
Præliaque, clypeique, & Marti accommoda *Clio*.
3. Bella canant alii, queis fortia pectora largus
Indulsit Titan, duri & patientia ferri.
Me lituo aversum (nam nec pudet ista fateri,
Dum non degenerem arguerint tua signa, Cupido)
Ad mollem citharæ lusum, imbellesque modorum
Delicias *Erato*, Veneris gratissima cura,
Incitat, & chordis inspirat amabile Carmen.
2. Nec mollis Cytherea mihi, nec prælia cordi;
Tu Dea, cui dederint jucundum gaudia nomen,
Alma meis faveas cœptis, Tu ritè vocanti
Dextra ades, atque animæ præsens illabere nostræ.
Auditas agnosco preces, hilaremque repentè
Mutor in *Euterpen*, & me novus incitat ardor
Ire viam immensam, & plenis dare carbasa velis.
Quin cedo — (*ad Cl.*) Tu fare prior, quo carmine turges?
Nam postquàm *Clio* cupis, ambitiose, vocari,
Et tanto effrænis vanum Te nomine jactas,
Fronti siqua fides, si non falso omine plenæ
Inflantur buccæ, majorque insurgis in altum,
Grande aliquod moliris, & haud ignobile carmen.
Cl. Sit procul ut tali me digner laude, Sorores.
Quin pugnata olim recolo jam prælia, namque

Ipsa

Ipſa aderam præſens, & in imâ mente reponens
Conſertaſque acies, albenteſque oſſibus agros,
Et Senonum infractas *Jacobo* vindice turmas
Tempus in hoc volvo: juvat, ô, meminiſſe; quot Ille
Orco animas magno *Dunkirkæ* ad mœnia bello
Tradidit, & primam ſurrexit quantus in haſtam!
Vidi perque hoſtes, per & obvia tela ruentem,
Quò generoſa tulit cunque ira, aut vivida virtus,
Hoſpitiive fides, ſocio & data dextra *Philippo*.
Nec Martem arguerim, nec te, Tritonia Pallas,
Nec Vos, quotquot ego genua incerare Deorum
Haud oblita fui, quod non fauſto omine duram
Commiſit pugnam ductor; ſors iſta Britannæ
Debita erat genti; quòd ſi non æqua ſavebant
Fata Viro, cæſis Gallorum millibus antè,
Ducentem in caſtra Hiſpanos rediiſſe juvabit.
Sed neque Te poſthac ſimilis, *Lodoice*, manebit
Fortuna, aut tantis Sors ſi ſemel abfuit auſis,
Tum quoque, cùm fidos hortetur in arma Britannos,
Obſtiterint eadem contraria fata *Jacobo*.
Ille memor veteres Patrum inſtaurare triumphos
Irruet in Gallos, ſecumque in prælia ducet
Edvardique animos, & *Nigri Principis* arma.

Erato. Quò veheris, *Clio*? quò te monumenta laborís

Antiqui

Antiqui rapiunt? magni dum gesta *Jacobi*
Officiosa refers, nescis, temeraria, nescis,
Heu quantum efficias fando incrudescere vulnus,
Quos Anglis renovet mœstissima scena dolores:
O infanda dies! quam Musæ semper acerbam,
Quamque ego præcipuè crudelem semper habebo!
O triste exilium! quando his peregrinus ab oris
(Horresco referens) pulso cum fratre *Jacobus*
Infælix aliis successit sedibus hospes.
Me quoque tunc eadem crudelia fata trahebant,
Exul & ipsa fui; tenuêre hæc regna vicissim
Iræque, insidiæque, & belli tristis Erinnys,
Atque Odia, & scissâ turpis Discordia pallâ.

Euterpe. Quid tamen hæc, *Erato*, nequicquam ingrata revolvis?
Lætior en rerum facies! meliore secundos
Augurio ire dies, atque aurea sæcula volvi
Conspicor: en quanto procedunt agmine *Fratres*
In patriam *reduces*! quantus sese explicat Ordo,
Magnatum & Patrum, & plaudentûm mille Virorum.
Ipsa alios inter, circùm plaudente coronâ
Naïadum, effusis aderam gavisa triumphis,
Pars magna illorum; nam quæ Lux prima reduxit
Carolidas, Anglis eadem me reddidit oris,

Et

Et dedit hâc iterùm placidam conſiſtere terrâ.

Erato. O illam meminiſſe diem mihi magna Voluptas!
O votis revocanda meis! quâ bellicus Heros
Camporum immunis ſtrepitu, durique ſolutus
Martis ſervitio, te demùm, blande Cupido,
Faſtûs erat, tantoſque animos ſubmiſit amori.
Fælix ante alias, domuit quæ Martia Virgo
Pectora, primus amor, Quæ dudum juncta fideli
Connubio, fauſtâ Venere ac Junone ſecundâ,
Jacobum fecit formosâ prole parentem.
Scilicet ex illo gaudent ſe ſanguine naſci
Auriaci conjux, Angli & ſpes altera regni
Aana ſoror: Nec Te, cui vincla jugalia curæ,
Incuſem, ô Juno, deerat quòd maſcula proles,
Et parca invidit ſobolem Lucina virilem.
Ille aliis honor eſt thalamis, manet illa *Mariam*
Sors melior lecti, quâ non fœcundior ulla,
Pulchrior aut Italis ſeſe Nympha extulit oris.
O quæ connubia, & quales celebrant Hymenæos
Egregium *Alphonſi* genus, invictuſque *Jacobus*!
Multa tamen toleranda priùs, multoque *Maria*
Sanguine dotanda: expectat te pronuba Enyo,
O ſemper duris *Jacobe* exercite fatis,
Et Mars æquoreus, Belgarum & mille carinæ.

Alte

Altera Te nunc bella vocant, ſpretumque laceſſit
Oceani imperium, temerataque fœdera ponti.
En! video Angliacis tabulatum claſſibus æquor,
Tranſtra per & puppes ſe latè efferre *Jacobum*
Funera ſpargentem, ſimul & trepidare fugacem
Opdamum, inque ſuas properum remeare paludes.
I nunc, Belga ferox, offer Te, irriſe, periclis,
Navales, i, ſterne acies, tege claſſibus æquor,
Crudâ ut mole tumens, multoque abdomine pinguis
Balænam paſcas, & fias præda ſiluris.
Euterpe. Quot ſpolia indutus Victor, quantiſque trophæis
Inſignis graditur! circùm Pæana volutant
Littora; iò Pæan repetit de montibus Ecchо.
Mille inter populi plauſus per ſtrata quadrigis
Fertur ovans; fuſos lauro redimita capillos
Læta triumphales ſequitur *Victoria* currus,
Par ſimul it comes, & fœcundo *Copia* cornu.
Erato. Nempe per hos caſus, perque hæc diſcrimina belli
Itur in Italiam, formoſam ubi Diva *Mariam*
Oſtendit Venus, & tantorum digna laborum
Præmia.
Sic Priami poſt fata ſenis, ſupremaque Trojæ
Funera, Neptuni rabiem Turnique furores

Elapſum

Elapſum Ænean, blandis Virgo excipit ulnis
Itala, & ingentes penſat Lavinia curas.
O ſi talis eram, qualis *Taſſonis* anhelum
Accendi pectus, ſudique in carmina vires!
O quantis Ego tum numeris *Lauræque Jacobique*
Ornarem thalamos, & connubialia jura!
Sed nunc anguſtos animos, & inertia corda
Nequicquam ſtimulo & tantis non æqua Camœnis.

Euterpe. Quin aliquid potiùs præſens quorum indiget uſus,
Texere Regales properamus ritè coronas?
Et nunc ridet ager, nunc omnis pullulat Arbos,
Induiturque recens viridem Natura juventam.
Quare agite, ô *Muſæ*, per amœni jugera Pindi
Parnaſſi per agros, muſcoque virentia Tempe
Ferte pedem, ac paſſim creſcentes carpite flores,
Communemque ornate Deum, & date ſerta volentes.

Clio. Tantus honor ruri, Deus ut ſacra tempora circum
Inter odoratos flores ſinat ire capillos?
Flores, quos crepitans impunè per aera Corus
Disjicit, aut ſudos ubi torret Sirius agros,
In tenues cogit nimius Sol ire vapores.

Erato. Non, ſi adſint Tmoli colles, & amœna vireta
Alcinoi, aut roſei, Pæſtum quos jactat, honores,

His

His Hyblam addideris ſuper, haud tamen æqua *Jacobo*
Ornamenta feres, aut munera digna *Mariâ*.

Euterpe. At vidi his nuper formoſam incedere Floram
Frondibus, ipſe tegi nec dedignatur Apollo.

Clio. Phœbo ſacra viret Parnaſſi in vertice ſummo
Laurus, & in cœlum ramis fælicibus exit:
Perſæpè hinc noſter ſua tempora cinxit Apollo,
Hinc propero meritam *Jacobo* ferre coronam.

Euterpe. Dii facite, ut frondens cingit dum tempora laurus,
Huic adſit ſemper lætis Victoria pennis;
Sive acer poſcat tumidos in prælia Gallos,
In Mauros ſeu ſigna ferat, Thraceſque laceſſat,
Euphraten Nilumque ſequens, inviſere Gangen
Seu paret, & captos oſtendere civibus Indos.

Erato. Propter aquam tardis ubi lenis flexibus errat
Caſtalis, & placido demulcet murmure ripam,
Myrtus, amor Veneris, latè diffundit honores.
Qui cœlo aſſurgit ſummus, decerpere ramum
Cura mihi, & ſertum lectâ de fronde *Mariæ*
Nectere; ſi Nymphæ myrtus non vilis habetur
Nec tibi, cedo, (*ad Cl.*) Soror, nec vincet Laurea Myrtum.

Euterpe. Ornet ſanguineos laurus Phœbea triumphos,
Myrtus amat facilem, partam & ſine cæde coronam.

Quam

Quam video naſci ſobolem! quæ ſurgere regna!
Tu modò naſcenti puero, quem *Cambria* regem
Infantem expectat, famulus cui ſerviet orbis,
Ilithyia fave, dextra & natalibus adſis.

Clio. Lauro addam virides querno de vimine ramos,
Quæ *Carolum* texit, ſuus eſt honor huic quoque frondi.

Erato. His ſuper addetur varios Roſa picta colores,
Utque memor referat conjunctæ inſignia gentis,
Hinc nive candidior fuerit, ſimul indè rubebit.

Euterpe. Dum legit illa Roſas, (*ad Cl.*) tu Lilia ferre memento;
Invida frendenti rumpantur ut ilia Gallo.

Clio. Illa memor carpam, ſimul & miſcebitur illis
Non Boream metuens, non Brumæ frigora Palma.
Utque hujus nimio preſſus ſub pondere truncus
Altior in cœlum aſſurgit; ſic nulla *Jacobum*
Flectere fata queant, at contra audentior ibit,
Dum cœlo tandem celſum caput inferat alto.

Erato. Pallentes violas, & ſumma papavera carpens
Narciſſique comas, pulchræ fero dona *Mariæ*.

Euterpe. Narciſſo ſat erit, ſi ſub veſtigia Nymphæ
Spargitur, & ſacro preſſus pede ſurgere ſperat.
Quære quibus terris inſcripti nomina Regum
Naſcantur flores, hinc collige ſerta *Mariæ*.

Inter

Interea in Pisâ, multùm dilecta Minervæ
Pullulat, & latè frondens se pandit Oliva.
Sunt mihi, sunt geminæ suprema ex arbore frondes;
Hæc, *Jacobe*, tibi magnum decus, illa *Maria*.
Lenta quidem in nubes pigrum caput exerit Arbos,
Sed semper viridis, frustrà obrepente senectâ,
Crescentis tardè compensat damna Juventæ.
Sic precor, ô Superi, postquam Rex Nestoris annos
Præteriit, simul & vicit Regina Sibyllæ
Sæcula Cumææ, maneat tamen usque *Jacobo*
Cl. Vis eadem in bello. (*Er.*) similis sit forma *Mariæ*.

Recitârunt in Theatro *Apr.* 23. 1685.

D. *Udal. Corbet* Baronett. }
Johannes Sprot Armig. } ex Æde Chr.
Guil. Barber Armig. }

Exequiæ

Exequiæ Dolbenianæ:

SIVE

ECLOGA

In OBITUM

Reverendiſſimi in Chriſto Patris

JOHANNIS DOLBEN,

Archiepiſc. EBORACENSIS.

Interlocutores, *Corydon* & *Thyrſis.*

DIC mihi, dic Paſtor, (ſi jam communis utroſque
Cura tenet, communis amor) quo ſaucia luctu
Mens tibi languet, & unde dolor depaſcitur ora?
Talis enim, memini, tibi purpura læta ſolebat
Flagrantes veſtire genas; ſub vere rubenti
Qualis honor violas, & odoriferos Hyacinthos.

Jam

Jam color iſte abiit, ſeu ſævæ Phyllidis iræ
Exedêre animum; trepidi prædator ovilis
Seu lupus invaſit teneros cum matribus agnos.
Fare age; & ex illo ſic *Pan*, tibi Numen amicum,
Securas tueatur oves, ſic Phyllide Thyrſis
Conjuge ſit fælix, fælix ſimul illa marito.

Thyr. Ah! pereant mea cura greges, ovium̅q; magiſtrum
Mors eadem rapiat; poſtquam crudelior Orcus
Abſtulerit *Gallum*, atque imâ ſub nocte recondit.
Galle, decus Nemorum, Borealis fama *Brigantî*;
Quà mediam, ante alias longè pulcherrima Nymphas
Ouſa ſecas urbem, lenique interluis alvêo.
Sed fluvios jam luctus habet, tuque imbre tumenti
Volvis aquas, queruloque immugit murmure ripa:
Nempe tuus periit *Gallus*, cui fiſtula ventós
Et poterat mulcere, & veſtros ſiſtere curſus.
Paſtorum immortalis honor, ſpes unica, & ingens
Præſidium Arcadiæ *Gallus*: te, *Galle*, ſub undis
Nereides deflent, te lugent paſcua circum
Faunique Dryadeſque. (*Cor.*) Ergo quando omnia damnum
Tangit idem, certè & *Coryden* ſua munera debet.
Te, natale ſolum, teſtor, placidæque fluenta
Auſonæ; propter veſtras ſi carmina ripas
Gallus adhuc juvenis luſiſſet, carmina valles

Motura & montes; quin jam per flumina fævus
Rumor eat, *Gallus Coritanæ* gaudia terræ
Occubuit: Tu ſemper eras Cuſtodibus ipſis,
Tu pecudi ſecura ſalus; Tu maxima, *Galle*,
Progenies Divûm: Vos mœſti dona quotannis
Libate Agricolæ (veſtris ſub ovilibus urſos,
Immaneſque fugavit apros) ter ſpargite flores,
Ter luſtrate umbras, evincti tempora, triſtis
Et taxi ramis, & funereæ Cypariſſi.

Thyr. Tu quoque pullatos inter, *Rhedycina*, triumphos
Tu ſocias miſoe lacrymas (Vos parcite Muſæ
Agreſtes) olim ſacros dilecta receſſus
Incoluit proles; Tibi plenâ munera flammâ
Galle, dedit, geniumque indulſit amicus Apollo.

Cor. Sed Muſis fortuna obſtat, brevis illa voluptas
Tum retrò fluere, adverſuſque evolvier ordo:
Nam Furiæ vetuêre moras, invaſit Erinnys
Campos, alternuſque animas demeſſuit enſis.
O, Monſtrum *Pani* inviſum, atque obſcœnior Urnâ,
Seditio Peſtis! per Rura hinc cominus atque hinc
Paſtoreſque ruunt, pecorumque ignobile vulgus.

Thyr. Jam *Pani* devota fides Te, *Galle*, laceſſit
Ad partes, laterique hæret delecta Caterva,
Fælix turma, duo Juvenes! Vos conſcia virtus

Incitat

Incitat, & pietas fucatæ neſcia fraudis:
Vos Martis terrorem inter campique labores
Mens eadem tulit, & per caſus mille coegit
Fata inimica ſequi; ſeu ſors incerta juberet
Aut unà ſuperare, aut pulchræ occumbere morti:
O, Patriæ ſpes magna! O, duri in turbine belli
Nuſquam victa cohors! O, turba haud millibus impar!
Cor. Sed jam canus amor, vicibuſque infractus iniquis
Atque extremum emenſus iter, cadit; ultima nodum
Avulſit ſors Urnæ, & inexpugnabile bello
Diſrupit vinclum: ſeros deflendus in annos
Interiit (1) *Celadon*; quo non præſtantior alter,
Nec potior Judex (quoties *Melibæus* & *Ægon*
Certavere unà, atque alternâ lite cadentem
Diviſere diem) Divinæ oracula Legis
Sacraſque ambages, & cæca ænigmata ſolvit.
Tu comes, heu nimium fidus; Tu proxime cœlis
Succedis, *Galle*; En & languet (2) *Myrtilus* alter
Et ſenio & morbo, ſuper aſtra futurus Amicis
Jam ſocius: dolet Ille inimicæ tædia lucis
Ingrataſque moras. Quanquam, O ſi Numina flectant
Singultus *Rhedycina* tui; Vos altera demùm

1. *Vir Rev.* Rich. Alleſtry *S. S. T. Profeſ. Regius, & Coll. Æton. Præfectus.* 2. *Rev. in Chr. Pater* Johan. Fell *Epiſcop.* Oxon. *& Ædis Chriſti Decanus.*

Pignora, Dii, ſervate, & magnis parcite fata
Relliquiis. ——————

Thyr. At Vos nec fatum, meritorum aut immemor ætas
Diſſimiles unquam arguerit; Vos una tabella
Vos tres una refert famamque æterna loquetur
Pictura: En! ut vicinos ſub imagine vultus,
Juſſit amor ſpirare, & eâdem vivere cerâ.
Fortunatæ animæ! primis adolevit ab annis
Jam matura fides, vobis & fœdera ſanxit
Multa dies, junctaſque exhauſta pericula dextras.

Cor. Quali Marte pares in caſtra adverſa ruiſtis,
Atque avidi pugnæ, per miſtos pulvere campos,
Perque globos igneſque, & quà denſiſſimus urget
Impetus! At quam pene die cecidiſtis in illo,
Cùm medios hoſtes inter temerarius ardor
Tercentum rapuit Juvenes; tum milite fuſo
Enſeſque, inſidiaſque, alato & fulgure glandes
Fervere vidiſſes: nimiæ tum prodigus iræ
Sæviit hoſtis, & ibat ovans latè agmina circum
Muſarum ſpolia indutus. Sed Te tua, *Galle*,
Defendit virtus, medioque è turbine magnis
Eripit illæſum auſpiciis fortuna, futuri
Grande ævi pretium. (*Th.*) Quin nunc age, cardine verſo
Diffugiunt, *Corydon*, nubes, & flore ſuperbit

Rurſus

Rurſum lætus ager: ſupplex per rura colonus
Agnoſcit *Pana*, & latè nemus omne remugit
Io, *Pana* Deum! Tu jam ſine tempora circum
Fælices errare hederas, Tibi, *Galle*, ſereni
Indulgent cœli; Teque ambit pacis amœnæ
Intemeratus honos, atque inviolabile pignus.

Cor. O, noſtro dilecta Deo, & certiſſima *Galle*
Cœlorum cura! O, ſacros haud immemor unquam
Ritus aſſerere! ô quoties ardente tumultu
Paſtorum, cùm nunc auderet cæca Juventus
Sceptra affectare, atque æternos *Panis* honores:
Tu fluctus ſedas, tibi fandi copia torrens
Incantat rabiem, & gliſcentes temperat iras.
Talis vel Zephyri, vel blandior aura Favoni,
Si forte aſpiret, tum gaudet mutua ſilva
Inclinare apicem, & facili ſe flectere nutu.

Thyr. Neglectas inter valles tibi, *Galle*, loquenti
Auſcultant pecudes, arrectiſque auribus hærent
Suſpenſæ; tu Paſtorumque oviumque ſequaces
Huc illuc mulces animos, Tibi flumine lento
Hyblæis vox miſta favis, cùm roſcida mella
Sudant, & liquido diſtillant nectare quercus.

Cor. Tale tuum carmen, qualis molli incubat herbæ
Aut roris gemma, aut acclivi in tramite murmur

Lene cadentis aquæ: Quin vos jam flete capellæ,
Custodesque, agrique, & tu resonabilis Echo:
Jam vox ista silet, vicibus quam sæpe solebas
Alternis iterare, horæque involvit acerbæ
Longa quies *Gallum*, æterniſque immiscuit umbris.

Sam. Jones,
Tho. Chester, } Armigeri è Coll. Mer.

SCHOLÆ

SCHOLÆ
Weſtmonaſterienſis
DESCRIPTIO:
AD
Reverend. in Chr. Patrem & Dominum
THOMAM,
Epiſc. Roffenſem, *& Eccleſ. Colleg.* Weſtmonaſt. *Decanum.*

ME Pia, me memorem Charæ Nutricis Alumnum
Dilectos monuit Clio celebrare Penates,
Et dare manſuræ nota incunabula Famæ.
Tu modò, Muſarum Columen, quo pendet ab uno
Gloria, & auguſti ſpes inclinata Lycæi,
Tu, qui tendentes duri ad faſtigia Pindi
Exemplo accendis juvenes, & lenta Tuorum
Deſpicis ex alto, & longè veſtigia rides,
Summo Ipſe innitens apici, impaviduſque ruinæ;
Tu modò, da faciles Muſas, & dirige curſum.

Quà

Fanum S. Petri Weſtmonaſt.] Quà juxtà Thameſin, ſe tollit in æthera Moles,
Cæſaribus benè nota Domus; ſeu donet ovantes
Regali trabeâ, ſeu ſervet fida repoſtos,
Et Sceptri, & Cinerum pariter certiſſima Cuſtos;
(Hos ſera ingeminet luctus, hunc ſera triumphum)
Hîc ubi porrigitur longus ſub fornice trames,
Qui Templa à tergo claudens ſinuatur in Auſtrum;
Hîc ubi porta patet, verſo obice, panditur ingens
Muſæum.] A lævâ limen; Pariiſque innixa Columnis
Marmora, tornatæque trabes, laquearque ſuperbum;
Mœniaque artifici multùm debentia dextræ.
Talem ſi Siculo donâſſent æqua Tyranno,
Talem Fata Scholam; patrias fælicior exul
Deſpiceret ſedes, & parva palatia Regum.
Mox ubi ſepoſitis aperitur janua valvis,
Ut primùm ante oculos fervet numeroſa juventus
Turba Silens; intenta operi, nunc dicta Magiſtri
Aure bibens pronâ, nunc alto in pectore condens,
Pythagoram remeâſſe negas, Samioſque Nepotes?
Sed quò ſe ducat meliori tramite Clio,
Et regat immenſum veſtigia certa per æquor;
Signat iter dubium, & luſtrat juſto ordine *Claſſes*.
1. *Claſſ.*] Hîc aditu in primo, ſtudiis accenditur infans Æmulus,

Æmulus, amotamque ardet contingere metam;
Et ſeptem à cunis qui vix numeravit ariſtas,
Romanas voces, primæ tentamina linguæ
Dimidiat, doctæque edit præludia Suadæ.
Sic teneros olim eduxit Cornelia Gracchos
Infantes facunda parens; dum dicta circùm
Fama vocat Proceres, admiraturque Senatus
Præcocis Eloquii vires, Cunaſque diſertas.

2. *Claſſ.*] Mox, uti cum pedibus ſe credit debilis infans,
Et ſummis inſtat plantis, benè ſedula Nutrix
Tarda Ariadnæo firmat veſtigia filo;
Ne quà tranſverſum titubet, pronuſve feratur:
Sic ubi diſtantem certatim attingere Romam
Nituntur juvenes; ne fortè per avia tendant
Incerti, & duris illidant crura ſalebris,
Præbet Ariſtarchus normam, & data regula certum
Signat iter, ſolidatque gradus, & firmat euntes.
Interea aut facilis teritur poſt prandia *Naſo*,
Aut lepida *Æſopi* ridetur fabula, utrinque
Et lactare animum, & mores formare parata.

3. *Claſſ.*] Nec tantum volvit veteres ignava Poetas,
Concipit ipſa intùs flammas, fervetque juventus;
Agnoſcitque Deum; & facili ſua carmina venâ
Qualiacunque poteſt, ſaltèm mediocria condit,

Quæ

Quæ facilis laudet judex, non arguat æquus,
Queis meliora Maro, Bavius pejora ſonaret.
His ſenſim gradibus formavit Mantua Vatem,
His & Smyrna ſuum; paulatim ad culmina Pindi
Carpendum eſt iter, & ſua habet cunabula Pallas.
Hic interpoſitus gemini maris arbiter Iſthmus
Siſtitur, & diffuſa aditum Cortina recuſat;
O teſtis ſtudii Cortina, & doctior illâ
Quam Delphi ſtupuere olim, quæ conſcia Phœbi
Secretas voces, & certa oracula fudit.
4. *Claſſ.*] Hactenùs Auſoniâ pubes ſudavit arenâ,
Et tandem (heu longo) ſumma ad Capitolia curſu
Evehitur, mediâque locat vexilla Suburrâ:
Vicimus ingeminant læti; jam Roma curules
Inſequitur devicta, alias captivus in oras
Naſo redit; noſterque *Maro* eſt: Te, *Flacce*, tenemus
Invicti Britones; Voſque, ô par nobile Vatum,
Pellibus exiguis, unoque volumine clauſi,
Vos nox, & piceæ nequeunt celare tenebræ.
Non tamen hæc turmam Victoria reddit inertem,
Securamque ſui; longè trans Itala regna
Urget iter, tentatque vias, & tendit Athenas.
5. *Claſſ.*] Cecropiæ cedunt arces, ſua mœnia tradit
Victori Pallas; captâ dominatur in Urbe

Exultan

Exultans juvenis; Teque, ô ſpes ultima Graiûm,
Teque, Tuamque capit, longa ante decennia, Trojam.
Pergendum eſt Solymas; facilis Judæa repandit
Immenſas, quas ſervat opes; nova munera donat
Intellectus Arabs, gazaſque repandit Eoas.
Et tandem quis limes erit? quò vivida pubes
Expatiatur ovans; fixæque ignara Columnæ,
Thulenque extremam, & Calpen poſt terga reliquit?
6. *Claſſ.*] Siſtit pauliſper curſum, & (quia parta tueri
Eſt labor, & meliùs parent Cultoribus arva,
Quæ longùm ſubigit vomer, quæ frangit aratrum)
Saxum volvit idem, & noto ſe verſat in orbe,
Et citiore iterum relegit veſtigia paſſu.
Interea flammâ propiore accendit Apollo
Felices puerorum animos, & percutit œſtro:
Jam furit, & ſubitum fundit turba Enthea carmen,
Neglectum carmen; ſed quod culpare ſeverus
Vix poſſit Momus, vix carpere Zoilus auſit.
Sic, ſive id caſu fiat, ſeu numine Phœbi,
Se certo pede verba ligant; ſic arte remotâ
Sponte ſuâ numeros voces formantur in aptos.
Sic Epicure Tui coeunt vaga ſemina Mundi;
Fit lapis ipſe ſibi faber, & ſine legibus, ultrò
Sese informe Chaos pulchrum glomeravit in Orbem.

Nunc

7. *Claſſ.*] Nunc tandem ſummi Juvenis faſtigia montis
Occupat, & bifido figit ſub vertice ſedem;
Et meliùs recolit notas, & promovet artes.
Seu nunc indulget Phœbo; fruiturque Deorùm
Colloquio Muſiſque ſuis; ſeu roſtra diſertus
Conſcendit, magnique quatit *Demoſthenis* arma;
Seu vires *Numerorum* operoſo examine penſat,
Et Samii Siculique ſenis non negligit artes:
Curſuſque æthereos notat, & metitur Olympum.
His demùm exactis ſtudiis, hoc orbe laborum
Expleto, doctæ ſua reddere præmia pubi,
Et donare rude emeritos, & tradere palmam,
Aut forte antiquo ſegnes includere ludo,
Hoc, Pater, omne Tuum eſt; Illis dat *Granta* coronam;
His *Rhedycina* parat; quæ me manet utra? vel ulla?
Te penes augurium eſt; certam tu dicere ſortem,
Phœbe, potes, qui fata Regis, qui conjicis urnam.

——— Scholæ
Weſtmon. Regius Alum.

CARMEN

CARMEN
In OBITUM
AUGUSTISSIMÆ
ET
DESIDERATISSIMÆ
REGINÆ
MARIÆ,

Anno 1695.

POST fractas *Gallorum* iras, animumque ſubactum
Borbonii, avulſaſque hoſtili vertice Laurus;
Dum *Rhodano Naſſavus* ovat, maneſque cruore
Auriacos placat, ruit & victricibus armis
Mortem inter mediam, & commiſta tonitrua fumo,
Te rapit è mediis mors immatura Triumphis,

O!

O! *Venus* haud impar, neque *Marte* indigna Marito.
Prima per ignotum ſparſit contagia vulgus
Dira lues; longùm exiguis contenta trophæis,
Egit ubique humiles, nondùm metuenda, triumphos.
Mox altè aſſurgens, tetraſque licentiùs auras
Invadens, toto ſe immiſcet noxia cœlo,
Cæſareaſque gravi ſufflamine polluit arces;
Privatum indignata rogum, tenuiſque ſepulchri
Gloriam inobſervatam, & vix memorabile funus.
Omnibus hîc inſtructa dolis, junctiſque venenis
Atque mali ſecura ſui, per mille nocendi
Artes progreditur, *repetito & vulnerat ictu.*
Interea *Regina* haurit ſpirabile virus,
Exitiumque ignara trahit, mortemque futuram.
Jamque artus teneros depaſcitur ignea febris,
Formoſum pendet caput, & cruciatibus ægris
Torquetur cerebrum, lumbique dolore graveſcunt.
Purpureis maculata notis, & lurida turgent
Pectora, flagrantique rubent incendia pelle.
Nunc frontis divinus honos, nunc læta genarum
Purpura marceſcit, ſolitos non ſpirat amores
Vultus, & innocuis langueſcunt lumina flammis.
Quam Tibi diſſimilis! quantùm O! mutaris ab Illâ,
Quæ modò per populum *incedens Regina*, coruſcis

Mills

Mille neces ſparſiſti oculis, & lucida tela!
Aſt Tibi nunc formæque æterna obducitur umbra!
Nec via mortis erat ſimplex, ſed fœdere junctо
Miſta venena fluunt, regnantque impunè per artus
Pæoniam indignata artem, ſuccoſque potentes.
Quinetiam ſanies ſqualenti fluctuat atra
Sanguine, corruptiſque exæſtuat oſſibus ignis.
Per cutis excoquitur ſpiracula tabidus humor,
Nativoque tegit cruſtatum tubere corpus,
Perpetuo & nitidas Veneres velamine condit.
Haud ſecùs ac quæ ſtella diù volventibus annis
Immenſum in toto diffuderat æthere lumen,
Gloria cœlorum, mundo nec inutile ſydus,
Cui longo innatas expreſſit tempore ſordes
Multa dies, variuſque ordo mutabilis ævi,
Ingenitâ nocte, & ſpiſſo ſe obnubit amictu,
Concretaſque ſubit maculas, radioſque diemque
Subducens, tacitas premit intra viſcera flammas.
At *Tibi* nunc vanos temerè molimur honores,
Exequiaſque Tuas, & non violabile buſtum
Sacramus Muſis, & inani munere verſûs.
Et Tu jam poſthàc miſerum plorabere funus
Gens quacunque ſuos egit *Romana* triumphos;
Te flebit vel triſtis *Arabs*, & inhoſpita *Turcæ*
Pectora,

Pectora, inassuetisque ferox nunc *Persa* dolebit
Luctibus, & *propriis* discent mansuescere linguis,
Dum procùl emittit doctas *Rhedycina* querelas,
Lugens mille sonis, & *multiplici* ingemit ore.
O! nunquàm ploranda satis venerabilis Urna!
Vel *Patri* deflenda Anima! & quam *Regius exul*
Deploret, lachrymisque senilia proluat ora
Dum *Natam* reputat, licèt Illi mente resurgat
Amissum Imperium lapsique infamia sceptri.

Quin *Te* pænè Tuæ junxit *Gulielme*, *Mariæ*
Et cineres amborum unâ commiscuit urnâ
Execranda dies, & ineluctabilis hora.
Quos etenim impatiens volvisti corde dolores!
Quosve dedit gemitus non enarrabile pectus!
Cùm vitam exhalantem, & fati angoribus actam
Extremò amplexus, moriturus & *Ipse Mariam*,
Tristis inhæsisti dilecto oneri, oscula libans
Suprema, & captasti animam super ora vagantem:
Ut Te præcipitem luctu pius abstulit error!
Ut Furiis agitavit Amor! cui mille ruinæ,
Stridentesque Globi, & disploſa tonitrua flammis
Non poterant terrere animum, Tua fata, *Maria*,
Incutiunt propiora, magisque pericula tangunt.

Verùm O! jamdudum satis actum est Funere tanto,

Nec

Nec Superi noſtris majora *Piacula* poſcunt
Criminibus, ſi quid Pietas Divina labores
Reſpicit *Angliacos*, Tu cœlo inſerta *Maria*
Ceſaris eſto Tui memor, atque intende *Britannis*
Pervigiles curas, queis acti *Marte* ſecundo,
Auſpiciis moveant ſemper fælicibus arma,
Et noſtris lætare, ut quondam aſſueta, Triumphis.
At Tu lapſuri, *Princeps*, ſpes unica regni,
Tu *Naſſave*, Tuâ quamvis viduate *Mariâ*,
Abſtineas fletu, & vanis nunc parce querelis.
En! quæ turba Tui repetit connubia ſupplex,
Ceſareique tori *Geniales* ambit honores!
Quin age, ſume animos, & luctum diſcute fronti,
Fata *Tuos* vel adhùc maneant meliora *Britannos*.
Ecce! occulta tumet lumbis ventura propago,
Et nondum nati *Heroes*, & *Regius* Ordo!
Quodque *Maria* negat ſceptro dabit altera Conjux.
Ut Tibi cum totâ ſe tradit *Iberia* Gente
Femineâ, *Auſtriacæque* optant Diadema *Britannum*!
Ipſaque nunc ſperat gratum ſibi *Gallia* lectum,
Formoſaſque oſtentat opes, & *Præmia* pacis.
Sydereo ſic cum ſolio *Saturnia* ceſſit
Auliſper Terras, propriumque inviſere Templum,
Dilectamque *Samon*; ſtat circùm turba *Dearum*

Optato ſtipata *Jovi*, dum quæque vocari
Juno ambit, fierique cupit Regina Tonantis:
Certant Divæ mille, atque Immortalia poſcunt
Gaudia, & Æterni *Sponſalia* munera Regis.

Henr. Sacheverel,
A. M. è Coll. Magd.

Machin

Machinæ Gesticulantes,

ANGLICE

A Puppet-show.

Admiranda cano levium spectacula rerum,
Exiguam gentem, & vacuum sine nuente popellum;
Quem, non surreptis cœli de fornice flammis,
Innocuâ melior fabricaverat arte *Prometheus*.
Compita quà risu fervent, glomeratque tumultum
Histrio, delectatque inhiantem sconnate turbam;
Quotquot lætitiæ studio aut novitate tenentur,
Undique congressi permissa sedilia complent.
Nec confusus honos; nummo subsellia cedunt
Diverso, & varii ad pretium stat copia scamni.
Tandem ubi subtrahitur velamen, Lumina passim
Angustos penetrant aditus, quà plurima visum
Vila secant, ne, cùm vacuo datur ore fenestra,
Pervia fraus pateat: mox striduli turba penates
Ingreditur picbos, & mœnia squallida fuco.
Hîc humiles inter scenas, angustaque claustra,

Quicquid agunt homines, Concurſus, Bella, Triumphos,
Ludit in exiguo plebecula parva Theatro.
Sed præter reliquos incedit *Homuncio* raucâ
Voce ſtrepens; major ſubnectit fibula veſtem,
Et referunt vivos errantia lumina motus;
In ventrem tumet immodicum; ponè eminet ingens
A tergo gibbus; Pygmæum territat Agmen
Major, & immanem miratur turba Gigantem.
Hic magnâ fretus mole, imparibuſque lacertis
Confiſus, gracili jactat convitia vulgo,
Et crebro ſolvit, lepidum caput, ora cachinno.
Quanquam res agitur ſolenni feria pompâ,
Spernit ſollicitum intractabilis Illo tumultum,
Et riſu importunus adeſt, atque omnia turbat.
Nec rarò invadit molles, pictamque protervo
Ore petit Nympham, invitoque dat oſcula ligno.
Sed comitum vulgus diverſis membra fatigant
Ludis; & vario laſcivit mobile ſaltu.
Sæpe etiam gemmis rutila, & ſpectabilis auro,
Lignea gens prodit, nitidiſque ſuperbit in oſtris.
Nam, quoties feſtam celebrat ſub Imagine lucem,
Ordine compoſito Nympharum incedit honeſtum
Agmen, & exigui Proceres, parvique Quirites.
Pygmæos credas poſitis miteſcere bellis,

Jam

Jamque, infensa Gruum temnentes prælia, tutos
Indulgere Jocis, teneriſque vacare Choreis.
Tales, cùm medio labuntur ſidera cœlo,
Parvi ſubſiliunt Lemures, populuſque puſillus
Feſtivos, rediens ſua per veſtigia, gyros
Ducit, & anguſtum crebro pede pulſitat Orbem.
Manè patent greſſus; hinc ſuccos terra feraces
Concipit, in multam pubentia gramina ſurgunt
Luxuriem, teneriſque vireſcit Circulus herbis.
At non tranquillas nulla abdunt nubila luces,
Sæpe gravi ſurgunt bella, horrida bella, tumultu.
Arma cient truculenta Cohors, placidamque quietem
Dirumpunt pugnæ; uſque adeo inſincera voluptas
Omnibus, & miſtæ caſtigant gaudia curæ.
Jam gladii, tubulique ingeſto ſulphure fœti,
Protenſæque haſtæ, fulgentiaque arma, minæque
Telorum ingentes ſubeunt; Dant clauſtra fragorem
Horrendum, ruptæ ſtridente bitumine chartæ
Confuſos reddunt crepitus, & ſibila miſcent.
Sternitur omne ſolum pereuntibus; undique cæſæ
Apparent turmæ, Civilis crimina Belli.
Sed poſtquam inſanus pugnæ deferbuit æſtus,
Exuerintque truces animos, jam Marte fugato,
Diverſas repetunt artes, curaſque priores.

Nec rarò priſci Heroes, quos Pagina ſacra
Suggerit, atque olim peperit fælicior ætas,
Hîc parvâ redeunt ſpecie, Cano ordine cernas
Antiquos prodire, Agmen venerabile, Patres.
Rugis ſulcantur vultus, prolixaque barbæ
Canities mento pendet; ſic tarda Senectus
Tithonum minuit, cùm moles tota Cicadam
Induit, in gracilem ſenſim collecta figuram.
Nunc tamen undè genus ducat, quæ dextra latentes
Suppeditet vires, quem poſcat turba moventem,
Expediam. Truncos opifex & inutile lignum
Cogit in humanas ſpecies, & robore natam
Progeniem telo efformat, nexuque tenaci
Crura ligat pedibus, humeriſque accommodat armos,
Et membris membra aptat, & artubus inſuit artus.
Tunc habiles addit trochleas, quibus arte puſillum
Verſat onus, molique manu famulatus inerti
Sufficit occultos motus, vocemque miniſtrat.
His ſtructa auxiliis jam machina tota peritos
Oſtendit ſulcos, duri & veſtigia ferri,
Hinc ſalit, atque agili ſe ſublevat incita motu,
Voceſque emittit tenues, & non ſua verba.

Jo. Addiſon, è Coll. Magd. A. B.

Neptuni

Neptuni Vindicta:

SIVE

* *Inedia Undecim Dierum.*

VIcerat Heſperios fluctus & præpete Curſu
Oceani fines audax ſulcaverat Alnus:
Nec tulerat Phœbo viſas, ipſaſque negatas
Eſſe ſibi terras hominum labor. Ergo parantur
Et Soli comites: Hi quicquid fabula Vatum
Finxerat hoc cernunt; dum non mendacia poſſunt
Verorum ſuperare fidem: Naturaque doctis
Luſibus exæquat proprias Erroribus artes.
Quodcunque arcanum gremio ſtudioſa recondit
Diva parens rerum, converſa in mille figuras,
Ignotas pecorum formas ſpecieſque ferarum,
Incultos terræ tractus, & monſtra virorum
Conſpiciunt, & dum ſpectant Nova monſtra putantur:
Per mare diſcurrunt & terræ penſile pondus,
Adverſoque vident ſurgentia ſidera Cœlo:
Hiſpanaſque ultra metas extenditur orbis,

* *Vide* N. Tulpii *Obſervat. Medic. Lib.* I. *Cap.* 43.

Nec

Nec claudit noſtri *Bætis* confinia Mundi.
Jamque adeò præceps nobis audacia crevit,
Ut ſciſſo pateat contritus tramite Pontus;
Nec melius veteres tranſibant Flumina, fregit
Helleſpontiacos meliùs vel Navita fluctus,
Odryſiam quoties mutaret Seſton Abydo;
Quam terræ nobis fines, & diſſita longis
Littora *Neptuni* ſpatiis, fluctuſque domantur
Puppibus; & fiunt ipſi ludibria venti.
Non tulit hoc ultrà pelagi Deus. Ergone veſtris
Nullus erit finis cœptis, ait? Impetus iſte
Quo ruet? haud impune mihi hæc injurius Orbis
Inferet, hæc campis ſteterat modò ſilva Britannis,
Quam fera in Occiduo nunc excipit India portu:
Jamque ſuo major fato, & ſpumantibus Undis
Claſſis adeſt, fluctus tempeſtatumque labores
Irridens; licèt optatâ potiantur Arenâ,
Non impune ferent. Fremitu vix talia fatus,
Conſpicit audaces ponti per cærula Nautas
Exiguâ ferri cymbâ, ſociiſque relictis
Et portu, Oceano tenui inſultare Carinâ
Curarum vacuos, ut qui modò ſumma legebant
Littora, confiſique ſuis ſucceſſibus omnes
Dedidicere metus: non illic fercula Menſis

Portantur,

Portantur, pleniſque cadis Vindemia fervet.
Septem turba fuit, turba heu! non digna Deorum
Vindictâ, aut tantæ quæ ſeſe opponeret iræ,
Non remis agitare ſalum, dare carbaſa ventis,
Luctari & contra ſurgentes ſcandere fluctus.
Nec ſatis hoc lenire Deos, injuria menti
Fixa ſedet, vindexque animis ardeſcit Enyo.
Nec mora: crudelis cæcâ ſeſe Æolus arce
Exerit, emittitque ſuos in prælia ventos;
Eripiturque à ſole dies, obductaque velo
Cœlorum facies, rapidis nox fluctibus aſtra
Miſcuit, & ſolæ veniunt à fulgure flammæ.
Nec perdunt rabiem flatus, non Africus Euro,
Non iſtic Aquilone Notus luctatur, in unam
Tempeſtas proram incumbit, facilemque Carinam
Abripuit, portuſque oculis & terra receſſit.
Et jam quaſſâ altum tenuit Ratis, undique Cœlum,
Undique Pontus adeſt, metuit dubiuſque requirit
Navita, propulerit recto num Carbaſa curſu
Ventus, an obliquo diſtorſit tramite Vela.
Incumbit gravior clades, cœloque furenti
Majorem extimuere *famem*; malè cæca futuri
Turba, cibum cœnæ qui vix ſuffecerit uni
Diducunt, timidique uno conſumere luxu,

Diviſere

Diviſere dapes, Epulaſque in fruſta reſolvunt.

Jamque quater reduci luſtrarat lumine Phœbus
Adverſas noſtris terras, nobiſque reluxit
Iratus toties, noſtrumque reviſerat orbem.
Nondum *vera fames*; nec in hos duraverat una
Cœna dies tantum, miſeris etiam altera menſæ
Pars levior ſupereſt, quærunt ſtomachumque ſitimque
Fallere, & arenti Cyathos hic rejicit ore,
Ille reluctanti ambeſas de fauce revellit
Sæpe dapes, duruſque animi Jejunia perfert,
Dum vitare cupit, ſerò malè providus ipſum
Quod metuit patitur. Fælix magis ipſe videtur
Tantalus, huic ſemper menſæ fluviuſque parati.

At poſtquam variis Titan per Cærula flammis
Luſerat, & rutilos rediens vibraverat ignes:
Projiciunt ſuper alta oculos, fluctuſque pererrant
Lumine, at ingratos tantum dant cernere fluctus
Crudeles flammæ, non hâc ſpumantia cautes
Æquora dilacerant, non illac tubere terra
Propendet, ſolæ, magnâ ſe mole procellæ
Devolvunt tractuque acies abrumpitur undæ.

Nec ſatis eſt timuiſſe *Famem*, *Fame* ſævior ipsâ
Tam tenuis cibus; at tandem frugalibus iſtis
Relliquiæ deerant menſis, victuſque caniſtris

Defici

Deficit, & luxus ſubeunt Jejunia Nomen.
Et nunc triſte malum exiles graſſatur in artus,
Undique nativus membra exiccaverat ignis;
Et ſua præſtabat propriis alimenta ruinis.
Jam tandem decimus Sol mœſto illuxerat igne
Ex quo defecere Epulæ, exanguique coronâ
Pallida turba ſedet, ſqualentique horrida vultu,
Membra premit peſtis, torpent cava lumina, fauces
Arentes, torvi vultus, cutis aſpera, venter
Flaccidus, & magnis prodibant artubus oſſa.
Non alia Exangues faciunt ſpectacula Cives
Cocyti, quoties taciti Regnator Averni
Concilium deforme vocat: magis horrida nuſquam
Artibus aut Medicis corraſa Cadavera pendent,
Attonitas quoties terrent nuda oſſa puellas.
Quæ miſeros ſufferre mala? & quæ fata coegit
Vitæ dirus Amor? cur non tam flebile pondus
Innectunt nodis, eliſaque guttura frangunt?
At ſi è vorticibus Ponti propiora videntur,
Hinc ſint fata, ſitiſque undis extinguite flammas.
Sed quoniam mortes iſtæ molliſque leviſque
Fœmineique animi, date apertis faucibus enſes,
Atque uno vitam & luctus diſcindite ferro.
Quò tranſcribuntur Miſeri? quò ceſſerat iſta

Parcarum

Parcarum pietas? Morbis dum ſtragula laſſi
Diſcutiunt alii, & febrim patiuntur & ignes,
Mors ipſis tandem æqua venit, non ſubvenit unda
Ulla ſiti, miſeris tabeſcunt membra, nec iſtis
Pœna minor, non poſſe mori, ſint lenia quanquam
Flumina venarum, & lento ſe circulet amne
Sanguis, & exili ſignet vitæ ultima motu.
Jamque importunus languentia corpora vexat
Extimulatque dolor; menſiſque epuliſque relictis
Nunc inhiant jugulis, ſociiſque in vultibus hærent.
Nec dolor elinguis fuerat, quippe auſus & iſtud
E miſeris aliquis facinus, vehementior ignis
Cui ſpirat venis & deprædaverat artus,
Quò Comites, (inquit) verſatis lumina? non eſt
Muta Fames, quamvis ſonitus atque ora premantur:
Inque vicem voſmet votis oculiſque voratis.
Sed nec inhumani lances, & Menſa ſuperbi
Noſtra Thyeſtis erit, fiunt hæc crimina plenis
Et ſaturis; at nos ſic deliquiſſe neceſſe eſt,
Peccamus fato, Parciſque jubentibus ipſis.
Sed quid veſtra ego vota morer? nec dicere plura
Mors patitur propior, nulloque humore rigatus
Aeris alternos anguſtat Pulmo Meatus.
Ergo agite, iratis cadat unus victima Divis,

Commu-

Communem redimens privato Sanguine Vitam.
Fælicemque illum quem deſtinat Alea Fato,
Et tandem dat poſſe Mori! Ter terque beatum
Qui clade accreſcit, per ſenaque corpora fuſus
Multiplici vivens animâ Tumuloque ſuperſtes!
Dixerat: extemplo Sortes mittuntur in Urnam,
Conſiliique duci fatalis Calculus exit:
Et ſontem pœnæ conſtantia fata repoſcunt:
Sic olim Siculus letho tormenta Tyrannus
Imbuit artificis, gemituſque Perillus in ære
Edidit ipſe ſuo, Taurique emugiit ore.
Ille tamen lætus fatis hæc ore profatur:
Vicerunt jam Vota Metum, veſtræque ſalutis
Victima ſuccumbo; fælix defunctus Amicis
Qui poſſim prodeſſe meis: nec Parca timetur,
Accipite hanc animam, & noſtrâ ex hoc vivite Morte.
Vix hæc, nec potuit jam plura; ecce impius alter
Involat in jugulum, dat vulnera, vimque volenti
Ingerit, at nondum lethalem evulſerat enſem,
Procumbunt in prædam omnes, olimque voratæ
Luminibus toties, veniunt in Viſcera Menſæ.
Nec coëunt Pudor atque Fames, dum ſanguine fumant
Semineces artus, & adhuc luctantia membra
Præda avidis fiunt, ſaturi jam morte, ſodali

Dant

Dant vivos tumulos, ſimilique in viſcere condunt.

Has epulas rabiemque virûm ut *Neptunus* ab alto
Conſpexit, torvum ridens hæc ore profatur:
Sat pœnis iræque datum, ſat cognitus orbi
Neptuni furor eſt. Aras ventura Nepotum
Turba illæſa meas timeat, tremefactaque tantis
Exemplis parvæ peragret freta pervia cymbæ.
Jam tandem in pœnis facilis mitiſque videtur
Jupiter; humanas mutare Lycaona formas
Juſſerat, & villis hirtos obduxerat artus.
Ingenioſa mihi magis eſt Vindicta, Ferarum
Humanâ per me latitant ſub imagine formæ,
Inque hominem migrat vel bellua. Siqua Lænæ,
Siqua Lupi feritas, vel ſiqua eſt Tigridis ira,
Unà jam coit hæc, eodemque in Corpore regnat.

Vix ita, proſcindens cum Cærula, puppis ab alto
Conſpicitur, Batavûmque gerens in culmine ſigna
Applicuit propiùs, tantæ miſerataque Cladis
Speratis dederat pelagi ludibria terris.

Phil. Fell, Omn. Anim. Soc.

FRAUS

FRAUS
Nummi Anglicani:
Anno 1696.

EST imâ ſub mole domûs Spelunca, frequenti
Uda cado, cui Frigus iniquos utile Soles
Propellit, *Bacchumque* inimico protegit æſtu.
Hîc quem Sors dura, aut Nummorum fœda Libido,
Aut Luxus finxêre Fabrum (nam crêdere cœlo
Non audet facinus) Vulcania ſubdolus arma
Exercet, cæciſque agitat ſub ſedibus artes.
Hîc Focus, & Flammæ; hîc candenti Lympha metallo
Stridet, & exiguis animantur follibus Ignes.
Nec minùs in toto procumbit plurimus antro
Malleus, & nitidæ ſplendent in parjete limæ.
Hocinus Orbiculum, qui cunctos maximus inter

Edvardi

Edvardi facie, magnæve ſuperbit *Eliſæ*
Occupat, extremamque tenaci forfice maſſam
Furatur, tenuem mordens à margine prædam.
Illa Eadem, infeſtam quæ noſtro ex æquore claſſem
Depulit, & *Britonum* radentes littus *Iberos*
Bellatrix, parvis ſinit Ipſa in finibus hoſtem
Sævire, & proprium populare licentiùs Orbem.
Extemplò alternans alienâ mercе reſectos
Sacrilegus mutat Nummos, ſpargitque per urbem
Laminulas curtas, deſraudatumque metallum.
Dein antrum petit, infunditque fluentia falſo
Æra Typo, inſolito quæ partu nata repentè
Emergunt Reges; alienum *Edvardus* honorem
Induitur, decoratque orbes inglorius æreos.
Dedecus Angliaco repetitum mœret ab hoſte
Infælix *Carolus*, cui truncatum Anglia quondam
Abſtulerat caput, Illa iterans Opprobria Sacrum
Irridet Simulachrum, & vertice ludit aheno.
At ne detegeret fraudes erepta figuræ
Canities, tritoque Seni renovata Juventus;
Pernicioſa manus venerandi pondera vultûs
Effingit, Frontiſque imitatur Dædala rugas:
Atteritur lævis facies, extremáque Barba
Pendet acutùm extans, denormat plurimus oram

Angu-

Angulus, exeſæ fluxêre à margine quædam
Litterulæ, & crines delevit ficta Senectus.
Protinùs à Nummis ſurreptas admovet igni
Particulas Argenti, & flammâ ardente ſolutas
In liquidam cogit maſſam; Rivoque fluenti
Impoſitam tingit Sobolem, quæ protinùs æris
Exuit, Argentique trahit ditata colorem.
Illa per eluſos populos impunè vagatur,
Nec metuit ne Turba dolos ſuboleret, & Ipſam
Argueret fraudis, facies dum ſplendida Regem
Dat notum, & ſurgit radianti in vertice Laurus.
Sic quondam Auguſtâ luſit *Jacobulus* Aulâ
Plebeius Princeps; non Sarcina ſacra *Mariæ*
Ille, nec in decimam movit taſtidia Lunâm:
At *Britonum* imperio Divinus ſcilicet Infans
Natus erat, quoniam Regalis Faſcia corpus
Velavit, collumque nitens circumdedit Aurum.
Jamque attrita diu, deraſaque cruſtula fraudes
Detegit, & fulvum prodit malè lubrica crimen:
Inſidiæ extemplò patuêre, & ahenea Peſtis
Serpit in immenſum creſcens; miratur avarus
Flavere Argentum, medioque excerpit acervo
Corruptum; aſt *uno ablato non deficit alter*
Æreus, & ſimili pallent flavedine Lamnæ.

Inficitur tandem, & fato ſuccumbit eidem
Tota Strues: Dominus ſimulac ignobile pondus
Aſpicit; heu! video tandem, ſunt, credo, fugaces
Divitiæ, didicit mortalia fallere vota,
Et fruſtrà humanas lactare Pecunia Mentes.
Hoc nuper (dubiæ ni lux nocturna fefellit
Candelæ) Argentum cepi, nunc vertitur æris
Deformem in cumulum, & vili ſplendore refulget.
Ceu quondam ſub nocte (foco ſi credere dignum eſt
Fœmineo) exiles per opaca ſilentia Formæ
Diſcurrunt, trahantque jocoſis luſibus umbras;
Hæ loculum Agricolæ ſtertentis divite complent
Somnio, & objiciunt falſi Simulachra metalli.
Ille rapit trepidans fallacem manè recenti
Theſaurum, aſt avidam Taurinæ fruſtula pellis
Eludunt dextram; mirantem evanida Turba
Linquit, & exiguum tollit laſciva cachinnum.

Haud nunc vexantur Merces, neque multa coarctat
Turba forum; in vicis jam murmure rara minori
Plebs fremit, & paſſim per compita tardior errat.
Jam malè proponens venum frumenta Colonus
Ceſſat, & incumbens pleno terit otia Sacco.
Viſum è longinquo Debentem Creditor, horrens
Vitat, & in denſum cautus ſe proripit agmen.

Scilicet

Scilicet haud (quamvis cumulanda Pecunia mentem
Sollicitat) falsis curat diteſcere Nummis:
Haud fœnus quærit tam vile, nec anxius optat
Ut ſolo gravis Ære domum ſua dextra rediret.

Joſephus Trapp, è Coll. Wadh.

In OBITUM *Reginæ* MARIÆ.

QUid Divæ buſtum pompâ decoramus inani?
Quid vanos gemitus, & lamentabile carmen
Fundimus, exigua ingentis ſolatia damni?
Quin potius ſtemus fixa acri turba dolore
Circum udos fletu cineres, urnamque ſilentem
Mariæ, tacitoque imitemur marmora luctu;
Luctu, quo fractus, vicinâ morte rigeſcis
Naſſaide, Sponſæque cupis comes ire ſub umbras.
Heu Tibi nunc primùm torpent formidine membra,
Nunc altè infixum ſtridet ſub pectore vulnus,
Sævit atrox cura, atque ingens dolor oſſibus ardet.
Fruſtra *Celtarum* Te ſanguine *Moſa* rubeſcens
Vidit pulvereâ bellorum in nube tonantem,
Si partas Libitina jubet deponere fronte
Lauros, & mœſtâ crines fœdare cupreſſo;
Si Martis duri merces, & dulce levamen

Maria,

Maria, heu! fruſtra optatis frigeſcit in ulnis;
Si moriens reducem media inter gaudia linquat,
Elyſioſque petat manes, heu! non tua conjux.
Illam non iterum attonita emirabitur Aula
Inſolitum nitidis vibrantem fulgur ocellis;
Dira lues, nunquam ſat deteſtanda Britannis
Diſtinxit pulchros maculis nigrantibus artus;
Idaliaſque faces, arcuſque, & lucida tela
Nox atra eripuit lethique inamabilis horror.
O ſi longa dies, ſi ſtamina juſta dediſſent
Mariæ ſobolem enixæ, ſtabilire penates
Naſſaidum, lapſæque domûs fulcire ruinam;
O ſi Cæſareâ luſiſſet parvulus Aulâ
Auriacus, Matrem qui redderet ore venuſto,
Et virtute Patrem; tum non ſolaminis expers
Æternùm unius defleres *Anglia* funus:
Sed vetuit fatum, ſed inexorabile penſum
Spem vanam eluſit, florenteſque abſtulit annos.
At non cum gemitu, lugubri aut murmure, dulcem
Ægrè Diva animam exhalat; ceu pura columba,
Quam jaculum fixit ſtridens, aut miſſile plumbum,
Cervicem inclinat niveam, atque oblita querelæ
Labitur exanimis, vitamque relinquit in aſtris.
Auguſtæ non pompa domûs, non purpura luctum

Ponenda, accendit; rutilæ non tempora circum
Gemmæ, non ſceptrum movet, aut diadema caducum:
Hæc invita tulit, ſed non invita reliquit.

Vidimus orantem ante aras, oculoſque decoros
Dejectam, atque pio fletu nitida ora rigantem,
Vidimus auxilio miſeros opibuſque juvantem,
Vidimus. —— At Divæ virtutes obruit urnâ
Dura nimis lex fati, & non revocabilis ordo.

Quis nunc dum *Auriacus* meditatur vincla *Garumnæ*,
Et *Lodoice* tremis, *Britonum* Mavortia corda
Imperio placido, & blando moderamine flectet?
Quæ *Venus* ex acie redeuntem & pulvere tectum
Sanguineo, excipiet *Martem*, amplexuque fovebit
Molli, ſingultans; lacrymis ſordeſque decoras
Abluet, & mediciis ſiccabit vulnera lymphis,
Dictamnum ſpargens, & odoriferam Panaceam?
Tu ſola *Auriaci* poteras lenire labores,
Maria, Ille tuis precibus devictus, ad hoſtes
Cautior acceſſit; nunc mille pericula quæret,
Anxius & *Senonum* in medios ruet obvius enſes.

Quid referam everſas turbato in gurgite claſſes
Borbonias? En cæde ardent, lateque relucent
Fulgure ſulphureo, & tonitru maria alta tremiſcunt!
Seu *Maria* colos, & pendula ſtamina ducit,

Seu

Seu texit pictas auri ſubtemine veſtes,
Illi Neptunus domitor maris, omnia jura
Et pelagi imperium cedit, ſævumque tridentem.
Atque utinam ſupereſſet adhuc, nec flebilis umbra
Lætitiam inſolitam *Celtis* animoſque dediſſet;
At licèt *Auriacus* gemitu æger languet inerti,
Mox lapſæ ſurgent vires, animoſaque ſurget
In *Gallos* rabies, & vitæ prodiga virtus.
En! iterum cerno ſpumantem ſanguine *Moſam*,
En acuit dolor iram! En! implacabilis ardet
Naſſaides, metit enſe acies, latumque per agmen
Limitem agens, toto graſſatur in æquore Victor.
Sic leo venantûm percuſſus vulnere ſævit
Acriùs, horrendùm frendens, ſetaſque comantes
Erigit; accenſo major violentia gliſcit:
Mox ruit in turmas, & toto fervidus arvo
Nunc hos, nunc illos diſcerpit; viſcera paſſim
Effunduntur humi divulſa, & lubrica tellus
Cæde rubet morientûm, & rorat ſanguine campus.

G. Adams, Ædis Chr. Alumnus.

MEMO-

MEMORIÆ
BEATISSIMI PATRIS
JOH. FELL,
Olim Epiſc. OXON.
ET
ÆDIS CHRISTI *Decani.*

Cum ipſi Monumentum poneretur.

O Viva ſolers Marmora ſculptili
Dolare ferro, qui lapidem ſacrum
Fello reponis, ſæpe doctis
Sæpe piis oculis legendum;
Eia arte diam canitiem Senis,
Vultumque fingas ſimpliciter bonum,
Suoque reddas os verendum
Quale precans tulit ipſe, Templo.

Hic

Hic vernet inter tela rigentia
Flos non caducus, ſanctior implicet
Verbena lauros, & remiſtæ
Cum galeis lituiſque mitræ.
Huc forſan olim progeniem rudem
Muſis daturus deveniet ſenex,
Quem prælium *Naſebianum*
Incolumem Laribus remiſit:
Ni fallor, hæc quam conſpicis inquiet
Imago *Felli* eſt, En! venerabilem
Agnoſco vultum, En! ora mirè
Dædaleâ ſimulata dextrâ.
Hic ſæpe mecum (nam memini) breves
Fallebat horas, nunc iterum alloquor
Nunc prendo dextram, nunc amicas
Accipio, referoque voces.
Mecum Hic tremendam militiam tulit,
Dum ſævienti pervigil horruit
Totus pruinâ, dum gelatis
Dirigui pariter ſub armis.
Sed jam quieſcit ſurdus, & immemor
Commilitonis, non iterum mihi
Spectandus; heu! fas ſit rigare
Imbre pio cineres Amici.

Hæc

Hæc mœſtus inquit. Cætera lacrymæ
Reddunt loquaces. O tumuli ſitis
Avara, & immatura *Felli*
Mors viridem reſecans ſenectam!
Vix flore pulcros veſtierat novo
Lanugo vultus, cum decus extulit
Sublimem, & intonſo dederunt
Pierides ſua regna Phœbo.
At quanta adulto gloria contigit?
Quot ſerta canam cæſariem ſeni
Cinxere? quantùm innixa *Felli*
Imperio *Rhedycina* crevit?
Ad hunc cruenti quos ſtudium aſperum
Belli manebat, vel labor imperî
Fluxere, & auratæ per Ædes
Aonias micuere bullæ.
Hinc jam vigeſcit *Concilium Patrum*,
Multoque fœtum germine nobili
Et decolorem cæde *Tibrim*,
Et luteum refugit *Lemanum*.
Regnante *Bello* floruit artibus
Pubes aviti nominis æmula
Ormondus, & qui Heroa finxit
Aldricius propiore curâ.

Senſen

Senſere *Celtæ* magna quid indoles
Nutrita poſſet Socratico ſinu,
Ingens quid *Ormondi* juventus,
Atque animi generoſus ardor.
En cerno quanto vividus impetu
Marcellus alter proruat agmina!
Quantus reluctantes catervas
Fulmineo metat acer enſe!
Sic *Moſa* inundans illuvie vagâ,
Latè rapaci volvitur alveo,
Gregeſque, ſilvaſque, & virentes
Sternit agros, ſata læta ſternit.
Doctrina tantum pectora roborat,
Et fida vires promovet inſitas
Cultura. *Felli* O priſca virtus!
O animæ ſine labe candor!
Cur vita nequicquam pia labitur
Nec Te caducum, virgineus pudor,
Neve arma, neve artes Minervæ
Eripiunt Acherontis unda?
Dum ſternit atro turbine *Carolum*
Procella fati, Relligio caput
Dum languidum luctu recenti
Carolidæ tumulo reclinat.

Regni

Regni ruinas æger & anxius
Labantis horres, mox miſer interis,
Comes ſub umbras inſecutus
Caroliden, nimis heu! fidelis.
Sic marcet Anchiſes Priami rogo
Brevi ſuperſtes, ſic adiit patrem
Et Ditis Æneas ſonantem
Mox petiit novus hoſpes undam.
At O futuri mens hominum nimis
Præſaga! Si Te fata remitterent
Terramve ſpectares *Britannam*
Concilio Superum remiſtus;
Videre poſſes non ſine gaudio
Pulſos cucullos, pictaque numina,
Romamque concuſſam, & minantem
Naſſovium triplici Coronæ:
Videre poſſes, ut patriæ decus,
Bellique fulmen non imitabile
Florente Parnaſſo inter arma,
Auriacum, celebrant Camœnæ.
Quin Te loquuntur, dum Tibi fervida
Theatra clamant, ſaxaque perſonant,
*Tuaſque læto cum tumultu
Inſtituit *Rhedycina* pompas.

* *Omnia Oxonienſia.*

Nec si peribit quod Tibi ponimus
Marmor dolentes, Tu simul occides;
Cunctis priorem Te reponent
Aoniæ, Tua cura, Musæ.
Te docta fastis gens memor inseret
Tibique surgent templa perennia,
Lauroque florentes columnæ,
Ad citharam properante saxo.

—— Ædis Chr. Alumnus.

EXPERI-

EXPERIMENTA Machinæ Pneumaticæ AB *HONORATISSIMO* D. D. BOYLÆO *INVENTÆ.*

INcluſam quâ vi Terram circùm ambiat Aer
Urgens mole gravi; errantes quo pondere cogat
Particulas; quanto oppreſſus ſeſe explicet ictu
Carceris impatiens, primus, *Boylæe*, recludis:
Nam Te Naturæ deſerta per ardua dulcis
Raptat amor; Tibi Res intactæ Laudis & Artis
Debemus; Tibi fas ſoli cognoſcere cauſas
Abſtruſas, *Verique* imos penetrare receſſus.
O Terræ Cœlique potens! qui Limen utrumque
Exploras,

Exploras, geminique aperis commercia Mundi:
Tu reſeras quicquid ſecum meditatur in Aulâ
Aeriâ Juno; Imperii Tu detegis oras
Cærulei, liquidamque plagam, & pellucida regna.
Quin *Hyalum* profer, latum quod creſcit in orbem,
Quáque *Tubo* aptatur, cerâ viſcoque tenaci
Unge fovens, ne ſe inſinuet penetrabilis Aer.
Atque ubi jam ſpatio expreſſa eluctatur inani
Aura levis, tenueſque in ventos hauſta recedit:
Continuò fragor auditur; ruit omnis ab alto
Incumbitque Aer Phialæ; & denſiſſima torto
Verbere Tempeſtas circum furit; illa fatiſcens
Solvitur, & ſparſo ſcintillant fragmina vitro.
Sin ſit convexa, & curvum lunetur in arcum,
Stat contra obluctans, parteſque gravata coercet
Firmiùs, æthereum pondus confiſa figuræ
Contemnit, laterique illiſam decutit auram.
Sic ſeſe attollit nativo fornice ſepta
Teſtudo in Concham creſcens, ſic grandia ſaxa
Fert tergo impunè, & ferratos ſuſtinet orbes
Vulneris haud metuens; nequicquam concava pulſu
Teſta ſonat, ſolidumque terit rota ſtridula dorſum.
Accipe nunc, quantas vires tenuiſſima quævis
Particula aeria emittat, quali impete ſeſe

Expediat

Expediat vincla indignans: quin obice rupto
Non jam ſe capit expatiata, ita turbine magno
Evolat, & veterem poſcit revoluta figuram.
Nam ſi Veſicam Phialæ alvo includis, & auram
Cryſtallo errantem educis, ventoſa tumore
Protinus aſſurgit Pellis, majorque videri
Vitrum explet, raucoque crepat diſploſa fragore.
Scilicet urgentis Cœli gravitate remotâ
Funiculi aerii exiliunt, & murmure circum
Clauſtra fremunt, tentantque aditum, & latera undique pulſant.

Non vi majori Tormentis emicat ardens
Sulphur, non ruptâ fulmen de nube triſulcum
Irruit, evertitque imis radicibus ornos.

Haud aliter vento, quos preſſo implevit Ulyſſes
Turgeſcunt Utres gravidi, dum flatibus intus
Hinc ſævit Boreas, furit illinc turbidus Auſter,
Explorantque viam: donec mox carcere fracto,
Erumpunt omnes turmatim, atque æquora miſcent.

At fragilem ſaliens cum Rana intraverit Urnam,
Machinaque ingenti gyro circum acta rotetur:
Ecce! inflatum animal turgenti pectore anhelat,
Miraturque novam molem, atque immania membra;
Tum furiis accenſum Hyali cava mœnia tundit,

Singul-

Singultuſque ciet, mediâque in morte recumbens
Diſtinctam oſtendit maculis ſquallentibus alvum.
Illi Natura effinxit mirabile textum
Pulmonum, alternam tumidis qui follibus auram
Accipiant reddantque; illi altas ire ſub undas
Indulgens dedit, ambiguâque ſeneſcere vitâ;
Nequicquam; tenuis neſcit puri ætheris hauſtus
Erigere inflatu, & vacuas diſtendere cellas.
Sic ubi captivus limosâ educitur undâ,
Et patitur Cœlum Piſcis; mox frigore ſiccum
Horrere aſpicias, duriſque rigeſcere ſquamis.
Id metuens ſerâ *Teneriffam* nocte Viator
Aſcenſu cautus ſuperat, quando Aera Veſper
Humenteſque umbræ denſant, fumique volucres:
At ſub mane ruit, montiſque è vertice præceps
In Valles fertur, dubiâ cum luce rubeſcit
Nondum pura dies; nempe orto Sole vapores
Diffugiunt, ſimplex terrenâ fæce relictâ
Rareſcit, non jam ulteriùs ſpirabilis Æther.
Quid referam in Vitro Sonus ut vaneſcit, & aures
Debilis arrectas fallit, longeque recedens
Paulatim moritur? Radios ut vibrat inertes,
Et tremula incerto langueſcit lumine Tæda;
Ut Lympha ebullit magno commota tumultu,

Exultantque intùs latices, dum roſcida Fontem
Mentitur, crebrâque aſpergine ſubſilit unda
Irriguas ſimulans ſcatebras. Sic Cynthia Nerei
Turbatas attollit aquas; furit æſtus arenis,
Atque agitata imo ferveſcunt æquora fundo.

Henr. Stephens, A. B.
Coll. Mert. Socius.

In

In OBITUM Reginæ MARIÆ:

Anno 1695.

O Umbra Divis miſta volentibus,
Matura ſacris heu nimium choris;
Quæ patrio donata cœlo
Inter avos atavoſque regnas!
O quæ receptum in ſidera Carolum
Utrumque ſpectas! ô cui brachiis
Occurrit expanſis Eliſa,
Et capiti nova ſerta nectit!
Spectare ab alto ſi vacat æthere
Terras relictas; ſi lachrymabiles
Luctûs Triumphos, & ſepulchri
Cernere non vacuos honores:
Videbis Iſin nunc tua funera
Plorare; & umbræ carmina nobili
Donata conſecrare, partem
Funerei haud minimam Triumphi:

Videbis atras ut decoret vias
Pullatus ordo virginum; amabili
Decora luctu turba, telæ
Immemores simul & choreæ:
Videbis ægro murmure conqueri
Durum, relictâ cuspide, militem;
Tuumque, jam primum propinquo
Nassaidem trepidare fato.
Hic inter omnes impavidus stetit
Mortis tumultus; undique militum
Turmas ruentes, ultimosque
Audierat gemitus cadentum.
Illum nec armis fusus Hibernicis
Senilis Heros; nec tua funera,
Grafton; nobilesve rapti
Talmasii quatiunt ruinæ.
Tu prima magni pectora Conjugis
Maria, frangis; jam refugit metu
Perculsus Heros; & madenti
Insolitus tremit ore pallor.
Tu leniebas consilio Ducis
Duros labores; Tu, Dea, gaudium
Quæ semper illi, quæ Britannis
Una dabas, dabis una luctum.

Eheu!

Eheu! genarum purpureum decus,
Eheu! nitentis fulgura luminis,
Formæque flores (heu) caducos
Corripuit maculoſa peſtis.
Quis jam levabit, quis miſerabilis
Luctus egeni? quis viduæ feret
Solatium? quis dulce reddet
Auxilium fragili ſenectæ?
Abſente quis nunc incolumes Duce
Præſtabit Anglos? Imperium maris
Quis aſſeret, quis tradet igni
Celtiacas iterum carinas?
En! flamma ferventi æquore volvitur
Contraria; en! puppes avido Thetis
Mergit barathro, ſemiuſtos
Dum liquidus lavat ignis artus.
En! acta nigro ſulphuris impetu
Surgunt in altum corpora fumea.
En! ſpecto nubes inter altas
Attonitos volitare Gallos.
Fruſtra at *Mariæ* tempora laureæ
Cingunt coronæ; fruſtra agit Anglia
Victrix Triumphos: Gallicanis
Sævior (heu) Libitina telis

Divam ſubegit. Non populi preces
Te, chara, ſervant; non miſeræ graves
Gentis querelæ; non repellit
Fulmineum Tua laurus ictum.
Fruſtra auget undas navita fletibus,
Damnatque Parcas & ſua ſidera;
Armatque claſſes; (heu!) ſepultam
Nulla ratis Dominam reducet.
Quin interemptâ reſtat adhuc Deâ
Spes una; reſtat *Naſſaides* ſuæ
Cuſtos Britanniæ, ſuperque
Celtiacas metuendus oras.
I, magne Princeps, Borbonias Tuo
Expelle naves victor ab æquore;
Et Gallicæ agnoſcant triremes
Supplicibus Tua ſigna velis.

Ant. Alſop, A. B.
Ædis Chr. Alumn.

In

In

NOVUM HOSPITIUM,

Chelſeiani *prorſus æmulum, ad Occidentalem* Dublinii *Plagam feliciter extructum.*

DIC, precor, Amphion quali Chelys Enthea plectro
Inſonuit, quantiſque levi ſub pollice nervis
Facundum trepidavit ebur; cùm ſaxea moles
Senſerat inſolitum blando percuſſa furore
Carmen, & attonito rueret digeſta tumultu:
Cùm nova diſcordem ſociare induſtria cœpit
Congeriem, certâque fide coaleſcere juſſit
Unanimeſque rapi concurſu in mœnia rupes.

Dic mihi, nam magicâ quamvis teſtudine Muſa
Inſtaurare urbes captivaque ducere ſaxa
Neſciat; inſtaurata tamen celebrare ſuperbit,
Extructaſque arces audaci attollere cantu.

Parte ſub extremâ *Eblanæ*, quà tramite noto
Tendis in occaſum, viridi donata receſſu,
Surgit amœna domus, quæ limine denſa frequenti,

Multipli-

Multipliceſque Lares ſpatioſoque atria magna
Amplexu numerat, vaſtæque capacia turbæ
Mœnia, & immanem latis compagibus alvum.
Urbem habet una domus: ſeu dicere gentis Hybernæ
Palladium commune velis, ubi milite crebro
Fervet, quem fida in *Carolos* compeſcere motus
Civiles docuit Pietas, & nobilis ardor
Pectoris intrepidum miſit per tela, per hoſtes,
Fulmineoſque globos, atque atrum ſulphuris imbrem.
Seu quoque caſtra voces veteres ubi lege Phalanges
Exercens variâ, innocuam ſub imagine pugnam
Mentitur miles, ſimulachraque Martia ludit.

Stat ſibi præſidium moles operoſa, colonis
Munitur que ſuis; nec abeſt placidiſſima ſaxis
Gratia munitis; hinc præterlabitur amnis
Lenior ambiguiſque ſuſurrans flexibus errat;
Illinc fœcundum indefeſſo lumine campum
Metiri datur, & virides pulchro ordine ſilvas,
Valleſque & lætis flaventia meſſibus arva.

Aereis conis turritâ & Fabrica fronte
Declives longè curſus ſoliſque labores
Proſpicit occiduos, cum feſſo mitior igne
Ire ſolet, quem fama refert (ubi flexus ab axe
Sideream molem, & ſurgentes viderit arces)

Attonitum

Attonitum his tandem rupiſſe ſilentia dictis,
(Dum maris Indigenæ propero acceſſere natatu
Cæruleæque Deæ medio emerſêre profundo.)
Quà paſſim dubii penetro confinia mundi
Extremaſque oras æternâ luce pererro,
Nil mihi dignum adeo nec tam mirabile viſu
Occurrit, nec enim ſuperas jactare juvabit
Dardanidum turres, teſtataque mœnia Phœbum
Artificem, nec quas jactat felicior arces
Eblana, elatos apices atque æmula ſaxa
Cœlorum, nec ſacra mihi nec ſacra Camœnis
Templa placent; ingratus honos & inutile nomen.
Sæpe ſuas (quoties ſpiſsâ caligine languet
Pallidus Autumnus, lethalique incubat Auſter
Nube gravis, cœlumque udis contaminat alis)
Muſæ indignantur ſedes, nimiumque ſuperbi
Martis tecta petunt, & vel ſibi Pallas inermis
Invidet armatæ: placidos dumque ipſe receſſus
Suſpicio moriente die, mihi dextera pronum
Sponte retardat iter, frænoſque tenacior urget
Adſtrictos, nimiæque moræ diſpendia poſcit,
Vix ea, cùm leges æternaque fœdera cœli
Increpuere moras, & dicere plura volentem
Æquoreis merſere undis ——

Tuque

Tuque, Gradive Pater, fulgente invectus amictu
Aeriæ nebulæ, armorum dum ſplendidus ære
Immortale jubar vibras, lucemque coruſcam,
Sæpius adverſas aſpectas deſuper arces,
Et ſenio emeritas gaudens luſtrare cohortes,
Ora vides horrenda, & hiulcis aſpera rugis,
Immaneſque artus, rigidâ & membra hiſpida ſilvâ,
Relliquias belli ingentes, monumentaque geſtis
Facta ſuis, lacerumque cruenti inſigne Triumphi.

Tales dimidii ſpirant in marmore vultus
Fumo ſqualentes, & multo pulvere turpes;
Vulneribus pars nulla vacat, labefacta ruinæ
Membra premunt, patulique horrent in corpore ſulci.

Hic dubii expertus repetita pericula belli
Evulſos oculi nervos & vincula tabo
Oſtentat diſrupta, & inanem luminis orbem.
Hic pedibus læſus, memori de vulnere tardus
Claudicat, & torvâ converſus fronte ſuperbit,
Inceſſu lato, atque alternis paſſibus impar.
Ille minor cubito, veteri pro more lacertos
Jactat inæquales, gelido dum ſanguine torpet
Lævæ truncus iners, vacuæque injuria pendet
Deformis manicæ, lunatæ opprobria dextræ.

Sic ramos lacerata, annoſo corpore quercus

Silvæ creſcit honos, & crebro ſaucia ferro
Fronte petit ſuperâ nubes, ſic tuta ruentes
Ventorumque minas, & tela triſulca laceſſit.
Non ultra querulis laſſat ſua brachia mater
Planctibus, & prono averſum ſuper oſcula vultu
Fuſa tenet natum, tardis nec noctibus uxor
Ingemit, & pavidis ducit ſuſpiria votis.
Matre jubente ruit proles, ardetque cruentâ
Tempeſtate frui, patriæque impendere vitam,
Et cæco miſcere undantem turbine campum;
Vulnus amat, plauditque ſibi mercede ſuperbus
Oblatâ, pretioque juvat ſua damna paciſci.

Jo. Whitfeld, è Coll. Mert.

Ad

Ad Infigniſſimum Virum
D. THO. BURNETTUM,
Sacræ Theoriæ Telluris Autorem.

NON uſitatum carminis alitem,
Burnette, poſcis, non humiles modos:
Vulgare plectrum, languidæque
Reſpuis officium camœnæ.
Tu mixta Rerum Semina conſcius,
Molemque cernis Diſſociabilem,
Terramque concretam, & latentem
Oceanum gremio Capaci:
Dum Veritatem quærere pertinax
Ignota pandis, ſollicitus parùm
Utcunque ſtet commune Vulgi
Arbitrium & popularis Error.
Auditur ingens continuò fragor,
Illapſa Tellus lubrica deſerit
Fundamina, & compage fractâ
Suppoſitas gravis urget undas.

Impulſus

Impulſus erumpit medius liquor,
Terras Aquarum effuſa Licentia
Claudit viciſſim; has inter orbis
Relliquiæ fluitant prioris.
Nunc & recluſo carcere lucidam
Balæna ſpectat Solis imaginem,
Stellaſque miratur natantes,
Et tremulæ ſimulacra Lunæ.
Quæ pompa vocum non imitabilis!
Qualis caleſcit ſpiritus Ingeni!
Ut tollis undas! ut frementem
Diluvii reprimis tumultum!
Quis tam valenti pectore ferreus
Ut non tremiſcens & timido pede
Incedat, orbis dum doloſi
Detegis inſtabiles ruinas?
Quin hæc cadentûm fragmina montium
Natura vultum ſumere ſimplicem
Coget refingens, in priorem
Mox iterum reditura formam.
Nimbis rubentem ſulphureis Jovem
Cernas; ut udis ſævit atrox Hyems
Incendiis, commune mundo
Et populis meditata Buſtum!

Nudus

Nudus liquentes plorat Athos nives,
Et mox liqueſcens Ipſe adamantinum
Fundit cacumen, dum per imas
Saxa fluunt reſoluta valles.
Jamque alta cœli mœnia corruunt,
Et Veſtra tandem Pagina (proh nefas!)
Burnette, Veſtra augebit ignes,
Heu ſocio peritura Mundo.
Mox Æqua Tellus, mox ſubitus viror
Ubique rident: En teretem Globum!
En læta vernantis Favoni
Flamina, perpetuoſque flores!
O Pectus ingens! O Animum gravem,
Mundi capacem! ſi bonus auguror,
Te, noſtra quo tellus ſuperbit,
Accipiet renovata Civem.

Jo. Addiſon, A. B. è Coll. Magd.

MARIA

MARIA
REGINA
Ex Gente ESTENSI.

DIva potens formæ, sceptri Regina Britanni
Immortale decus, Cui frontis gloria majus
Imperium, & latos tribuit toto orbe Triumphos.
Diva favens adsis, laudique, *Maria*, secundos
Sterne Tuæ cursus; primæ incunabula famæ
Seu referare juvat, priscumque à Cæsare Nomen
Majorum eruere, & multâ deducere virgâ;
Sive Tuis meritos aris libamus honores,
Et Tibi solenni instaurantes Orgia ritu
Angliacæ canimus, Præses Saturnia, terræ
Magna Jovis Conjux, & digna Tonante Britanno.
Talis eras Paphiâ frontem redimita coronâ,
Cùm Veneri lætos indixisti Hymenæos.

Postquàm

Poſtquàm omnis Comitum longè proceſſerat ordo,
Ipſa aderas alias inter præſtantior omnes,
Inſigniſque auri radiis, & luce ſmaragdi;
Dives opum, & vultu melior: Berecynthia Mater
Inſtituit talis lætas feſtiva choreas,
Dum Socias inter mediâ ſpectabilis urbe
Incedit, gradienſque altis cervicibus extat.

Quæ Tibi tum roſeo Majeſtas luſit in ore
Intactam perfuſa nivem? cui plurima flammam
Purpura ſubjecit, caſtâque in fronte Pudoris
Illuxere faces; ſed vultum obnubit amictus,
Involvitque diem; ſic umbra obducit opaca
Purpureos cœlorum ignes, Titaniaque aſtra.

Jamque oculos pompa invadit, cum finibus olim
Angliacis hoſpes, cum jam *Thameſina* ſubires
Oſtia, ſentit onus *Thameſis*, fluctuque ſuperbo
Expatiatur ovans, placidoque exuberat æſtu.

Interea mediis, avidus ſpectator, ab undis
Neptunus, viridi implicitum caput extulit algâ,
Et vultum attonitus, ſuſpenſa ſilentia rupit.
"Prima, nec indignor, cedat Tibi gloria ſortis,
"Æthereaſque regas Dictæus Jupiter arces;
"Jam mihi ſurgit honos, creſcitque immane Tridentis
"Imperium, cœloſque æquant Neptunia regna,

"En

"En nova cæruleo emergit Dea Cypria ponto
"Nereidum comitante choro; Quæ jura furenti
"Dat pelago, rapidoſque jubet miteſcere fluctus.
"Nympha potens ſalve, noſtri gratiſſima Regni,
"Advena, Quæ Thetin exuperas pulcherrima, quantum
"Ipſa Thetis reliquas ſuperat pulcherrima Nymphas:
"Aurea ſic tumidos radianti lampade fluctus
"Luna ferit, tremulus latè ſuper æquora ſplendor
"Emicat, & vaſtum incendit multo igne profundum.
Dixerat, & rauco confuſum murmure littus
Intremuit, plauſuque ſecundo immugiit æther.
Servit, Diva, Tibi quaſcunque allaberis oras
Lætus honos, longè clamorque & plauſus ovantum
Aſſequitur greſſus; ſeu Gallica regna peragras,
Mox induta novo incandeſcit Gallia cultu,
Præſentem confeſſa Deam; fulgore coruſcat
Terra ſacro, rutiloque albeſcit [illegible]mita tractu.
Sive per Italiam tranſis, mox Itala tellus
Sponte ſuâ croceos ridens veſtitur amictus;
Fragrantem circa nebulam jucundior aer
Fundit, & undantes redolenti Nectare rores.
Sic ubi Mænalios Virgo Latonia ſaltus
Ingreditur, jactatque humeris reſonantibus arma
Venatrix, crines latè per colla fluentes

Luxuriant, atque Ambroſios Dea ſpirat odores.
Quàm lætas indulget opes Saturnia tellus
Indigenis, quali ridet Tua patria luxu!
Illic vere novo, cùm primæ à vulnere gemmæ
Materno erumpunt, paſſimque injuſſa ſuperbit
Herbarum pubes, ac florum lucidus ordo;
Non ſic Hyblæi fragrantia germina colles
Exhalant, quoties Zephyrus mulcentibus alis
Naſcentes libat violas, lætoſque Hyacinthos.
Illa ferax opibus tellus, ubi quælibet arbor
Sudat odorato ſpirantia Balſama ſucco;
Lenæuſque Pater generosâ vite coronat
Purpureas valles, ſtratique fluentibus agri
Luxuriant ramis, dum pondere laſſa tumenti
Nutat curva arbor, fœtuque premente graveſcit.
Illic mala nitent auro ditata, putares
Heſperidum florere nemus, cui fulgida poma
Ardeſcunt, flavoque rubent pretioſa metallo.
Sed mihi quanta acies, vel quis ſuffecerit ardor
Per juga panda ſequi, per nubiferumque cacumen:
Quà procul aeriam latè Pater Appenninus
Erigit in ſuperos frontem? premit hiſpida durum
Colla gelu, & canus latet inter ſidera vertex:
Porrigit Ille avidos per tædia multa viarum

Ad

Ad Mutinam greſſus; Latios dorſa aſpera campos
Vaſtâ mole ſecant, *Mutinenſeſque* ardua turres
Deſpectant, longoque patent immania tractu.
Tu *Mutina* ante alios multùm dilecta receſſus,
Multùm digna cani; longos dominantia in annos,
Tu quondam *Eſtenſis* primordia maxima ſtirpis,
Vagitumque ingentem, atque incunabula læta
Heroum, & teneros cœlo plaudente *Mariæ*
Vidiſti riſus: lævùm Saturnius arce
Cum intonuit Pater, & flammas per inane coruſcas
Disjecit, certique dedit læta omina regni:
Eſt via, quà collis frondenti aſſurgere dorſo
Gaudet, vernantique jugum veſtire coronâ:
(Planities lata indè patet, cui flumina circum
Fundit humus flores, viridique inducitur umbrâ)
Acclivem, *Mutina*, in frontem, tua mœnia tollis,
Et fluvii curſus, & dulcia proſpicis arva;
Tardior hinc *Panarus* dilectæ allabitur urbi,
Innectitque moras, laſcivaque murmura miſcens,
Hinc, atque hinc udæ libat mille oſcula ripæ.
Protinùs Hæc vario circum undique fuſa colore
Læta nitet, depictas fœcundo ubere valles
Jactat, & æternos opulenti ruris honores.
Sic tibi Roma urbem campi ſubjecta coronat

Planities, blandi quà mollior aura Favonî
Ludit, dum facilis juxta leni agmine Tibris
Labitur, & placido teſtatur gaudia fluctu.
Terra Tibi ſimilis, Regina, atque æmula vultûs
Diva Tui, radios ſpargit, lumenque juventæ
Purpureum.
Sic Mutina æthereas ſurgit ſublimis in auras,
Hinc ſibi vicinas *Veronæ* deſpicit arces,
Hinc *Patavî* campos, & *Bolognenſia* caſtra:
Tuque etiam acclivi demittis vertice turres
Æmula quantumvis *Arioſtum*, *Mantua*, jactes
Virgiliumque tuum. —— Talis mihi pectora fervor
Incendat, ſimilique ruat per anhela tumultu
Corda furor pulſans: Quis enim, Regina valebit,
Quis Proavos celebrare Tuos, à ſanguine Divûm?
Quis digno poterit *Forreſtum* attollere cantu?
Ille ubi graſſantes adverſo Marte Phalanges
Hunnorum vidit Latiis incendia campis
Jactare, atque urbes hoſtili involvere flammâ:
"Quis mecum, exclamat, miſeræ ſpondere ſalutem
"Audebit Patriæ? ſtat certè avertere peſtem
"Communem terris, vel honeſto occumbere fato.
Dicta fides ſequitur, parvâ ſtipante coronâ,
Perque hoſtes, perque arma ruit, latam undique cladem
Sternit,

Sternit, & ingentes confuſæ cædis acervos;
Huc, illuc adigit violento fulmine turmas,
Exoſumque pecus procul *Hunnos* finibus arcet.
Nec magis Almannis, Tibi nec, gens Vandala, campos
Vaſtanti Auſonios, belli fortuna pepercit:
Namque volans mediis ſe fervidus ingerit armis,
Perque globos immane furens, *Acarinus* inundat;
Mille cadunt cæſi duro diſcrimine, mille
Captos vincla premunt; paucos à morte redemit
Noctis amica quies, tacitæque ſilentia Lunæ.

Quis referat præclarum *Azo*, bellique potentem
Barſilium, *Narcemque* cruento rore madentem,
Inſignemque armis fulgentibus *Aldovardum*?
Quis *Borſum* celebrabit, Amazoniamque *Matildin*?
Tuque *Erneſte* ardens, & *Berengarius* Heros,
Albertuſque ferox, & *Saracennius Otho*
Ingens fama, *Domûs* magnum decus *Ateſtinæ*:
Tu tamen antiquos ingentia ſtemmata Patres,
Rinalde, exſuperas, viridi Tibi tempora lauro
Innectit *Taſſo*, ſacras Latonius artes
Cui dedit, & plenâ indulſit ſua munera flammâ.

Quantus Judæis *Rinaldus* victor in arvis
Ibat! qui medio *Turcarum* ardente tumultu,
Appetere inviſum Superiſque, hominique Gigantem

(Inceſſu lato, & magnâ ſe mole moventem)
Auſus, & imparibus bellum decernere telis:
Illi alternantes in mutua vulnera ſurgunt,
Et ferrum obnixi infigunt, colliſaque vaſtos
Dant ſonitus arma, atque exundant imbre cruento.
Tum ſic *Rinaldus*: "Non te mea dextera vincit,
"Cede Deo, magnum te certo vulnere Numen
"Immolat, & dicens capulo tenus egit in imas
Mucronem coſtas, nec dum media ilia rupit.
Ille tremit graviter frendens, cum vertice prono
Volvitur, & ſeſe per totam extendit arenam.
Sic ferro percuſſa ingenti robore quercus,
Huc, illuc nutat tremefacta, & vulnere duro
Victa cadit; magno tellus commota fragore
Horreſcit, gemituque vago nemus omne remugit.

Proximus accedit, ſed major ſemper in armis
Emicat *Alphonſus*, teneris qui doctus ab annis
Primitias hauſit Juvenis, bellique cruenti
Dura rudimenta; Ille artes in utraſque paratus,
Seu dubium regere Imperium, ſi forte minaci
Turba fremit ſtrepitu, ſævitque ignobile vulgus:
Seu galeam indutus, fælici haſtilia dextrâ
Vibret, & in denſos immani turbine campos
Ingruat, horrendumque externis intonet arvis.

Si

Si titulos, *Alphonſe*, Tuos numerare velimus,
Si magnas Patrum exuvias, atque agmine facto
Congerere annales, Major Tibi gloria ſurgit
Major adhuc fama eſt Divam genuiſſe *Mariam*;
Prole Tuâ fælix, fælix ſimul Illa Parente!
Illam ſtirpis honos, & Aviti ſanguinis ordo
Evehit ad cœlos, atque inter Numina tollit.
Illa ſuis fulget Titulis, & Nomina jactat
Prolixa, & ſeriem fœcundam oſtentat honorum.
Haud ſecus audivi exundanti flumine ripis
Intumuiſſe ſuis, & pleno gurgite Nilum
Per campos ferri; dum fontis nobile traxit
A Cœlo caput, & ſuperis immiſcuit aſtris.
Quanta, *Maria*, Tibi laudum ſeges, æquore quanto
Panditur, & magnæ diteſcit gloria meſſis!
Seu longè à Patriis *Jacobus* finibus Exul
Egregius properet (dum vexat triſtis Erinnys
Vipereis Anglos odiis, & murmura plebi
Inſpirat cæca, atque horrendi ſemina belli.)
Te quoque per ſimiles eadem fortuna dolores
Impulit, & ſequeris per tot diſpendia, fati
Conſors indefeſſa, atque inviolabile pignus;
Una ſalus, unum Vobis commune periclum.
Seu populo rurſum adverſante, & ſorte novercâ

Tendit

Tendit ad algentes Boreali cardine Scotos;
Tu comes ire paras, atque effera turba potentis
Imperium formæ agnoſcunt, Teque auſpice Divâ
Et vulgi rabiem fregit, pelagique tumultus.
Sic comites Divos oſtentat Troïus Heros,
Securuſque ruit, denſa inter tela, per ignes,
Perque maris, vaſtæque exhauſta pericula terræ.
Sed damnat Fortuna nefas, ac fœnore multo
Præteritos reparat caſus, & crimina fati;
Jam vultu meliore dies, nitidoſque juventâ
Inſtauras, Saturne, annos, ſeriemque ſuperbis
Infantem revocare, & lætam evolvere ſcenam.
Jam video, nec vana fides, per compita plauſus
Ingentes furere, & ſacras effervere pompas.
En Diva incedit ſolenni invecta triumpho,
Dumque oculi latè radiorum tela coruſcant
Ipſa micat ſtellis fulgentibus intertexta.
Æthereâ nuper lapſus Cyllenius arce,
Fragrantiſque imbres Nardi, & redolentis Amomi
Perfundit rivos, dum molli tempora ſerto
Implicat, & ramo nectit fælicis olivæ.
Fuſa utrinque cohors Magnatum, atque ordine longo
Turba nitet Procerum; ſequitur dum ſplendidus ære
Miles, & ignitæ lucent umbone Phalanges.

Haud

Haud ſecus ardenti radiorum fulgure cincta,
Æternoque armata die, cum Juno ſuperbâ
Majeſtate ſedet, quatit hinc circum Ægida Pallas
Bellatrix, illinc Pharetrâ metuendus Apollo
Præſidet, & rutilis Mavors Pater horret in armis.

Jo. Whitfeld, A. B. Coll. Mert. Soc.
recitavit in Theatro Apr. 23. 1685.

CAROLUS,

CAROLUS, *WALLIÆ PRINCEPS*, EX HISPANIA REDUX *Anno* 1623.

COngerite faſces, ſtruite lignorum pyras,
Totùſque largâ fulgeat vicus face,
Stellentur urbes ſingulæ flammis ſuis,
Trabeſque & ipſa tigna conferte in focum.
Campana feſtos multa proclamet ſonos,
Funes ſtrepentes brachium vexet frequens.
Noſtram Apparatus iſte Pietatem decet,
Simplex, & hilaris iſte, vernaclus, probus,
Extemporale gaudium quicquid jubet.
Te ſumptuoſis mulceat ludis licet
Hiſpana tellus, illa meditatos Tibi
Paret triumphos, pompam ut oſtendat *ſuam*:
Nos tantùm Amorem cupimus: haud Nobis vacat

Rude

Rude expolire Gaudium, & moram pati
Cunctantioris Ingenî; ſubitum damus,
Erumpit importuna Lætitia, & ſonum
Ingeminat unum, *Carolus* Princeps redit,
Reviſit *Anglos Carolus* Princeps ſuos.
Spectetis, *Ipſe* eſt. Denſa jam premit vias
Avida videndi turba, ſcintillat frequens
Oculis feneſtra; quin & ancipiti pede
Crepidines hic ſcandit, & Magnæ Domûs
Proclive culmen. Quiſque nunc epulum ſuo
Oculo voraci præbet, haud ſatiat tamen.
Spectetis, *Ipſe* eſt; jam nec obſcurat genas,
Dubioſque cultus artifex tegit coma;
Sed clarus, & noſcendus, & facie ſuâ,
Stat liberalis jam ſui, & largus manu.
Secede tandem Turba: ſat vobis datum,
Sat impediſtis, jam ſuam pergant viam
Ad Aulam; ubi illum charior manet ſinus,
Et prole tantâ digna Majeſtas Patris.
Quàm dulce cóllo pondus incumbet tuo?
Quàm differêre amplexibus? quantum *Hic* modò
Flebitque ſpectabitque? Quis ſtrepitus erit
Tumultuantis gaudii? Quàm nunc putem
Aureſque & animos ore pendentes tuo?

Dum

Dum propriam nunc *Ipſe* commemoras viam,
Iterque quicquid vidit, aut fecit novum,
Probaſque populi vota, confutas metus,
Et quanta fueras cura Fortunæ refers,
Quamque innocentes ſuſpicabamur Deos,
Quàm mitis unda, quàm Tibi ſtratum mare,
Lævis *Pyrene*, comis *Hiſpanus* fuit,
Quodcunque de Te Fama narravit loquax,
Quodcunque finxit. Parce trepidanti *Angliæ*,
Quiſquis ſeverus es Patriæ Cenſor nimis,
Hunc Charitas creavit, hunc Fides Metum,
Nec curioſa noſtra, ſollicita fuit.
Ceu Mater alma Filium emittens ſuum,
Omnes ſuſurros captat, & cudit ſibi
Quod porrò metuat, ipſum & hoc pavet procul,
Et quicquid oculos habeat, haud tutum putat.
Nunc ſi quid olim Vota ſuggererent Boni,
Sperâſſe gaudet, ſive quid dubius Timor
Offendit, hîc errâſſe vel gaudet magis,
Spectaculo jam tota perfruitur ſuo,
Tantoque fidos Pignore abſolvit Deos.

Jo. Earle, Coll. Mert. Soc.

In JUVENEM NOBILEM SIDNEIUM, *CAROLI* MONTACUTI FRATREM,

Occiſum à *Batavis* in Navali Prælio Anno 1672.

ODE.

Mater Defuncti, & Umbra.

M. DUM noctis tenebræ & grata ſilentia
Componunt oculos, dum lacrymis bonus
Irrepit ſopor, aſtas
O ſpes atque Decus Tuis.

U. Te, Mater, vacuâ ſolor imagine:
Nec me reſtituunt fata, ſed opprimi
Te mœrore Diurno
Nocturnoque vetat Deus.

M. At ſaltem in patriâ debueras domo
Extingui, in patriâ debuerant domo
Te fleviſſe Sorores
Planctus inter & Oſcula.

U.

U. Sic viles animas, ſic timidos mori
Lethæo tacitum condit in alveo
Fatum: Mene ſupremo
Linquat Laudis Amor Die?

M. Quid, *Sidneje*, juvat fervor, & ultimo
Partum Marte decus, quem loca ſquallida,
Quem tetræ Stygis ulva,
Cocytuſque tenet Lacus?

U. His me Fama locis extulit, inſerens
Diis conſanguineis. Me comitem accipit
Clarâ quà micat ingens
Sandovicus adoreâ.

M. Quin *Belga* haud meruit talia; Sanguine
Non æquo intumuit Pontus, & infimâ
Noſtrum fæce cruorem
Miſceri doluit Mare.

U. At cœlo placuit. Tu pia næniis
Jam parce, atque vale: me ſubitus vocat
Portæ ſtridor Eburneæ,
Et ſurgens pelago Dies.

POCOC

POCOCKIUS.

DUM cæde tellus luxuriat Ducum
Meum *Pococki* barbiton exigis,
Manesque Musam fastuosam
Sollicitant pretiosiores.
Alter virentum proruat agmina
Sonora Thracum, donaque Phillidi
Agat puellas, heu decoris
Virginibus nimis invidenti.
Te nuda Virtus, Te Fidei pius
Ardor serendæ, sanctaque Veritas
Per saxa, per pontum, per hostes
Præcipitant Asiæ misertum:
Cohors catenis quà pia stridulis
Gemunt onusti, vel sude trans sinum
Luctantur actâ, pendulive
Sanguineis trepidant in uncis.
Sentis ut edunt sibila, ut ardui
Micant Dracones, Tigris ut horridos
Intorquet ungues, ejulatque
In madido Crocodilus antro.

Vides

Vides Lacunæ ſulphure lividos
Ardere fluctus, quà ſtetit impiæ
Moles Gomorrhæ mox procellâ
Hauſta rubrâ, pluviiſque flammis:
Quod iſta tellus ſi ſimiles Tibi
Si forte denos nutrierat Viros,
Adhuc ſtetiſſet, nec vibrato
Dextra Dei tomuiſſet igne.
Quin nunc requiris tecta virentia
Nini ferocis, nunc Babel arduum,
Immane opus, creſcentibuſque
Vertice ſideribus propinquum.
Nequicquam: Amici diſparibus ſonis
Eludit aures neſcius Artifex,
Linguaſque miratur recentes
In patriis peregrinus oris.
Veſtitur hinc tot Sermo coloribus,
Quot Tu, *Pococki*, diſſimilis Tui
Orator effers, quot viciſſim
Te memores celebrare gaudent.
Hi non tacebunt quo Syriam Senex
Percurrit æſtu raptus, ut arcibus
Non jam ſuperbis, & verendis
Indoluit Solymæ ruinis.

Quis

Quis corda pulſans tunc pavor hauſerat!
Dolor quis arſit non ſine gaudio,
Cum buſta Chriſti provolutus
Ambiguis lachrymis rigaret!
Sacratur arbos multa *Pocockio*,
Locoſque monſtrans inquiet accola
Hæc quercus Hoſeam ſupinum,
Hæc Britonem recreavit ornus.
Hîc audierunt gens venerabilem
Ebræa Moſen, inde *Pocockium*
Non ore, non annis minorem,
Atque ſuam didicere linguam.
Ac ſicut albens perpetuâ nive
Simul favillas, & cineres ſinu
Eructat ardenti, & pruinis
Contiguas rotat Ætna flammas;
Sic Te trementem, Te nive candidum
Mens intus urget, mens agit ignea
Sequi reluctantem Ioelem
Per tonitru, aeriaſque nubes.
Annon paveſcis, dum tuba Pallidum
Ciet Sionem, dum tremulum polo
Caligat aſtrum, atque incubanti
Terra nigrans tegitur ſub umbrâ?

Quod agmen! heu quæ turma ſequacibus
Tremenda flammis! quis ſtrepitantium
Flictus rotarum eſt! O *Pococki*
Egregie, O animoſe Vatis
Interpres abſtruſi, O ſimili ferè
Correpte flammâ, Te, quot imagine
Crucis notantur, Te, ſubacto
Chriſticolæ gravis *Ottomannus*
Gemens requirit, Te Babylonii
Narrant Poetæ, Te Pharetris Arabs
Plorat revulſis, & fragoſos
Jam gravior ferit horror agros.
Quà Geſta nondum cognita Cæſaris,
Quà nec Maronis ſcripta, *Pocockius*
Ploratur ingens, & dolenda
Neſtoreæ brevitas Senectæ.

E. Smith, Ædis Chr. Alumnus.

FINIS.